

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, dnia 19 grudnia 2024 r.

DWZ.93.21.2023

Decyzja nr DWZ-6/2024

Po rozpoznaniu wniosku BORYSZEW SPÓŁKA AKCYJNA z siedzibą w Warszawie, numer KRS: 0000063824, o ponowne rozpatrzenie sprawy załatwionej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 25 sierpnia 2023 r., nr DZP-46/2023, w punkcie I.1 stwierdzającą nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. przez BORYSZEW S.A. z siedzibą w Warszawie, w punkcie I.2 nakładającą na BORYSZEW S.A. z siedzibą w Warszawie administracyjną karę pieniężną w wysokości 2 832 593,77 zł (dwa miliony osiemset trzydzieści dwa tysiące pięćset dziewięćdziesiąt trzy złote siedemdziesiąt siedem groszy) płatną do budżetu państwa, w punkcie II.1 obciążającą BORYSZEW S.A. z siedzibą w Warszawie kosztami postępowania w wysokości 259,40 zł (dwieście pięćdziesiąt dziewięć złotych czterdzieści groszy) oraz w punkcie II.2 zobowiązującą BORYSZEW S.A. z siedzibą w Warszawie do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne,

I. Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 127 § 3 i w zw. z art. 5 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz.

572) w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2023 r., poz. 1790) oraz art. 13b ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1649) i art. 13v ust. 1, ust. 2 i ust. 9 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w zw. z art. 3 ust. 6, ust. 7 i ust. 8 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r., poz. 2414),

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

1. uchyla zaskarżoną decyzję Nr DZP-46/2023 z dnia 25 sierpnia 2023 r., w części oznaczonej punktem I.2;
2. nakłada na BORYSZEW SPÓŁKA AKCYJNA z siedzibą w Warszawie administracyjną karę pieniężną w wysokości **2 637 385,53 złotych** (słownie: dwa miliony sześćset trzydzieści siedem tysięcy trzysta osiemdziesiąt pięć złotych pięćdziesiąt trzy grosze) płatną do budżetu państwa na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
3. w pozostałej części zaskarżoną decyzję Nr DZP-46/2023 z dnia 25 sierpnia 2023 r. utrzymuje w mocy.

II. Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3, w zw. z art. 5 § 2 pkt 4 i w zw. z art. 264 § 2 w zw. z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2024 r. poz. 1616) w zw. z art. 13h ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 263 § 1 i § 2 oraz art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

utrzymuje w mocy zaskarżone postanowienie w sprawie kosztów postępowania, zamieszczone w zaskarżonej decyzji Nr DZP-46/2023 z dnia 25 sierpnia 2023 r. w punkcie II.1 oraz II.2.

III. Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 263 § 1 i § 2 oraz art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

1. ustala wysokość kosztów postępowania odwoławczego na kwotę 161,40 złotych (słownie: sto sześćdziesiąt jeden złotych czterdzieści groszy),
2. nakłada na BORYSZEW SPÓŁKA AKCYJNA z siedzibą w Warszawie obowiązek zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania odwoławczego w wysokości 161,40 złotych (słownie: sto sześćdziesiąt jeden złotych czterdzieści groszy) w terminie 30 dni od dnia, w którym niniejsze postanowienie w sprawie kosztów postępowania odwoławczego stanie się ostateczne, na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

UZASADNIENIE

- I. Postępowanie pierwszoinstancyjne w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych prowadzone przez Prezesa Urzędu.**

Na podstawie art. 13c ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (tj. Dz. U. 2023, poz. 1790 - dalej jako: „ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych” lub „Ustawa”), oraz danych przekazanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej także: „Prezes Urzędu” lub „Prezes UOKiK”) przeprowadził analizę prawdopodobieństwa nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem

świadczeń pieniężnych przez BORYSZEW SPÓŁKA AKCYJNA z siedzibą w Warszawie (dalej także: „Spółka”, „Strona” lub „Strona postępowania”).

Działając w oparciu o treść art. 13c ust. 2 i art. 13e ust. 2 w zw. z art. 13b Ustawy Prezes Urzędu w dniu 22 października 2020 r. wszczął postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, obejmujące okres czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., tj. trzy kolejne miesiące, przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania (k. 1-3 akt DZP.93.65.2020, Tom I).

Po podjęciu szeregu czynności, pismem z dnia 17 lipca 2023 r. (Zawiadomienie wraz z uzasadnieniem postawionego zarzutu) Prezes Urzędu poinformował Stronę, iż zakończył zbieranie materiału dowodowego w postępowaniu w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę i na tej podstawie dokonał ustaleń faktycznych i prawnych opisując je w przedmiotowym piśmie. Ponadto, Prezes Urzędu wskazał, że Strona ma prawo zapoznać się z zebrany w sprawie materiałem dowodowym i wypowiedzieć się w terminie 7 dni od dnia doręczenia przedmiotowego pisma (k. 287-323 akt DZP.93.65.2020, tom III).

Strona postępowania skorzystała z przysługującego jej prawa i pismami z dnia 3 sierpnia 2023 r. oraz 7 sierpnia 2023 r. ustosunkowała się do przedstawionych przez Prezesa Urzędu ustaleń i zarzutów (k. 334-344 akt DZP.93.65.2020, tom IV). Prezes Urzędu odniósł się m.in. do niniejszych pism w punktach 149-165 i 171-191 uzasadnienia Decyzji (k. 376-379 i 383-388 akt DZP.93.65.2020, strony 59-65 i 74-84 Decyzji, tom IV).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzją z dnia 25 sierpnia 2023 r., nr DZP-46/2023 (dalej również „Decyzja”), na podstawie art. 13v ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w punkcie:

- I.1 stwierdził nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy;
- I.2 nałożył na Stronę postępowania administracyjną karę pieniężną w wysokości 2 832 593,77 zł, płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 77 ust. 1 w zw. z art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tj. Dz.U. z 2024 r., poz. 1616 - dalej także: „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów”) w zw. z art. 13h Ustawy oraz art. 263 § 1 i art.

264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572, dalej również: „kodeks postępowania administracyjnego” lub „kpa”) w zw. z art. 13q Ustawy, Prezes Urzędu, w punkcie:

II.1 obciążył Stronę kosztami postępowania w wysokości 259,40 zł;

II.2 zobowiązał Stronę postępowania do zwrotu na swoją rzecz kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stało się ostateczne.

W uzasadnieniu Decyzji na stronach od 4 do 22 (k. 348-357 akt DZP.93.65.2020, tom IV) Prezes Urzędu opisał szczegółowo przebieg prowadzonego postępowania, podjęte czynności i wymianę korespondencji pomiędzy Prezesem Urzędu a Stroną postępowania. Opis tych czynności odzwierciedla sposób w jaki Prezes Urzędu prowadził postępowanie jako organ pierwszej instancji, jakie dowody pozyskał i w jakiej postaci, nadto do dokonania jakich czynności i złożenia jakich wyjaśnień wzywał Spółkę. Rozpatrując sprawę ponownie Prezes Urzędu stwierdza, iż opis ten jest wiarygodny, ponieważ znajduje odzwierciedlenie w dokumentach i materiale dowodowym zgromadzonym w aktach postępowania.

Ponadto, w uzasadnieniu Decyzji Prezes Urzędu szczegółowo wyjaśnił przesłanki zastosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustalił, że Spółka jako Strona postępowania mieści się w zakresie podmiotowym przepisów Ustawy i tym samym może być adresatem decyzji ustalającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Po dokonanej analizie materiału dowodowego (zgromadzonych dokumentów oraz informacji i wyjaśnień przekazanych przez Stronę postępowania), Prezes Urzędu działając jako organ pierwszej instancji wyłączył z prowadzonego postępowania świadczenia pieniężne nieobjęte zakresem przedmiotowym bądź podmiotowym ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. W ten sposób, jako niepodlegające weryfikacji w toku postępowania pod kątem ich terminowego spełnienia wskazał:

- a) świadczenia pieniężne, w których drugą stroną transakcji handlowych nie byli przedsiębiorcy z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej - stosownie do treści art. 2 Ustawy;
- b) świadczenia pieniężne, co do których nie stosuje się przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych - stosownie

do treści art. 3 Ustawy (np. opłaty bankowe, zasilenia rachunków maklerskich, opłaty, świadczenia wynikające z faktur korygujących dotyczących świadczeń pieniężnych nieobjętych zakresem postępowania, odsetki, świadczenia wynikające z wielokrotnie wykazanej tej samej faktury, kary umowne, noty, świadczenia pieniężne skorygowane do „zera”, świadczenia pieniężne wystornowane.

Wykaz tych świadczeń zawarty został w Tabeli C1, stanowiącej załącznik nr 21 do Decyzji (k. 485-488 akt DZP.93.65.2020, tom IV).

Prezes UOKiK wyłączył od rozstrzygania świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych, co do których - w ujęciu generalnym - Ustawa ma zastosowanie - lecz które pomimo tego, że zostały wykazane przez Stronę w materiale dowodowym, nie kwalifikowały się do objęcia ich ramami wyznaczonymi przez okres objęty niniejszym postępowaniem, tj. czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r.:

- świadczenia pieniężne spełnione w całości przed okresem objętym postępowaniem tj. przed 1 lipca 2020 r.; wykaz tych świadczeń zawarty został w Tabeli C2, stanowiącej załącznik nr 22 do Decyzji (k. 489 akt DZP.93.65.2020, tom IV),
- świadczenia pieniężne wymagalne przed dniem 2 stycznia 2020 r.; wykaz tych świadczeń zawarty został w Tabeli C3, stanowiącej załącznik nr 23 do Decyzji (k. 490 akt DZP.93.65.2020, tom IV),
- świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. te, których termin zapłaty przypadał 31 sierpnia 2020 r. bądź później; wykaz tych świadczeń przedstawia Tabela C4, stanowiąca załącznik nr 24 do Decyzji (k. 491-495 akt DZP.93.65.2020, tom IV).

Na poczet ustalenia czy Strona nadmiernie opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, Prezes Urzędu nie uwzględnił również świadczeń pieniężnych, co do których nie budziła wątpliwości ich zapłata przed upływem terminu zapłaty i uznał je za spełnione w terminie w okresie objętym postępowaniem. Prezes Urzędu ustalił, że świadczenia pieniężne spełnione gotówką lub za pomocą karty płatniczej w momencie zakupu jako świadczenia pieniężne z brakiem odroczonej płatności, zostały spełnione w terminie. Wykaz tych świadczeń przedstawia Tabela C5, stanowiąca załącznik nr 25 do Decyzji (k. 496-516 akt DZP.93.65.2020, tom IV).

Prezes Urzędu w tym miejscu wyjaśnia, że w Tabeli C2 o nazwie „Świadczenia pieniężne spełnione w całości przed okresem objętym postępowaniem” i C5 o nazwie „Świadczenia pieniężne spełnione w terminie w okresie objętym postępowaniem” wskazuje w kolumnie E wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury w całości, bez pomniejszania tej wartości o ewentualne rozliczenia częściowe, wskazujące na spełnienie świadczeń pieniężnych objętych Tabelami C2 i C5 w części.

Następnie Prezes Urzędu wskazał, których świadczeń pieniężnych, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, Strona postępowania nie spełniła w tym okresie lub spełniła je po terminie umownym uzgodnionym przez strony transakcji handlowych, ustalił ich wysokość, liczbę dni opóźnienia oraz wyliczył dla każdego niepełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia jednostkową karę pieniężną (dalej również: „JKP”). Wyliczył sumę wartości tych świadczeń pieniężnych, dokonując przeliczenia wartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych na podstawie kursu walut określonego w przepisie art. 10 ust. 1a Ustawy.

W wyniku powyższego Prezes Urzędu ustalił, że w okresie objętym postępowaniem Strona nie spełniła lub spełniła po terminie wymagalne świadczenia pieniężne, które zostały opisane w uzasadnieniu Decyzji i wyszczególnione w tabelach A1-A7 oraz B1-B13, przy czym były to świadczenia pieniężne:

- 1) niespełnione przez Stronę postępowania w okresie postępowania, dla których termin zapłaty ustalony został w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN, których suma wyniosła [informacja prawnie chroniona], z kolei suma JKP - [informacja prawnie chroniona]; wykaz tych świadczeń przedstawia tabela A1, stanowiąca załącznik nr 1 do Decyzji (k. 399 akt DZP.93.65.2020, tom IV);
- 2) niespełnione przez Stronę postępowania w okresie postępowania, dla których termin zapłaty ustalony został w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, w stosunku do których wystawione zostały faktury korygujące pomniejszające pierwotną wartość świadczenia oraz dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN, których suma wyniosła [informacja prawnie chroniona], z kolei suma JKP - [informacja prawnie chroniona]; wykaz tych świadczeń przedstawia tabela A2, stanowiąca załącznik nr 2 do Decyzji (k. 400 akt DZP.93.65.2020, tom IV);

- 3) niespełnione przez Stronę postępowania w okresie postępowania, dla których terminie zapłaty ustalony został w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, w zakresie transakcji handlowych dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie obcej, których suma wyniosła po przewalutowaniu [informacja prawnie chroniona], z kolei suma JKP - [informacja prawnie chroniona]; wykaz tych świadczeń przedstawia tabela A3, stanowiąca załącznik nr 3 do Decyzji (k. 401 akt DZP.93.65.2020, tom IV);
- 4) spełnione przez Stronę postępowania za pomocą przelewu bankowego w okresie postępowania po terminie zapłaty ustalonym w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN, których suma wyniosła [informacja prawnie chroniona], z kolei suma JPK - [informacja prawnie chroniona]; wykaz tych świadczeń przedstawia tabela A4, stanowiąca załącznik nr 4 do Decyzji (k. 402 akt postępowania DZP.93.65.2020, tom IV);
- 5) spełnione przez Stronę postępowania za pomocą przelewu bankowego w okresie postępowania po terminie zapłaty ustalonym w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, w stosunku do których wystawione zostały faktury korygujące oraz dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN, których suma wyniosła [informacja prawnie chroniona], z kolei suma JPK - [informacja prawnie chroniona]; wykaz tych świadczeń przedstawia tabela A5, stanowiąca załącznik nr 5 do Decyzji (k. 403 akt DZP.93.65.2020, tom IV);
- 6) spełnione przez Stronę postępowania za pomocą przelewu bankowego w okresie postępowania po terminie zapłaty ustalonym w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie EUR, których suma wyniosła po przewalutowaniu [informacja prawnie chroniona], z kolei suma JPK - [informacja prawnie chroniona]; wykaz tych świadczeń przedstawia tabela A6, stanowiąca załącznik nr 6 do Decyzji (k. 404-405 akt DZP.93.65.2020, tom IV);
- 7) spełnione przez Stronę postępowania za pomocą przelewu bankowego w okresie postępowania po terminie zapłaty ustalonym w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy

w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, w stosunku do których wystawione zostały faktury korygujące oraz dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie EUR, których wartość po przewalutowaniu wyniosła [informacja prawnie chroniona], z kolei suma [informacja prawnie chroniona]; wykaz tych świadczeń przedstawia tabela A7, stanowiąca załącznik nr 7 do Decyzji (k. 406 akt DZP.93.65.2020, tom IV);

- 8) niespełnione przez Stronę postępowania w okresie postępowania, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN, których suma wyniosła [informacja prawnie chroniona], z kolei suma JKP - [informacja prawnie chroniona]; wykaz tych świadczeń przedstawia tabela B1, stanowiąca załącznik nr 8 do Decyzji (k. 407-416 akt DZP.93.65.2020, tom IV);
- 9) w części spełnione Stronę postępowania w terminie oraz w części niespełnione, w stosunku do których wystawione zostały faktury korygujące pomniejszającą wartość pierwotnego świadczenia oraz dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN, (kategoria świadczeń pieniężnych wskazana w treści Decyzji na stronie 47 Decyzji)/ w części spełnione Stronę postępowania w terminie oraz w części niespełnione, w stosunku do których wystawione zostały faktury korygujące oraz dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN (tytuł Tabeli wskazany w treści załącznika nr 9), których suma wyniosła [informacja prawnie chroniona], z kolei suma JKP - [informacja prawnie chroniona]; wykaz tych świadczeń przedstawia tabela B2, stanowiąca załącznik nr 9 do Decyzji (k. 417 akt DZP.93.65.2020, tom IV);
- 10) niespełnione przez Stronę, w stosunku do których wystawione zostały faktury korygujące pomniejszające wartość pierwotnego świadczenia oraz dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN (kategoria świadczeń pieniężnych wskazana w treści Decyzji na stronie 48 Decyzji)/, niespełnione przez Stronę, w stosunku do których wystawione zostały faktury korygujące oraz dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN (tytuł Tabeli wskazany w treści załącznika nr 10), których suma wyniosła [informacja prawnie chroniona], z kolei suma JKP - [informacja prawnie chroniona]; wykaz tych świadczeń przedstawia tabela B3, stanowiąca załącznik nr 10 do Decyzji (k. 418 akt DZP.93.65.2020, tom IV);

- 11) w części spełnione Stronę postępowania w terminie oraz w części niespełnione w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN (kategoria świadczenia pieniężnego wskazana w treści Decyzji na stronie 48)/ w części spełnione Stronę postępowania w terminie oraz w części niespełnione w okresie objętym postępowaniem w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN (tytuł Tabeli wskazany w treści załącznika nr 11), których suma wyniosła [informacja prawnie chroniona], z kolei suma JKP - [informacja prawnie chroniona]; wykaz tych świadczeń przedstawia tabela B4, stanowiąca załącznik nr 11 do Decyzji (k. 419 akt DZP.93.65.2020, tom IV);
- 12) niespełnione przez Stronę postępowania w okresie postępowania, w zakresie transakcji handlowych, wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie obcej, których wartość po przewalutowaniu wyniosła [informacja prawnie chroniona], z kolei suma JKP - [informacja prawnie chroniona]; wykaz tych świadczeń przedstawia tabela B5, stanowiąca załącznik nr 12 do Decyzji (k. 420-433 akt DZP.93.65.2020, tom IV);
- 13) w części spełnione Stronę postępowania w terminie oraz w części niespełnione w okresie postępowania, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN i obcej, do których wystawione zostały faktury korygujące oraz w stosunku do których wystąpiły niedopłaty, których suma, po przewalutowaniu, wyniosła [informacja prawnie chroniona], z kolei suma JKP - [informacja prawnie chroniona]; wykaz tych świadczeń przedstawia tabela B6, stanowiąca załącznik nr 13 do Decyzji (k. 434 akt DZP.93.65.2020, tom IV);
- 14) spełnione przez Stronę postępowania po terminie w okresie postępowania, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie obcej (kategoria świadczeń pieniężnych wskazana w treści Decyzji na stronie 48 Decyzji)/ spełnione przez Stronę postępowania po terminie w okresie postępowania w całości przelewem lub potrąceniem, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie obcej (tytuł Tabeli zgodnie z treścią załącznika nr 14 do Decyzji), których wartość po przewalutowaniu wyniosła [informacja prawnie chroniona], z kolei suma JKP - [informacja prawnie chroniona]; wykaz tych świadczeń przedstawia tabela B7, stanowiąca załącznik nr 14 do Decyzji (k. 435-451 akt DZP.93.65.2020, tom IV);

- 15) w części spełnione Stronę postępowania przed okresem postępowania oraz spełnione w części po terminie w okresie postępowania, w stosunku do których wystawione zostały faktury korygujące oraz dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie obcej (kategoria świadczeń pieniężnych wskazane w treści Decyzji na stronie 48 Decyzji)/ spełnione po terminie w okresie postępowania, w stosunku do których wystawione zostały faktury korygujące oraz dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie obcej (tytuł Tabeli zgodnie z treścią załącznika nr 15 do Decyzji), których wartość po przewalutowaniu wyniosła [informacja prawnie chroniona], z kolei suma JKP- [informacja prawnie chroniona]; wykaz tych świadczeń przedstawia tabela B8, stanowiąca załącznik nr 15 do Decyzji (k.452 akt DZP.93.65.2020, tom IV);
- 16) w części spełnione Stronę postępowania w terminie lub przed okresem postępowania, oraz spełnione po terminie w okresie postępowania, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie obcej, których wartość po przewalutowaniu wyniosła [informacja prawnie chroniona], z kolei suma JKP - [informacja prawnie chroniona]; wykaz tych świadczeń przedstawia tabela B9, stanowiąca załącznik nr 16 do Decyzji (k. 453 akt DZP.93.65.2020, tom IV);
- 17) spełnione przez Stronę postępowania po terminie w okresie postępowania, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN (kategoria świadczeń pieniężnych wskazana w treści Decyzji na stronie 48 Decyzji)/ spełnione przez Stronę postępowania po terminie w okresie postępowania za pomocą jednej operacji (np. jednym przelewem, w ramach jednego potrącenia), w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN (tytuł Tabeli zgodnie z załącznikiem nr 17 do Decyzji), których suma wyniosła [informacja prawnie chroniona], z kolei suma JKP [informacja prawnie chroniona]; wykaz tych świadczeń przedstawia tabela B10, stanowiąca załącznik nr 17 do Decyzji (k. 454-481 akt DZP.93.65.2020, tom IV);
- 18) w części spełnione Stronę postępowania w terminie lub przed okresem postępowania, oraz w części spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN, których suma wyniosła [informacja prawnie chroniona], z kolei suma

JKP - [informacja prawnie chroniona]; wykaz tych świadczeń przedstawia tabela B11, stanowiąca załącznik nr 18 do Decyzji (k. 482 akt DZP.93.65.2020, tom IV);

- 19) spełnione przez Stronę postępowania w okresie postępowania po terminie, w stosunku do których wystawione zostały faktury korygujące pomniejszające pierwotną wartość świadczenia oraz dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN (kategoria świadczeń pieniężnych określona w treści Decyzji na stronie 49 Decyzji)/ spełnione Stronę postępowania w okresie postępowania po terminie, w stosunku do których wystawione zostały faktury korygujące oraz dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN (tytuł Tabeli zgodnie z treścią załącznika nr 19 do Decyzji), których suma wyniosła [informacja prawnie chroniona], z kolei suma JKP - [informacja prawnie chroniona]; wykaz tych świadczeń przedstawia tabela B12, stanowiąca załącznik nr 19 do Decyzji (k. 483 akt DZP.93.65.2020, tom IV);
- 20) w części spełniona przez Stronę postępowania po terminie w okresie postępowania oraz w części niespełniona w okresie postępowania, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN, których suma wyniosła [informacja prawnie chroniona], z kolei suma JKP - [informacja prawnie chroniona]; wykaz tych świadczeń przedstawia tabela B13, stanowiąca załącznik nr 20 do Decyzji (k. 484 akt DZP.93.65.2020, tom IV).

Suma wyżej wymienionych wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. przez Stronę postępowania wyniosła **110 313 548,82 zł (sto dziesięć milionów trzysta trzynaście tysięcy pięćset czterdzieści osiem złotych osiemdziesiąt dwa grosze)**, a zatem przekroczyła próg ustawowy, o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz.U. z 2019 r. poz 1649 - dalej jako: „ustawa o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych” lub „ustawa zmieniająca”).

W uzasadnieniu Decyzji Prezes Urzędu odniósł się również do przesłanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy i wskazał na wyjaśnienia Strony przedstawione przy piśmie z dnia 3 sierpnia 2023 r. z których wynika, że wartość świadczeń pieniężnych nieotrzymanych przez nią lub otrzymanych po terminie w okresie objętym postępowaniem wyniosła [informacja prawnie chroniona] (k. 334-341 akt DZP.93.65.2020, tom IV). Jednocześnie Prezes Urzędu

analizując przedstawione przez Stronę przy kolejnym piśmie z dnia 7 sierpnia 2023 r. zestawienie otrzymanych lub nieotrzymanych w terminie należności, ustalił, że wskazana przez Stronę kwota [informacja prawnie chroniona] obejmuje m. in. świadczenia pieniężne, które nie mogły zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu przesłanki postępowania wynikającej z art. 13v ust. 6 Ustawy (k. 343-344 akt DZP.93.65.2020, tom IV). Zatem od wskazanej przez Stronę kwoty należności nieotrzymanych i otrzymanych po terminie w okresie objętym postępowaniem Prezes Urzędu odliczył wartość świadczeń, które zostały spełnione w terminie, wartość świadczeń należnych od przedsiębiorców niewskazanych w treści art. 2 Ustawy oraz zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy zmieniającej wartość świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne przed 1 stycznia 2020 r. Ustalenia Prezesa Urzędu odnośnie do odliczonych od przedstawionej przez Stronę sumy należności nieotrzymanych przez nią lub otrzymanych po terminie, przedstawiają Tabele D1-D4:

1. należności [informacja prawnie chroniona] od podmiotów spoza EOG (dot. zakładki „Należności przeterminowane”), których suma po przewalutowaniu wyniosła [informacja prawnie chroniona]; wykaz tych należności przedstawia Tabela D1, stanowiąca załącznik nr 26 do Decyzji (k. 517-519 akt DZP.93.65.2020, tom IV);
2. należności wymagalne przed 2020 r. ([informacja prawnie chroniona], zakładka „należności przeterminowane”), których suma po przewalutowaniu wyniosła [informacja prawnie chroniona]; wykaz tych należności przedstawia Tabela D2 stanowiąca załącznik nr 27 do Decyzji (k. 520-540 akt DZP.93.65.2020, tom IV);
3. należności [informacja prawnie chroniona] z zakładki „Należności przeterminowane”- należności wymagalne przed 2020 r., których suma wyniosła [informacja prawnie chroniona]; wykaz tych należności przedstawia Tabela D3, stanowiąca załącznik nr 28 do Decyzji (k. 541-542 akt DZP.93.65.2020, tom IV);
4. należności [informacja prawnie chroniona] z zakładki „Zapł 6, 7, 8”, które zostały spełnione w terminie, suma tych należności w PLN wskazana przez Stronę wyniosła [informacja prawnie chroniona]; wykaz tych należności przedstawia Tabela D4 stanowiąca załącznik nr 29 do Decyzji (k. 543 akt DZP.93.65.2020, tom IV).

Wobec okoliczności, iż prowadzona analiza przedstawionych przez Stronę należności wykazywała tendencję zmierzającą do dalszego zmniejszania się wskazanej przez Stronę postępowania wartości Prezes Urzędu działając jako organ w I instancji poprzestał na wykazaniu powyższych okoliczności, albowiem ocenił to jako wystarczające dla wykazania braku występowania przesłanki, o której mowa w art. 13v ust. 6 Ustawy. Prezes Urzędu

ustalił wartość świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem na kwotę **nie większą niż** [informacja prawnie chroniona].

Wobec powyższego Prezes Urzędu uznał, że suma wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem, wskazana pierwotnie przez Stronę na kwotę [informacja prawnie chroniona], a po weryfikacji tych świadczeń przez Prezesa Urzędu ustalona na kwotę nie większą niż [informacja prawnie chroniona], była niższa od sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem (110 313 548,82 zł). Zatem w sprawie nie zachodziła przesłanka odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.

Ponadto, rozpatrując sprawę w pierwszej instancji Prezes Urzędu uznał, iż do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w niniejszej sprawie nie doszło także na skutek działania siły wyższej, tj. wystąpienia pandemii COVID-19. W związku z powyższym, Prezes Urzędu w postępowaniu pierwszoinstancyjnym uznał, iż nie została spełniona przesłanka odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy (k. 379-388 akt DZP.93.65.2020, strony Decyzji 65-84, tom IV).

Jednocześnie po rozważeniu podniesionych przez Stronę argumentów, Prezes Urzędu wydając decyzję w pierwszej instancji nie znalazł również podstaw do uznania, że w niniejszej sprawie wystąpił uzasadniony przypadek stanowiący przesłankę odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej poprzez zastosowanie art. 13v ust. 8 Ustawy (k. 389-390 akt DZP.93.65.2020, strony Decyzji 85-88, tom IV).

W związku z powyższym Prezes Urzędu, w oparciu o przepisy Ustawy oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy, obliczył jednostkowe kary pieniężne za każde niespełnione przez Stronę postępowania oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem (Tabele A1-A7 oraz B1-B13). Suma tych kar wyniosła łącznie **2 832 593,77 zł (dwa miliony osiemset trzydzieści dwa tysiące pięćset dziewięćdziesiąt trzy złote i siedemdziesiąt siedem groszy)** i w tej wysokości Prezes Urzędu nałożył na Stronę postępowania administracyjną karę pieniężną.

II. Wniosek Strony z dnia 13 września 2023 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy

Strona postępowania w ustawowym terminie wystąpiła z wnioskiem z dnia 13 września 2023 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy (k. 2-8 akt DWZ.93.21.2023, tom I) zakończonej Decyzją Prezesa Urzędu wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania lub, jako wniosek ewentualny, o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

We wniosku Strona zarzuciła Prezesowi Urzędu naruszenie:

1. art. 77 i art. 80 kpa w zw. z art. 13q Ustawy poprzez błędne ustalenie, że do opóźnień się Strony ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło z jej zawinienia, a nie jak twierdzi Strona na skutek pandemii Covid-19, będącej siłą wyższą, które to naruszenie miało istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy;
2. art. 189c kpa poprzez nieuwzględnienie tego przepisu przy rozpatrywaniu sprawy i wymierzenie Stronie administracyjnej kary pieniężnej wedle przepisów mniej dla niej względnych, to jest także za transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami były podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej;
3. art. 13v ust. 8 Ustawy poprzez nieodstąpienie od wymierzenia kary w sytuacji, gdy za jej nałożeniem w zakresie transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami były podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej nie przemawiał interes publiczny.

Przy piśmie z dnia 15 lutego 2024 r. Strona uzupełniła argumentację przedstawioną we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. (k. 93-107 akt DWZ.93.21.2023, tom I) Spółka odniosła się do przedstawionej przez Prezesa Urzędu w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji analizy przesłanek odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy i wskazała w szczególności że „pomimo zaistniałych problemów wynikających z niespełnienia kowenantów umownych, banki kredytujące Spółkę odstąpiły od zastosowania sankcji przewidzianych tymi umowami, nie wypowiedziały obowiązujących umów kredytowych lub zawarły nowe umowy kredytowe, co dawało Spółce nieprzerwany dostęp do finansowania zewnętrznego.” Na tę okoliczność Strona załączyła do pisma: raport bieżący nr 18/2020 z 24 czerwca 2020 r., wyciąg z dokumentu „Skonsolidowany skrócony raporty finansowy za okres od 1 stycznia do 30 czerwca 2020 r.”, raport bieżący nr 27/2020 z 1 września 2020 r., raporty bieżące 36/2020 z dnia 30 listopada 2020 r. Następnie Spółka wyjaśniła, że przedłożony do akt sprawy [informacja prawnie chroniona]

na rok 2020 w zakresie przychodów oparty został o zawarte i obowiązujące umowy z klientami Spółki, a niewykonanie przez tych klientów zawartych umów, z powołaniem się na siłę wyższą jaką była pandemia COVID-19, było przyczyną nieosiągnięcia przez [informacja prawnie chroniona] przychodów, a w konsekwencji braku środków na terminowe regulowanie zobowiązań. Strona postępowania wniosła dalej o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania: [informacja prawnie chroniona], [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona].

[informacja prawnie chroniona] na okoliczność:

- że przyczyną nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez [informacja prawnie chroniona] w okresie czerwiec-sierpień 2020 r., była pandemia Covid-19, w tym na okoliczność nadzwyczajnego spadku przychodów [informacja prawnie chroniona] w okresie marzec-maj 2020 r. spowodowanego pandemią Covid-19 i wpływu tego spadku na zdolność terminowego regulowania swoich zobowiązań w okresie czerwiec-sierpień 2020 r.,
- braku zdolności finansowych [informacja prawnie chroniona] do terminowego regulowania swoich zobowiązań handlowych w okresie czerwiec-sierpień 2020 r. oraz trudności w pozyskaniu w tym okresie dodatkowego kredytowania bankowego, które pozwoliłoby na terminowe spełnianie zobowiązań pieniężnych,
- że przyjęte [informacja prawnie chroniona] za 2020 rok wartości przychodów oparte były o zawarte umowy nominacyjne, a także na okoliczność, że nieosiągnięcie przychodów budżetowych w okresie marzec- sierpień 2020 r. spowodowane było niewykonaniem zobowiązań przez kontrahentów Spółki, którzy na okres pandemii Covid-19 wstrzymali lub częściowo wstrzymali odbiory zamówionych w [informacja prawnie chroniona] części

a dodatkowo [informacja prawnie chroniona] na okoliczność:

- braku zdolności finansowych [informacja prawnie chroniona] do terminowego regulowania swoich zobowiązań handlowych w okresie czerwiec-sierpień 2020 r. oraz na okoliczność trudności w pozyskaniu w tym okresie dodatkowego kredytowania bankowego, które pozwoliłoby na terminowe spełnianie swoich zobowiązań pieniężnych, a także na okoliczność przyczyn nadmiernego opóźniania się Spółki w okresie czerwiec sierpień 2020 r. w spełnianiu swoich zobowiązań.

III. Dodatkowe postępowanie dowodowe przeprowadzone przez Prezesa Urzędu w postępowaniu prowadzonym w związku z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Prezes Urzędu działając na podstawie art. 136 § 1 kpa przeprowadził dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie. Pismami z dnia 19 grudnia 2023 r. wystąpił do kontrahentów Spółki:

1. [informacja prawnie chroniona], prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą [informacja prawnie chroniona] (k. 13-16 akt DWZ.93.21.2023, tom I);
2. [informacja prawnie chroniona] (k. 18-20 akt DWZ.93.21.2023, tom I);
3. [informacja prawnie chroniona] (k. 22-25 akt DWZ.93.21.2023, tom I);
4. [informacja prawnie chroniona], prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą [informacja prawnie chroniona] (k. 27-29 akt DWZ.93.21.2023, tom I);
5. [informacja prawnie chroniona] (k. 31-33 akt DWZ.93.21.2023, tom I);
6. [informacja prawnie chroniona] (k. 35-38 akt DWZ.93.21.2023, tom I);
7. [informacja prawnie chroniona]- poprzednio [informacja prawnie chroniona] (k. 40-42 akt DWZ.93.21.2023, tom I);
8. [informacja prawnie chroniona] (k. 43-46 akt DWZ.93.21.2023, tom I)

o przekazanie oświadczeń o posiadanym w 2020 r. statusie: mikro, mały, średni czy duży przedsiębiorca - w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, ze zm. - dalej jako „Traktat”). Ponadto Prezes Urzędu wezwał kontrahentów Spółki do przekazania dodatkowych informacji w zakresie dat doręczenia faktur, dat dostawy towaru lub wykonania usługi, wskazania terminów zapłaty wynikających z transakcji handlowych objętych niniejszym postępowaniem, wskazania czy umowy zawarte ze Stroną postępowania przewidywały badanie towaru lub usługi oraz przedstawienia dokumentów potwierdzających datę dostawy towaru lub wykonania usługi i datę ewentualnego badania towaru lub usługi oraz kopii umowy zawartej ze Stroną. Dodatkowo Prezes Urzędu wezwał kontrahentów do wskazania sposobu doręczania faktur Stronie postępowania.

W odpowiedzi, pismami z dnia 3 stycznia 2024 r. i 4 stycznia 2024 r. kontrahenci Strony - [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona]- przedłożyli oświadczenia, z których wynika, że w okresie objętym postępowaniem posiadali status

dużego przedsiębiorcy (k. 53-72 i k. 73- 75 akt DWZ.93.21.2023, tom I) oraz przedstawili dodatkowe informacje i nadesłali dokumenty dotyczące dat i sposobu doręczenia faktur Stronie postępowania, dat wydania towaru oraz umownego terminu zapłaty świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji objętych niniejszym postępowaniem.

Pismami z dnia 2, 3, 9, 11 stycznia 2024 r. kontrahenci Strony - [informacja prawnie chroniona], prowadzący działalność gospodarczą pod firmą [informacja prawnie chroniona] (k.48 akt DWZ.93.21.2023, tom I), [informacja prawnie chroniona] (k. 50-52 akt DWZ.93.21.2023, tom I), [informacja prawnie chroniona] (k. 76-81 akt DWZ.93.21.2023, tom I), [informacja prawnie chroniona] (k. 82 akt DWZ.93.21.2023, tom I), [informacja prawnie chroniona] (k. 84-86 akt DWZ.93.21.2023, tom I), [informacja prawnie chroniona], prowadzący działalność gospodarczą pod firmą [informacja prawnie chroniona] (k. 88-91 akt DWZ.93.21.2023, tom I) przedłożyli oświadczenia, z których wynika, że w okresie objętym niniejszym postępowaniem posiadali status: mikro przedsiębiorcy, małego przedsiębiorcy lub średniego przedsiębiorcy. Dodatkowo przedstawili do akt sprawy informacje i dokumenty dotyczące transakcji objętych wezwaniami Prezesa UOKiK z dnia 19 grudnia 2023 r. w zakresie m. in. dat i sposobu doręczenia faktur Stronie postępowania oraz umownych terminów zapłaty.

Pismem z dnia 23 lutego 2024 r. Prezes Urzędu wezwał Stronę postępowania do udzielenia informacji, czy w okresie objętym postępowaniem lub bezpośrednio przed nim kierowała do swoich dostawców pisma lub podejmowała inne działania, poprzez które powoływała się na wystąpienie siły wyższej jako przyczynę braku możliwości spełniania świadczeń pieniężnych objętych niniejszym postępowaniem w ustalonym terminie zapłaty, dokonywała z tego powodu zmiany umownych terminów zapłaty czy też ograniczała lub wstrzymywała wcześniej złożone zamówienia oraz do przesłania dokumentów korespondencji i dokumentów potwierdzających ten fakt. Dodatkowo Prezes Urzędu wezwał Spółkę do przekazania poświadczonych przez tłumacza przysięgłego na język polski dokumentów załączonych przy piśmie z dnia 8 grudnia 2021 r. tj. oświadczenia [informacja prawnie chroniona] z dnia 23 marca 2020 r., [informacja prawnie chroniona] z dnia 17 marca 2020 r., [informacja prawnie chroniona] z dnia 3 kwietnia 2020 r. (k.108-109 akt DWZ.93.21.2023, tom I).

W odpowiedzi z dnia 12 marca 2024 r. Strona postępowania wskazała, że w okresie objętym postępowaniem lub bezpośrednio po nim nie kierowała do swoich dostawców pism, w których powoływałaby się na wystąpienie siły wyższej jako przyczynę braku

możliwości spełnienia świadczeń pieniężnych w ustalonych terminach zapłaty ani nie dokonywała z tego powodu zmiany terminów zapłaty, nie ograniczała też ani nie wstrzymywała z tego powodu wcześniej złożonych zamówień. Spółka wyjaśniła, że decyzja o niewstrzymaniu czy też nieograniczaniu zamówień miała na celu niedopuszczenie do strat wynikających z zatrzymania produkcji. Do pisma Strona załączyła poświadczone za zgodność z oryginałem kopie tłumaczeń przysięgłych pism: [informacja prawnie chroniona] z dnia 23 marca 2020 r., [informacja prawnie chroniona] z dnia 17 marca 2020 r., [informacja prawnie chroniona] z dnia 3 kwietnia 2020 r. (k. 111- 118 akt DWZ.93.21.2023, tom I).

Pismem z dnia 11 września 2024 r. Prezes UOKIK wystąpił ponownie do [informacja prawnie chroniona] z wezwaniem w przedmiocie uwzględnienia w złożonym oświadczeniu o statusie przedsiębiorcy powiązań z innymi przedsiębiorstwami lub podmiotami (k. 123-125 akt DWZ.93.21.2023, tom I).

W odpowiedzi na wezwanie za pismem z dnia 20 września 2024 r. [informacja prawnie chroniona] oświadczyła, że w latach 2019 - 2020 „biorąc pod uwagę [informacja prawnie chroniona] oraz bezpośredniego właściciela [informacja prawnie chroniona]” posiadała status średniego przedsiębiorcy, natomiast „biorąc pod uwagę właściciela oraz grupy podmiotów” - posiadała status dużego przedsiębiorcy. (k. 126-138 akt DWZ.93.21.2023, tom I).

Prezes Urzędu pismem z 29 października 2024 r. zawiadomił Stronę, że zgromadził kompletny materiał dowodowy pozwalający na zakończenie postępowania oraz o prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań (k. 135-136 akt DWZ.93.21.2023, tom I).

W dniu 18 listopada 2024 r. z aktami postępowania zapoznał się pełnomocnik Strony (k. 140 akt DWZ.93.21.2023, tom I).

Strona w określonym terminie nie skorzystała z prawa do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

BIORĄC POWYŻSZE POD UWAGĘ, PONOWNIE ROZPATRUJĄC SPRAWĘ
PREZES URZĘDU USTALIŁ I ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE

IV. Podstawa prawna ponownego rozpatrzenia sprawy przez Prezesa Urzędu.

W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że mając na względzie art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz.U. 2022 poz. 2414 dalej także: „ustawa o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych” lub „Ustawa nowelizująca”) do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie nowelizacji mają zastosowanie przepisy dotychczasowe.

W związku z powyższym Prezes Urzędu, rozpoznając sprawę ponownie stosuje przepisy Ustawy w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją dokonaną ustawą z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych.

Zgodnie z art. 13v ust. 9 Ustawy podmiotowi, na który została nałożona kara, służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Urzędu. Z kolei na podstawie z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w sprawach nieuregulowanych w Ustawie do postępowania stosuje się przepisy kpa, z wyłączeniem przepisu art. 31 kpa.

Stosownie do art. 127 § 3 kpa od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji. Zgodnie z art. 5 § 2 pkt 4 kpa ilekroć w przepisach kpa jest mowa o ministrach - rozumie się przez to m.in. kierowników centralnych urzędów administracji rządowej podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji. Organ odwoławczy jest zobowiązany zatem do ponownego

rozważenia wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji. W przypadku wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona niezadowolona z decyzji wydanej przez centralny organ administracji rządowej jest uprawniona do zainicjowania przed tym samym organem drugiego postępowania merytorycznego w tej samej sprawie, do którego odpowiednio należy stosować przepisy kpa dotyczące odwołań. Postępowanie wszczęte takim wnioskiem kończy się rozstrzygnięciem przewidzianym w art. 138 § 1 kpa, co oznacza, że organ odwoławczy obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako organu pierwszej instancji. Organ jest obowiązany ocenić prawidłowość zaskarżonej decyzji nie tylko w granicach zarzutów przedstawionych w odwołaniu, lecz także pod kątem przepisów prawa materialnego i procesowego, które mają zastosowanie w sprawie rozstrzygniętej zaskarżoną decyzją. Istotą bowiem postępowania odwoławczego (tu: Wniosku) jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji, nie zaś jedynie kontrola decyzji organu pierwszej instancji czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu¹. Granice postępowania dowodowego generalnie wyznaczają zasady ogólne postępowania administracyjnego. Organ odwoławczy, zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej (art. 7 kpa) i zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 80 kpa) dokonuje oceny materiału dowodowego zebranego w postępowaniu prowadzonym przez organ pierwszej instancji. Organ jest zatem zobowiązany do ponownego rozważenia wszelkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji.

Mając na uwadze powyżej przytoczone standardy postępowania odwoławczego, Prezes Urzędu po dokonanej analizie akt sprawy wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym ich wszechstronnej oceny.

¹ B. Adamiak w: B. Adamiak, J. Borkowski: Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2017.

V. Przesłanki stosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 Ustawy zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy, niebędące podmiotami publicznymi. Nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000,00 zł (art. 13b ust. 2 Ustawy). W odniesieniu do postępowań wszczynanych w latach 2020 i 2021, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce, gdy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wyniesie co najmniej 5 000 000,00 zł - stosownie do treści art. 14 ust. 2 ustawy zmieniającej. W art. 4 pkt 1 i 1a Ustawy zawarto definicję transakcji handlowej, zgodnie z którą stanowi ona umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2 Ustawy, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością oraz definicję świadczenia pieniężnego, które stanowi wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej.

VI. Okres objęty postępowaniem w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Prowadzone postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Spółkę obejmowało okres czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. - zgodnie z treścią postanowienia Prezesa Urzędu z dnia 22 października 2020 r. o wszczęciu niniejszego postępowania (k. 1-3 akt DZP.93.65.2020, Tom I).

VII. BORYSZEW S.A. z siedzibą w Warszawie jako strona postępowania.

Jak wynika z odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego (dalej także: „KRS”) (k.16-24 akt DZP.93.65.2020, tom I) BORYSZEW S.A. z siedzibą w Warszawie jest spółką prawa handlowego, wpisaną do rejestru przedsiębiorców KRS pod numerem: 0000063824 (REGON:750010992, NIP: 8370000634). Strona postępowania prowadzi działalność

gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotem przeważającej działalności Spółki jest działalność firm centralnych (head offices) i holdingów, z wyłączeniem holdingów finansowych. W związku z powyższym, Strona posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 pkt 1 Ustawy.

Z ogólnodostępnych źródeł informacji, w tym m.in. ze strony internetowej Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. z siedzibą w Warszawie, na której Boryszew S.A. jest notowana od 1996 roku, wynika, że większość akcji Boryszew S.A. znajduje się w rękach prywatnych. Głównymi akcjonariuszami skupiającymi ponad 78% wszystkich akcji są: Roman Krzysztof Karkosik z podmiotami zależnymi, Unibax sp. z o.o. Z uwagi na powyższe, Strona nie posiada statusu podmiotu publicznego. Dane powyższe pozostają aktualne na dzień wydania niniejszej decyzji, co wynika z ogólnie dostępnego z odpisu KRS Spółki.

Mając na uwadze powyższe, nie ulega wątpliwości, że Strona niniejszego postępowania, jako spółka akcyjna prowadząca działalność gospodarczą związaną m.in. z działalnością firm centralnych, mieści się w zakresie podmiotowym przepisów Ustawy, określonym w jej art. 2 pkt. 1 Ustawy i tym samym może być adresatem decyzji Prezesa Urzędu stwierdzającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, a zatem naruszenie zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy.

Strona nie posiada statusu mikroprzedsiębiorcy, małego przedsiębiorcy lub średniego przedsiębiorcy (dalej: „MŚP”) w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.Urz.U.E.L Nr 187, str. 1, ze zm.), o którym mowa w art. 4 pkt 5 Ustawy. Powyższe daje podstawę do stwierdzenia, że jest ona dużym przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 6 Ustawy. Dokonując tych ustaleń Prezes Urzędu oparł się na informacjach uzyskanych od Strony postępowania i złożonym przez nią oświadczeniu z dnia 2 grudnia 2020 r., uznając je za wiarygodne (k. 27 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, Tom I).

VIII. Materiał dowodowy zgromadzony przez Prezesa Urzędu w toku postępowania w pierwszej instancji.

W toku postępowania pierwszoinstancyjnego, na skutek wezwań Prezesa Urzędu, Strona postępowania przekazała dokumenty, informacje i wyjaśnienia dotyczące jej działalności, w szczególności informacje o zawieranych przez Stronę transakcjach handlowych,

w których występuje jako dłużnik zobowiązany do spełnienia świadczenia pieniężnego oraz uzgadnianych przez nią terminach zapłaty świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, a także datach i sposobach zapłaty. Dane te zostały przedstawione przez Stronę w postaci elektronicznej w Tabeli nr 1 jako dane zbiorcze w pliku pn. [informacja prawnie chroniona], oraz dane dla poszczególnych oddziałów spółki (k. 27 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom I), uzupełnione następnie przy pismach z dnia: 12 kwietnia 2021 r., 23 kwietnia 2021 r., 8 października 2021 r., 18 października 2021 r., 22 października 2021 r., 26 października 2021 r. (k. 68-69, 71-72 (tom I), 147-148, 149-151, 163-164, 179-180 (tom II) akt DZP.93.65.2020), gdzie poszczególnym świadczeniom pieniężnym zawartym w przedstawionych danych nadano następujące po sobie numery l.p. (dalej „Tabela nr 1”).

W toku postępowania Strona dostarczyła również pliki JPK_VAT za okres od września 2019 r. do sierpnia 2020 r. (k. 27 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom I) oraz pliki JPK_WB za okres od 1 stycznia 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r. (k. 27 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom I). Ponadto Spółka przekazała zestawienie planów kont stosowane w poszczególnych oddziałach (k. 27 akt DZP.65.2020, płyta CD, tom I) i dokumentację opisującą przyjęte zasady rachunkowości (k. 27 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom I).

Przy piśmie z dnia 8 października 2021 r. (k. 148 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom II) Strona przekazała dodatkowe informacje o potrąceniach wzajemnych należności i zobowiązań w ramach transakcji handlowych ze wskazaniem szczegółów dokonanych kompensat, w tym rodzaju kompensaty, kwoty potrącenia, daty złożenia lub otrzymania oświadczenia w przedmiocie kompensaty, podmiotu składającego oświadczenie o dokonaniu kompensaty, wysokości salda pozostałego po dokonaniu kompensat. Dane te zostały opisane w postaci elektronicznej w Tabeli nr 3 - Potrącenia (dalej „Tabela nr 3”).

Strona postępowania przy piśmie z dnia 7 sierpnia 2023 r. przedłożyła również informacje o świadczeniach pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie w okresie objętym postępowaniem, tj. czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. (k. 344 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom IV).

Dodatkowo Spółka przekazała na elektronicznych nośnikach danych i w formie papierowej:

- kopie faktur VAT i rachunków oraz faktur korygujących (k. 72 akt DZP.93.65.2020 - płyta CD, tom I; k. 148 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom II; k. 270-272 akt DZP.93.65.2020, tom III);

- kopie potwierdzeń przelewów (k. 148 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom II; k. 236 akt DZP.93.65.2020, tom III; k. 270-272 akt DZP.93.65.2020, tom III);
- wydruki wyciągów bankowych (k. 148 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom II; k. 236 akt DZP.93.65.2020, tom III, k. 270-272 akt DZP.93.65.2020, tom III);
- kopie dokumentów w przedmiocie dokonywania kompensat (k. 148 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom II; k. 270-272 akt DZP.93.65.2020, tom III);
- kopie dokumentów dotyczących korzystania przez Stronę z usługi faktoringu (k. 33-44 A akt DZP.93.65.2020, tom I; k. 151-156 akt DZP.93.65.2020, tom II; k. 163-172 akt DZP.93.65.2020, tom II; k. 179-227 akt DZP.93.65.2020, tom II);
- kopie zawiadomień w sprawie cesji wierzytelności (k. 158 -160, 162 akt DZP.93.65.2020, tom II);
- kopię Sprawozdania finansowego BORYSZEW S.A. za okres od 1 stycznia 2019 r. do 31 grudnia 2019 r. oraz kopię Sprawozdania finansowego BORYSZEW S.A. za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2020 r. (k. 148 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom II).

Dodatkowo Prezes Urzędu zaliczył w poczet materiału dowodowego dokumenty uzyskane od [informacja prawnie chroniona] w zakresie spełnionych przez ten podmiot działający jako [informacja prawnie chroniona] świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, w szczególności dat spełnienia tych świadczeń. (k. 140 i 228-231 akt DZP.93.65.2020, tom II).

Prezes UOKiK ustalił dalej, na podstawie sprawozdań o udzielonej pomocy publicznej w aplikacji SHRIMP2 oraz danych zawartych w krajowym rejestrze sądowym (w oparciu o analizę sprawozdań finansowych za rok obrotowy 2020 oraz 2019) statusy części dostawców Strony w zakresie wielkości przedsiębiorstwa (k. 239-241 i 242-244 akt DZP.93.65.2020, tom III).

IX. Materiał dowodowy zgromadzony przez Prezesa Urzędu w toku uzupełniającego postępowania dowodowego w związku z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Rozpatrując ponownie sprawę Prezes UOKiK zaliczył do materiału dowodowego otrzymane od kontrahentów Strony: [informacja prawnie chroniona], prowadzącego działalność

gospodarczą pod firmą [informacja prawnie chroniona] (k. 13-16 akt DWZ.93.21.2023, tom I); [informacja prawnie chroniona] (k.18-20 i k. 126-128 akt DWZ.93.21.2023, tom I); [informacja prawnie chroniona] (k. 22-25 akt DWZ.93.21.2023, tom I); [informacja prawnie chroniona] prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą [informacja prawnie chroniona] (k. 27-29 akt DWZ.93.21.2023, tom I); [informacja prawnie chroniona] (k. 31-33 akt DWZ.93.21.2023, tom I); [informacja prawnie chroniona] (k. 35-38 akt DWZ.93.21.2023, tom I); [informacja prawnie chroniona]- poprzednio [informacja prawnie chroniona] (k. 40-42 akt DWZ.93.21.2023, tom I [informacja prawnie chroniona] (k. 43-46 akt DWZ.93.21.2023, tom I) oświadczenia w przedmiocie posiadanego statusu przedsiębiorcy oraz informacje dotyczące zawartych ze Spółką transakcji handlowych, w tym sposobu i dat doręczenia faktury Stronie oraz umownych terminów zapłaty.

Do materiału dowodowego Prezes Urzędu zaliczył dalej przedstawione przez Stronę postępowania przy piśmie z dnia 15 lutego 2024 r.: raport bieżący nr 18/2020 z 24 czerwca 2020 r., wyciąg z dokumentu „Skonsolidowany skrócony raporty finansowy za okres od 1 stycznia do 30 czerwca 2020 r.”, raport bieżący nr 27/2020 z 1 września 2020 r., raporty bieżący 36/2020 z dnia 30 listopada 2020 r. (k. 101-107 akt DWZ.93.21.2023, tom I).

Za dowód w sprawie Prezes Urzędu uznał także Informację Dodatkową do Sprawozdania Finansowego BORYSZEW S.A. za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2017 r. i roczne sprawozdania finansowe spółki BORYSZEW S.A. za lata 2018, 2021, 2022 i 2023 r., pobrane ze strony internetowej prs.ms.gov.pl, oraz sprawozdania BORYSZEW S.A. o stosowanych terminach zapłaty w transakcjach handlowych za lata 2020, 2021, 2022 i 2023, pobrane ze strony internetowej Ministerstwa Rozwoju i Technologii (k. 129-134 akt DWZ.93.21.2023, tom I).

X. Zasady i sposób weryfikacji przez Prezesa Urzędu zebranego w toku postępowania obu instancji materiału dowodnego.

Prezes Urzędu rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy ponownie zweryfikował cały zgromadzony materiał dowodowy w zakresie spełnienia przesłanek ustawowych potwierdzających nadmierne opóźnianie się przez Stronę ze spełnieniem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem.

Punkt wyjścia analizy materiału dowodowego stanowiły uzyskane od Strony postępowania i ujęte tabelarycznie informacje o zawieranych przez nią transakcjach handlowych,

w których występuje jako dłużnik zobowiązany do spełnienia świadczenia pieniężnego oraz uzgadnianych przez nią terminach zapłaty świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, a także datach i sposobach zapłaty, które to oświadczenie zostało zbiorczo określone jako „Tabela nr 1”. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 13f Ustawy *w toku postępowania podmioty, o których mowa w art. 2, także w przypadku gdy nie są stronami transakcji handlowej, są obowiązane do przekazywania koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu*. Natomiast zwrócenie się do Strony o przekazanie powyższych danych i informacji było uzasadnione tym, że dotyczą one przepływów finansowych Strony postępowania oraz faktur, co do których Strona postępowania posiadała najszerszą i kompletną wiedzę. W tym miejscu Prezes Urzędu zwraca uwagę, że wszelkie rozbieżności pomiędzy danymi i informacjami uzyskanymi od Strony były dokładnie i sukcesywnie - w miarę ujawniających się wątpliwości - wyjaśniane w trakcie postępowania prowadzonego przez Prezesa Urzędu w pierwszej instancji.

Rozpatrując sprawę ponownie Prezes Urzędu dokonał weryfikacji danych zawartych przez Stronę w Tabeli nr 1 z informacjami zawartymi w zebranym materiale dowodowym. Porównywanie obejmowało poszczególne dane przedstawione przez Stronę w Tabeli nr 1 dotyczące w szczególności: daty wystawienia faktury/rachunku, daty doręczenia Stronie postępowania faktury/rachunku, wartości świadczeń pieniężnych zastrzeżonych jako wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług, uzgodnionych terminów zapłaty oraz wysokości i dat spełnionych (jak i niespełnionych) świadczeń pieniężnych w zestawieniu z danymi zawartymi w prowadzonej ewidencji podatkowej - w plikach JPK_VAT (k. 27 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom I), oraz z wyciągami bankowymi - zawartymi w plikach JPK_WB (k. 27 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom I) i innymi dowodami źródłowymi np. kopiami faktur VAT i rachunków oraz faktur korygujących (k. 72 akt DZP.93.65.2020 - płyta CD, tom I; k. 148 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom II; k. 270-272 akt DZP.93.65.2020, tom III); kopiami potwierdzeń przelewów (k. 148 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom II; k. 236 akt DZP.93.65.2020, tom III; k. 270-272 akt DZP.93.65.2020, tom III); wydrukami wyciągów bankowych (k. 148 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom II; k. 236 akt DZP.93.65.2020, tom III; k. 270-272 akt DZP.93.65.2020, tom III); kopiami dokumentów w przedmiocie dokonywania kompensat (k. 148 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom II; k. 270-272 akt DZP.93.65.2020, tom III); kopiami dokumentów dotyczących korzystania przez Stronę z faktoringu (k. 33-44 akt DZP.93.65.2020, tom I; k. 151-156 akt DZP.93.65.2020, tom II; k. 163-172 akt DZP.93.65.2020, tom II; k. 179-227 akt DZP.93.65.2020, tom II); kopiami zawiadomień

w sprawie cesji wierzytelności (k. 158-160, 162 akt DZP.93.65.2020 tom II) oraz pozyskanymi w wyniku ponownego rozpatrywania sprawy od kontrahentów Strony dokumentami dotyczącymi zawartych ze Spółką transakcji handlowych, w tym sposobu i dat doręczenia faktur Stronie i umownych terminów zapłaty (k. 13-16, 18-20, 22-25, 27-29, 31-33, 35-38, 40-42, 43-46 akt DWZ.93.21.2023, tom I).

Prezes Urzędu przeanalizował informacje wynikające m.in. z ewidencji sprzedaży VAT prowadzonej przez Stronę postępowania, zawierającej dane niezbędne do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej oraz informacji podsumowującej. Stosownie do treści art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 z późn. zm., dalej jako „ordynacja podatkowa”) poprzez księgi podatkowe rozumie się księgi rachunkowe, podatkową księgę przychodów i rozchodów, ewidencje oraz rejestry, do których prowadzenia, do celów podatkowych, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązani są podatnicy, płatnicy lub inkasenci. Zatem zgodnie z powyższą definicją, ewidencja sprzedaży i zakupu VAT stanowi księgę podatkową.

Przepisy prawa podatkowego (art. 193a ordynacji podatkowej²) narzucają wymóg udostępniania ksiąg podatkowych i dowodów księgowych w określonym układzie i formacie bez wezwania (dotyczy JPK_VAT) lub na żądanie organów podatkowych (struktury na żądanie min. JPK_WB, JPK_FA). **Po wygenerowaniu pliku powstaje zestawienie o ściśle określonym schemacie.** Struktura jednolitego pliku dla ewidencji zakupu i sprzedaży (JPK_VAT) składa się z ewidencji sprzedaży oraz ewidencji zakupu. **Na potrzeby prowadzonego postępowania Prezes Urzędu do celów weryfikacji danych dotyczących zobowiązań Strony weryfikował dane zawarte w ewidencji zakupu VAT.** Ewidencja ta w strukturze logicznej JPK obejmuje część szczegółową zawierającą dla każdej pozycji m.in. następujące dane: nazwę wystawcy, adres wystawcy, numer NIP lub inny numer służący identyfikacji podatkowej wystawcy, numer dowodu zakupu, kwotę netto i kwotę podatku naliczonego. Wytworzenie pliku JPK_VAT przez Stronę dotyczy obowiązków wynikających z posiadania statusu podatnika czynnego VAT jednakże z uwagi na cechy integralności danych i ich autentyczności (pochodzenia od osób uprawnionych do reprezentowania spółki) uzasadnione jest posługiwaniem się danymi do potwierdzenia zawartych transakcji handlowych Strony z kontrahentami, co do ich istnienia, jak też spełnienia świadczenia. Powyższe umożliwia Stronie proste wygenerowanie pliku, co jest zgodne z zasadą ekonomiki i szybkości postępowania. Sumy kontrolne zawarte w pliku

² również art. 82 §1b ordynacji podatkowej w stanie prawnym objętym okresem postępowania

pozwalają na sprawdzenie prawidłowości wygenerowanego pliku. Istotną okolicznością pozostaje ustawowy obowiązek prowadzenia ksiąg rachunkowych rzetelnie, bezbłędnie, sprawdzalnie i bieżąco.³ Księgi rachunkowe uznaje się za rzetelne, jeżeli dokonane w nich zapisy odzwierciedlają stan rzeczywisty. Stosownie do art. 193 ordynacji podatkowej dowody z ksiąg podatkowych stanowią dowód, tego co zostało w nich zawarte, w przypadku ksiąg prowadzonych rzetelnie i niewadliwie. Rejestry VAT stanowią księgi pomocnicze, będące uszczegółowieniem i uzupełnieniem zapisów związanych z podatkiem od towarów i usług na kontach księgi głównej. Z tego względu, rejestr VAT stanowiący część księgi rachunkowej korzysta z domniemania rzetelności i autentyczności ksiąg rachunkowych oraz wiarygodności danych w nich zawartych.

Prezes Urzędu dokonał szczegółowej weryfikacji danych zawartych w JPK_VAT_Zakup oraz oświadczeń Strony złożonych w Tabeli nr 1. Prezes Urzędu stwierdził, iż na podstawie danych zestawionych w strukturze logicznej postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych Strona zawierała z kontrahentami umowy, których przedmiotem była odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usług. Powyższe Prezes UOKiK ustalił w oparciu o zapisy dotyczące dowodów księgowych - faktur VAT, dowodów zakupu wskazanych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1, które występowały również w księgach podatkowych zestawionych w pliku JPK_VAT_Zakup. Prezes Urzędu dokonał również ustaleń w ten sposób, że weryfikował wartość zobowiązania przedstawioną w Tabeli nr 1 z obliczoną kwotą wartości brutto wynikającą z dowodu zakupu w JPK_VAT_Zakup. Pozostałe kryteria, na podstawie których Prezes Urzędu ustalił istnienie wiarygodności dostawcy względem Spółki to nr NIP dostawcy, a także data wystawienia dowodu zakupu podana w Tabeli nr 1, tożsame z nr NIP i z datą wystawienia dowodu zakupu w plikach JPK_VAT. Przy weryfikacji poszczególnych struktur logicznych Prezes Urzędu posiłkował się informacjami zamieszczonymi w BIP w broszurze informacyjnej dot. struktury JPK_VAT oraz broszurze informacyjnej dotyczącej struktury JPK_WB⁴.

W zakresie w jakim poszczególne świadczenia pieniężne nie znalazły odzwierciedlenia w JPK_VAT_Zakup, Prezes Urzędu na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego wzywał Stronę o wyjaśnienie braków lub nieścisłości oraz przesłanie dokumentów źródłowych odnoszących się do tychże świadczeń - faktur VAT lub innych dowodów zakupu, umów oraz

³ art. 24 ust. 1 Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 120 z późn. zm., dalej „ustawa o rachunkowości”).

⁴ <https://www.gov.pl/web/kas/struktury-jpk> [dostęp na dzień wydania decyzji].

innych dokumentów źródłowych - i w oparciu o te dowody oraz przedstawione przez Stronę wyjaśnienia w szczególności tabele w zakresie niezgodności ustalał okoliczności odnoszące się do tychże świadczeń pieniężnych.

Ustalenia Prezesa Urzędu co do dat spełnienia poszczególnych świadczeń pieniężnych przelewem, nastąpiły w wyniku porównania informacji odnoszących się do momentu spełnienia poszczególnych świadczeń pieniężnych wskazanych przez Stronę w Tabeli nr 1 z danymi zawartymi w **wyciągach bankowych zapisanych w strukturze logicznej JPK_WB**, odnoszących się do elementu Wyciąg Wiersza: DataOperacji, KwotaOperacji. Informacje o przeprowadzonych transakcjach na rachunku bankowym w pliku JPK_WB obejmują w szczególności dane identyfikacyjne nadawcy zlecenia płatniczego - czyli nazwę, adres (o ile taki posiada), NIP lub REGON oraz tytuł i opis zlecenia płatniczego, a w stosunku do odbiorcy zlecenia płatniczego - nazwę podmiotu.

W przypadku niezgodności pomiędzy informacjami przekazanymi przez Stronę w Tabeli nr 1, a informacjami zawartymi w wyciągach bankowych w plikach JPK_WB, Prezes Urzędu ustalając stan faktyczny oparł się o pliki JPK_WB, uznając je za wiarygodne. Struktura JPK_WB dotyczy wyciągu z rachunku bankowego, prowadzonego na podstawie umowy. Wyciąg bankowy jest jednym z dowodów księgowych, które mogą stanowić podstawę zapisów w księgach rachunkowych. Dowód ten jako dowód księgowy spełnia wymagania określone w art. 21 ustawy o rachunkowości. Natomiast Plik JPK_WB wygenerowany na żądanie Strony postępowania przez bank zawiera zestawienie wszystkich informacji o transakcjach dokonywanych za pomocą tego rachunku bankowego, podmiotach, których te transakcje dotyczą oraz dokładnych kwotach sald konta. Przy weryfikacji plików JPK_WB Prezes Urzędu posiłkował się informacjami zamieszczonymi w BIP w broszurze informacyjnej dotyczącej struktury JPK_WB⁵. Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK uznał, że rodzaj informacji zawartych w plikach JPK_WB, źródło ich pochodzenia oraz obiektywny charakter pozwalają na uzyskanie wiarygodnych danych w powyższym zakresie oraz na zweryfikowanie wartości i dat spełnienia świadczeń pieniężnych przez Stronę.

W zakresie w jakim płatności za poszczególne świadczenia pieniężne nie znalazły odzwierciedlenia w wyciągach bankowych w plikach JPK_WB (lub gdy spełnienie tychże świadczeń nastąpiło w inny sposób niż przelewem), Prezes Urzędu wzywał w toku postępowania o wyjaśnienie tych braków lub nieścisłości **oraz przesłanie dokumentów**

⁵ <https://www.gov.pl/web/kas/struktury-jpk> [dostęp na dzień wydania decyzji].

źródłowych potwierdzających spełnienie tychże świadczeń - potwierdzeń przelewu, oświadczeń o potrąceniu wzajemnych wierzytelności, wydruków wyciągów bankowych. W oparciu o te dokumenty źródłowe, Prezes Urzędu ustalał okoliczności odnoszące się do spełnienia tych świadczeń pieniężnych (m.in. sposób spełnienia, wysokość i datę spełnienia świadczenia pieniężnego, ustalony przez strony transakcji handlowej termin zapłaty).

Prezes UOKiK był uprawniony do żądania od Strony w toku postępowania określonych struktur JPK na podstawie art. 13g ust. 1 Ustawy, zgodnie z którym *Prezes Urzędu może w toku postępowania żądać od podmiotów, o których mowa w art. 2, także w przypadku gdy nie są stronami transakcji handlowej, prowadzących księgi podatkowe przy użyciu programów komputerowych, przekazania całości lub części tych ksiąg oraz dowodów księgowych za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub na informatycznych nośnikach danych, w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, wskazując rodzaj ksiąg podatkowych oraz okres, którego dotyczą. W ocenie Prezesa dowody w postaci ksiąg podatkowych, wygenerowanych w strukturach ściśle określonych w przepisach prawa, stanowią wiarygodny materiał dowodowy.*

Dokonując ponownej weryfikacji informacji i danych wskazanych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 z ww. dowodami Prezes Urzędu ustalił, że dane i informacje podane przez Stronę postępowania co do zasady znajdują swoje potwierdzenie w informacjach zawartych w plikach JPK_VAT oraz JPK_WB, a także w dowodach księgowych i dokumentach prywatnych. Zostały one skorygowane przez Prezesa Urzędu w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Zaistniałe w tym zakresie rozbieżności nie miały wpływu na ocenę wiarygodności złożonych przez Stronę postępowania oświadczeń w pozostałym zakresie. **Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu uznał przekazane przez Stronę postępowania informacje i wyjaśnienia w Tabeli nr 1 za wiarygodne i mogące stanowić podstawę ustaleń w niniejszym postępowaniu.**

XI. Terminy zapłaty świadczeń pieniężnych

Dokonując ponownej analizy materiału dowodowego, Prezes Urzędu miał na względzie przepisy art. 7 ust. 2 i 2a Ustawy określające zakres swobody kontraktowej w przedmiocie uzgadniania terminów zapłaty oraz art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy określający skutki prawne

jej przekroczenia. Zgodnie z art. 7 ust. 2 Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, w przypadku świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych:

- a) przed dniem 1 stycznia 2020 r.,
- b) od dnia 1 stycznia 2020 r. w relacjach symetrycznych,
- c) od dnia 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych, w których dłużnikiem jest „MŚP”, a wierzycielem jest duży przedsiębiorca,

Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony przez strony transakcji handlowej termin zapłaty może być dłuższy niż 60 dni liczone od dnia doręczenia dłużnikowi dowodów księgowych (faktury lub rachunku) potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, pod warunkiem że strony w umowie wyraźnie tak ustalą i pod warunkiem, że ustalenie to nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela. W stosunku do tych transakcji handlowych Prezes Urzędu ustalał, których świadczeń pieniężnych Strona postępowania nie spełniła w okresie objętym postępowaniem lub spełniła po upływie umownego terminu zapłaty, wskazanego przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 w kolumnie „Termin płatności wg umowy” lub wynikającego z przesłanej kopii dokumentacji źródłowej (np. faktury, rachunku).

Natomiast zgodnie z przepisem art. 7 ust. 2a Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, w stosunku do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od dnia 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych, w których dłużnikiem jest duży przedsiębiorca, a wierzycielem jest MŚP, Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony przez strony umowy termin zapłaty nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi dowodów księgowych (faktury lub rachunku) potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 lub art. 9 ust. 2 Ustawy (dalej: „maksymalny termin zapłaty”).

Ustalając sumę wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie, wymagalnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., Prezes Urzędu uwzględnił świadczenia pieniężne:

- a) niespełnione w okresie objętym postępowaniem lub spełnione po umownym terminie zapłaty (gdy uzgodniony przez strony umowy termin zapłaty jest zgodny z przepisami Ustawy);
- b) spełnione wprawdzie w terminie zapłaty uzgodnionym przez strony transakcji handlowej, ale z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy.

XI.1. Terminy zapłaty niezgodne z Ustawą.

Ustalenia dotyczące liczby dni opóźnienia ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, poczynione zostały przez Prezesa Urzędu w oparciu o następujące założenia, wynikające z treści przepisów Ustawy w stosunku do świadczeń pieniężnych, w których ustalony przez strony umowy termin zapłaty naruszał art. 7 ust. 2a Ustawy, w przypadku świadczeń pieniężnych:

- a) niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie maksymalnego terminu zapłaty, wyznaczonego zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 31 sierpnia 2020 r.;
- b) spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie maksymalnego terminu zapłaty, wyznaczonego zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 Ustawy, do dnia zapłaty, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 31 sierpnia 2020 r.

Prezes Urzędu rozpoznając sprawę w pierwszej instancji dokonał ustaleń w przedmiocie statusu kontrahentów Strony we własnym zakresie korzystając z ogólnodostępnych baz danych oraz faktów znanych Prezesowi UOKiK z urzędu, tj. w szczególności sprawozdań o udzielonej pomocy publicznej (SHRIMP). Następnie ustalił świadczenia pieniężne wynikające z asymetrycznych transakcji handlowych zawartych po 1 stycznia 2020 r., w których Strona jako duży przedsiębiorca była dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty świadczenia pieniężnego na rzecz wierzyciela posiadającego status MŚP, a zastosowany termin zapłaty przekraczał 60 dni liczonych od dnia otrzymania faktury potwierdzającej dostawę towaru lub wykonanie usługi, a zatem termin zapłaty naruszał art. 7 ust. 2a Ustawy. Świadczenia te zostały przedstawione w Tabelach A1-A7, stanowiących załączniki nr 1-7 do Decyzji.

Ponownie rozpoznając sprawę Prezes Urzędu wystąpił do dostawców Spółki - stron transakcji handlowych wobec których rozstrzygając sprawę zaskarżoną decyzją zastosował maksymalny termin zapłaty w przedmiocie ustalenia ich statusu oraz warunków umów zawartych ze Spółką. (k. 13-46 akt DWZ.93.21.2023, tom I) W odpowiedzi dwoje kontrahentów - [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] złożyło oświadczenia, iż w okresie objętym postępowaniem posiadali status dużego przedsiębiorcy. Na skutek ponownego wezwania o określenie posiadanego statusu przedsiębiorcy z uwzględnieniem ewentualnych powiązań lub partnerstwa z innymi

podmiotami, [informacja prawnie chroniona] złożyła oświadczenie, iż w okresie 2029-2020 posiadała status dużego przedsiębiorcy (k. 126-128 akt DWZ.93.21.2023, tom I). Dodatkowo spółka [informacja prawnie chroniona] wraz z oświadczeniem w przedmiocie posiadanego statusu przedsiębiorcy, przedłożyła dodatkowe informacje w zakresie terminów doręczenia faktur wynikających z transakcji handlowych zawartych ze Stroną postępowania, które nie były tożsame z terminami zapłaty wskazanymi przez Stronę w Tabeli nr 1.

XI.1.1. Transakcje handlowe z [informacja prawnie chroniona]

[informacja prawnie chroniona], NIP: [informacja prawnie chroniona], działająca poprzednio pod firmą [informacja prawnie chroniona], wystawiła na rzecz Strony postępowania m.in. faktury VAT nr:

- [informacja prawnie chroniona] z dnia 1 kwietnia 2020 r. na kwotę wynoszącą po korekcie (nr faktury korygującej [informacja prawnie chroniona]) [informacja prawnie chroniona] (Tabela nr 1 Lp. 1967);
- [informacja prawnie chroniona] z dnia 28 maja 2020 r. na kwotę wynoszącą po korekcie (nr faktur korygujących [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona]) [informacja prawnie chroniona] (Tabela nr 1 Lp. 2259);
- [informacja prawnie chroniona] z dnia 26 czerwca 2020 r. na kwotę [informacja prawnie chroniona] (Tabela nr 1 Lp. 2882).

Jak wynika z oświadczenia Strony postępowania, przedstawionego w Tabeli nr 1 (k. 27 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom I) oraz oświadczenia kontrahenta złożonego przy piśmie z dnia 3 stycznia 2024 r. (k. 53-56 akt DWZ.93.21.2023, tom I), w odniesieniu do wyżej wymienionych faktur strony transakcji handlowych ustaliły [informacja prawnie chroniona] termin zapłaty. Jednocześnie [informacja prawnie chroniona] przy piśmie z dnia 3 stycznia 2024 r. (k. 57 akt DWZ.93.21.2023, tom I) złożyła oświadczenie, że „w okresie od stycznia 2020 do września 2020 spółka była podmiotem dużym zgodnie z Załącznikiem nr 1 do Rozporządzenia Komisji (EU) NR 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu. Prezes Urzędu wskazuje, że wobec posiadania przez kontrahenta statusu dużego przedsiębiorcy w stosunku do transakcji z nim zawartych nie miał zastosowania przepis art. 7 ust. 2a Ustawy dotyczący transakcji asymetrycznych i określający maksymalny termin zapłaty nieprzekraczający 60 dni.

Dla faktury nr [informacja prawnie chroniona] z dnia 1 kwietnia 2020 r., doręczonej Stronie w dniu 15 kwietnia 2020 r. termin zapłaty przypadał na dzień 30 lipca 2020 r. Strona uiściła zobowiązanie wynikające z tej faktury w dniu 29 lipca 2020 r., zatem spełniła świadczenie w uzgodnionym terminie w okresie objętym postępowaniem. Wobec powyższego Prezes Urzędu nie zaliczył wartości opisanego świadczenia pieniężnego do sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych przez Stronę po terminie, a transakcję handlową stanowiącą podstawę do wystawienia ww. faktury przedstawił w Tabeli C6, stanowiącej załącznik nr 19 do niniejszej decyzji.

W odniesieniu do faktur nr: [informacja prawnie chroniona] z dnia 28 maja 2020 r. doręczonej Stronie postępowania w dniu 5 czerwca 2020 r. oraz nr [informacja prawnie chroniona] z dnia 26 czerwca 2020 r., doręczonej Stronie postępowania w dniu 26 czerwca 2020 r. termin zapłaty świadczeń pieniężnych z nich wynikających przypadał odpowiednio na: 25 września 2020 r. oraz 24 października 2020 r., zatem stały się one wymagalne po okresie objętym niniejszym postępowaniem i jako takie podlegały wyłączeniu spod badania Prezesa UOKiK.

Ponownie rozpoznając sprawę, Prezes Urzędu wskazuje, że świadczenia pieniężne wynikające z faktur nr: [informacja prawnie chroniona] z dnia 1 kwietnia 2020 r., jako spełnione w terminie w okresie objętym postępowaniem nie zostało wliczone do sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie, a z faktur [informacja prawnie chroniona] z dnia 28 maja 2020 r. i [informacja prawnie chroniona] z dnia 26 czerwca 2020 r., jako niewymagalne w okresie objętym postępowaniem, zostały wyłączone z zakresu niniejszego postępowania.

XI.1.2. Transakcje handlowe z [informacja prawnie chroniona]

[informacja prawnie chroniona], NIP: [informacja prawnie chroniona], wystawiła na rzecz Strony postępowania m.in. faktury VAT nr:

[informacja prawnie chroniona] z dnia 17 marca 2020 r. na kwotę [informacja prawnie chroniona],

- [informacja prawnie chroniona] z dnia 17 marca 2020 r. na kwotę [informacja prawnie chroniona].

Strona postępowania w Tabeli nr 1 (k. 27 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom I) wskazała, że termin zapłaty świadczeń pieniężnych wynikających z ww. faktur, doręczonych w dniu 18 marca 2020 r., przypadał na dzień 4 czerwca 2020 r. [informacja prawnie chroniona] przy piśmie z dnia 4 stycznia 2024 r. (k. 73 akt DWZ.93.21.2020, tom I) złożyła

oświadczenie, iż „w rozumieniu załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. (...) nasze Przedsiębiorstwo należy sklasyfikować jako duże”. Prezes Urzędu wskazuje, że wobec posiadania przez kontrahenta statusu dużego przedsiębiorcy w stosunku do transakcji z nim zawartych nie miał zastosowania przepis art. 7 ust. 2a Ustawy dotyczący transakcji asymetrycznych i określający maksymalny termin zapłaty nie przekraczający 60 dni. Strona uiściła należności wynikające z obu faktur w dniu 4 czerwca 2020 r., zatem świadczenia pieniężne zostały spełnione w uzgodnionym terminie w okresie objętym postępowaniem i jako takie nie zostały wliczone do sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych przez Stronę po terminie.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy, Prezes Urzędu wyjaśnia, że świadczenia pieniężne wynikające z faktur nr: [informacja prawnie chroniona] z dnia 17 marca 2020 r. i [informacja prawnie chroniona] z dnia 17 marca 2020 r., jako spełnione w terminie, zostały zaprezentowane w Tabeli C6, stanowiącej załącznik nr 19 do niniejszej decyzji.

XI.1.3. Transakcje handlowe zawarte z [informacja prawnie chroniona]

[informacja prawnie chroniona], NIP: [informacja prawnie chroniona], wystawiła na rzecz Strony postępowania m.in. faktury opisane w Tabeli nr 1 pod Lp. 4361, 4362, 4376, 4359, 4363, 4377, 4358, 4357, 4378, 4681 i 4682. Według oświadczenia Strony data doręczenia ww. faktur przypadała kilka dni po dacie zakupu towaru. Powyższe ustalenia stały się podstawą do obliczenia w toku postępowania pierwszoinstancyjnego liczby dni opóźnienia Strony w spełnieniu świadczeń pieniężnych na rzecz kontrahenta. (Tabela A4 Lp. 4361, 4362, 4376, 4359, 4363, 4377, 4358, 4357, 4378 oraz Tabela A1 Lp. 4681 i 4682) W toku ponownego rozpoznawania sprawy, w odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu, kontrahent Strony - spółka [informacja prawnie chroniona] przy piśmie z dnia 9 stycznia 2024 r. wskazała, że „faktury są wysyłane elektronicznie w dniu wystawienia faktury, co stanowi moment dostarczenia faktury do odbiorcy” (k. 84-87 akt DWZ.93.21.2023, tom I). Z załączonego do pisma zestawienia wynika, że data wystawienia faktur na rzecz Strony postępowania jest tożsama z datą ich doręczenia odbiorcy.

Prezes Urzędu wskazuje w tym miejscu, że nowe ustalenia odnośnie do terminu doręczenia faktury prowadzą do zmiany przyjętej w zaskarżonej decyzji liczby dni opóźnienia w spełnieniu świadczeń pieniężnych w zakresie transakcji handlowych opisanych w Tabeli A4 pod Lp. 4359, 4358 i 4357 oraz w Tabeli A.1 pod Lp. 4681 i 4682.

SIETOM SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ NIP: 5840251853										
Lp. z Tabeli nr 1	Numer dowodu sprzedaży	Data wystawienia dowodu sprzedaży	Kwota brutto z faktury	Waluta	Data spełnienia świadczenia pieniężnego	Data doręczenia faktury/rachunku potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi wg. Tabeli nr 1	Data doręczenia faktury/rachunku potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi wg. oświadczenia kontrahenta	Maksymalny termin zapłaty wyznaczony wg oświadczenia kontrahenta zgodnie z art. 13 ust. 2 Ustawy uwzględniający art. 115 kc	Liczba dni opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego ustalona na podstawie Tabeli nr 1	Liczba dni opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego ustalona na podstawie oświadczenia kontrahenta
4359	[informacja prawnie chroniona]									
4358										
4357										
4681										
4682										

Zwiększona liczba dni opóźnienia w spełnieniu świadczenia lub niespełnienia świadczenia generuje wyższą kwotę wymierzonych JPK, jednak ze względu na zakaz określony przepisem **art. 139 kpa** brak jest możliwości zmiany decyzji na niekorzyść wnoszącej wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

XI.I.4. Transakcje handlowe zawarte z [informacja prawnie chroniona]

[informacja prawnie chroniona], NIP: [informacja prawnie chroniona], wystawiła na rzecz Strony postępowania m. in. faktury nr:

- [informacja prawnie chroniona] z dnia 12 czerwca 2020 r. na kwotę [informacja prawnie chroniona] (Tabela nr 1 Lp. 17581),
- [informacja prawnie chroniona] z dnia 16 czerwca 2020 r. na kwotę [informacja prawnie chroniona] (Tabela nr 1 Lp. 17580).

Termin zapłaty obu ww. świadczeń pieniężnych przypadął na dzień 31 sierpnia 2020 r. (oświadczenie Strony postępowania przedstawione w Tabeli nr 1 (k. 27 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom I) oraz oświadczenie kontrahenta złożone przy piśmie z dnia 3 stycznia 2024 r. (k. 82-83 akt DWZ.93.21.2023, tom I). Jednocześnie [informacja prawnie chroniona] przy piśmie z dnia 20 września 2024 r. (k. 126-128 akt DWZ.93.21.2023, tom I) złożyła oświadczenie, że w latach 2019 - 2020 „biorąc pod uwagę właściciela oraz grupy podmiotów” posiadała status dużego przedsiębiorcy. Prezes Urzędu wskazuje, że wobec posiadania przez kontrahenta statusu dużego przedsiębiorcy w stosunku do transakcji z nim zawartych nie miał zastosowania przepis art. 7 ust. 2a Ustawy dotyczący transakcji asymetrycznych i określający maksymalny termin zapłaty nieprzekraczający 60 dni.

Wobec powyższego świadczenia pieniężne wynikające z faktur nr [informacja prawnie chroniona] z dnia 12 czerwca 2020 r. oraz nr [informacja prawnie chroniona] z dnia 16 czerwca 2020 r., jako wymagalne po okresie objętym niniejszym postępowaniem (czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r.), nie zostały zaliczone do sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych przez Stronę po terminie, co prezentuje Tabela C6, stanowiąca załącznik nr 19 do niniejszej decyzji.

XI.2. Terminy zapłaty zgodne z Ustawą

Prezes Urzędu ustalając liczbę dni opóźnienia w spełnieniu świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych w których ustalony przez strony umowy termin zapłaty był zgodny z przepisami Ustawy, w przypadku świadczeń pieniężnych:

- a) niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, długość opóźnienia obliczył od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 31 sierpnia 2020 r.;
- b) spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem, długość opóźnienia obliczył od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do dnia zapłaty, nie dłużej niż do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 31 sierpnia 2020 r.;

Prezes Urzędu podtrzymuje poczynione w toku postępowania pierwszoinstancyjnego ustalenia odnośnie do umownych terminów zapłaty w zakresie w jakim nie zostały one zmienione w sposób opisany poniżej. Prezes Urzędu w uzasadnieniu Decyzji wskazał, że obowiązek zapłaty świadczeń pieniężnych wynikał z zawartych przez Stronę postępowania umów z dostawcami, stwierdzonych wystawionymi przez nich dowodami zakupu, które Strona wykazała w oświadczeniu ujętym w formie Tabeli nr 1.

XI.2.1. Transakcje handlowe zawarte z [informacja prawnie chroniona]

[informacja prawnie chroniona], NIP: [informacja prawnie chroniona], wystawiła na rzecz Strony postępowania m. in. faktury VAT nr: [informacja prawnie chroniona] z dnia 13 marca 2020 r. na kwotę [informacja prawnie chroniona] zł oraz nr [informacja prawnie chroniona] z dnia 13 marca 2020 r. na kwotę [informacja prawnie chroniona] zł. Zgodnie z oświadczeniem Strony postępowania, przedstawionym w Tabeli nr 1, termin płatności faktury nr [informacja prawnie chroniona] upływał w dniu 8 maja 2020 r., a faktury

nr [informacja prawnie chroniona] - w dniu 11 maja 2020 r. Strona uiściła należności wynikające z ww. faktur po okresie objętym postępowaniem, tj. faktura nr [informacja prawnie chroniona] została zapłacona w dwóch częściach, w dniu 3 września 2020 r. w kwocie [informacja prawnie chroniona] i w dniu 14 września 2020 r. w kwocie [informacja prawnie chroniona], a zapłata za fakturę nr [informacja prawnie chroniona] nastąpiła także w dwóch częściach: w dniu: 14 września 2020 r. w kwocie [informacja prawnie chroniona] i w dniu 22 września 2020 r. w kwocie [informacja prawnie chroniona], przy czym liczba dni opóźnienia w spełnieniu ww. świadczeń liczona była do ostatniego dnia okresu objętego niniejszym postępowaniem, tj. do dnia 31 sierpnia 2020 r. Prezes Urzędu w toku postępowania pierwszoinstancyjnego prawidłowo zakwalifikował świadczenia pieniężne wynikające z obu ww. faktur jako świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem i obliczył liczbę dni opóźnienia w spełnieniu ww. świadczeń wynoszące odpowiednio 115 dni (Tabela B1 Lp. 734) oraz 112 dni (Tabela B1 Lp. 736). Jednocześnie Prezes Urzędu niezasadnie obliczył po raz kolejny liczbę dni opóźnienia z tytułu nieterminowego spełnienia świadczeń pieniężnych wynikających z faktur [informacja prawnie chroniona] z dnia 13 marca 2020 r. oraz nr [informacja prawnie chroniona] z dnia 13 marca 2020 r., powielając opisane wyżej transakcje handlowe w Tabeli B1 odpowiednio pod Lp. 735 i Lp. 737. Ponownie rozpoznając sprawę Prezes UOKiK skorygował ustalenia poczynione w toku postępowania pierwszoinstancyjnego o zdublowane zapisy dotyczące faktur nr [informacja prawnie chroniona] i nr [informacja prawnie chroniona], co prezentuje Tabela C6, stanowiąca załącznik nr 19 do niniejszej decyzji.

XI.2.2. Transakcje handlowe z [informacja prawnie chroniona]

[informacja prawnie chroniona], NIP: [informacja prawnie chroniona], wystawiła na rzecz Strony postępowania m. in. fakturę VAT nr [informacja prawnie chroniona] z dnia 3 sierpnia 2020 r. na kwotę [informacja prawnie chroniona]. Zgodnie z oświadczeniem Strony postępowania, przedstawionym w Tabeli nr 1, termin płatności ww. faktury upływał w dniu 24 sierpnia 2020 r. Dodatkowo w Tabeli nr 1 Strona postępowania wskazała, że kwota zobowiązania, wynikająca z ww. faktury, została zapłacona w części wynoszącej [informacja prawnie chroniona] przelewem w dniu 8 września 2020 r., a w części wynoszącej [informacja prawnie chroniona] w drodze potrącenia ustawowego -w kolumnie „Sposób zapłaty” Tabeli nr 1 wskazano oświadczenie o kompensacie ustawowej z dnia 7 września 2020 r. nr [informacja prawnie chroniona]. Prezes Urzędu, ponownie

rozpoznając sprawę uznał, że świadczenie pieniężne wynikające z ww. faktury w części wynoszącej [informacja prawnie chroniona] było wymagalne w okresie objętym postępowaniem i pozostawało niespełnione na ostatni dzień tego okresu i w tym zakresie ustalił liczbę dni opóźnienia w realizacji zobowiązania, co przedstawia Tabela B1 Lp. 4662. Odnosnie do pozostałej części świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury nr [informacja prawnie chroniona] w części wynoszącej [informacja prawnie chroniona] Prezes Urzędu uznał, że zostało spełnione w terminie w drodze potrącenia ustawowego, zatem nie wchodzi ono do sumy świadczeń niespełnionych i spełnionych przez Stronę po terminie i zostało przedstawione w Tabeli C6 stanowiącej załącznik nr 19 do niniejszej decyzji.

XI.2.3. Transakcje handlowe zawarte z [informacja prawnie chroniona]

[informacja prawnie chroniona], NIP: [informacja prawnie chroniona], wystawiła na rzecz Strony postępowania m.in. faktury nr: [informacja prawnie chroniona] z dnia 16 czerwca 2020 r. na kwotę [informacja prawnie chroniona]; [informacja prawnie chroniona] z dnia 16 lipca 2020 r. na kwotę [informacja prawnie chroniona]; [informacja prawnie chroniona] z dnia 3 sierpnia 2020 r. na kwotę [informacja prawnie chroniona] (Tabela nr 1, Lp. 929, 930, 931). Dodatkowo Strona postępowania w Tabeli nr 1 wskazała, że w przypadku tych transakcji handlowych płatności były realizowane za faktury „pro forma”, a w przypadku faktury o nr [informacja prawnie chroniona] wskazała jako sposób rozliczenia przedpłatę. W związku z powyższym wystąpiła konieczność wezwania Strony do wyjaśnienia powstałych wątpliwości. W odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu Strona przy piśmie z dnia 8 października 2021 r. (k. 147-148 akt DWZ.93.21.2023, tom II) przedstawiła kopie ww. faktur, z których wynika warunek płatności „Przedpłata”. Na podstawie dokumentacji źródłowej Prezes Urzędu ustalił, że:

- faktura nr [informacja prawnie chroniona] to faktura zaliczkowa, wystawiona w dniu 12 czerwca 2020 r., rozliczona w całości drodze „przedpłaty” w dniu 9 czerwca 2020 r.;
- faktura nr [informacja prawnie chroniona] to faktura zaliczkowa, wystawiona w dniu 13 lipca 2020 r., rozliczona w całości drodze „przedpłaty” w dniu 9 lipca 2020 r.;
- faktura nr [informacja prawnie chroniona] to faktura zaliczkowa, wystawiona w dniu 28 lipca 2020 r., rozliczona w całości drodze „przedpłaty” w dniu 24 lipca 2020 r.

Wobec powyższego, po ponownym rozpatrzeniu sprawy, Prezes UOKiK skorygował poprzednie ustalenia i świadczenia pieniężne wynikające z wyżej opisanych faktur jako spełnione w formie przedpłaty zostały uznane za spełnione w terminie w związku z czym

nie wchodzi już do sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem i zostały zaprezentowane w Tabeli C6, stanowiącej załącznik nr 19 do niniejszej decyzji.

XI.2.4. Transakcje handlowe zawarte z [informacja prawnie chroniona]

[informacja prawnie chroniona], NIP: [informacja prawnie chroniona], wystawiła na rzecz Strony postępowania m.in. dokument o nr [informacja prawnie chroniona] z dnia 30 kwietnia 2020 r. na kwotę [informacja prawnie chroniona] (Tabela nr 1, Lp. 7399). Na skutek wezwania Prezesa Urzędu Strona postępowania przy piśmie z dnia 8 października 2021 r. (k. 147-148 akt DWZ.93.21.2023, tom II) przedstawiła kopię ww. dokumentu. Na podstawie dokumentacji źródłowej Prezes Urzędu ustalił, że dokument o nr [informacja prawnie chroniona] z dnia 30 kwietnia 2020 r. stanowi notę księgową, na podstawie której [informacja prawnie chroniona] obciążyła Stronę postępowania kwotą [informacja prawnie chroniona] tytułem „wystawienia monitu”. Wobec powyższego kwota określona notą nr [informacja prawnie chroniona], jako nie stanowiąca wynagrodzenia za dostawę towaru lub wykonanie usługi, zdefiniowanego w art. 4 pkt 1a Ustawy, podlegała wyłączeniu przedmiotowemu z niniejszego postępowania. Prezes UOKiK w toku postępowania pierwszoinstancyjnego w sposób nieprawidłowy zakwalifikował ww. świadczenie pieniężne jako niespełnione w terminie zobowiązanie Strony i błędnie obliczył liczbę dni opóźnienia w jego realizacji, co skutkowało naliczeniem JKP (Tabela B1 Lp. 7399). Po ponownym rozpoznaniu sprawy Prezes Urzędu skorygował poprzednie ustalenia, co prezentuje Tabela C6, stanowiąca załącznik nr 19 do niniejszej decyzji.

XI.2.5. Transakcje handlowe zawarte z [informacja prawnie chroniona]

[informacja prawnie chroniona], NIP: [informacja prawnie chroniona], wystawiła na rzecz Strony postępowania m. in. dokument o nr: [informacja prawnie chroniona] z dnia 20 lipca 2020 r. na kwotę [informacja prawnie chroniona] (Tabela nr 1 Lp. 1509). Na skutek wezwania Prezesa Urzędu Strona postępowania przy piśmie z dnia 8 października 2021 r. (k. 147-148 akt DWZ.93.21.2023, tom II) przedstawiła kopię ww. dokumentu. Na podstawie dokumentacji źródłowej Prezes Urzędu ustalił, że dokument o nr [informacja prawnie chroniona] wystawiony w dniu 6 lipca 2020 r. stanowi notę odsetkową za opóźnienie w płatności świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych pomiędzy Stroną a [informacja prawnie chroniona], zaś kwota [informacja prawnie chroniona] to suma odsetek naliczonych z tytułu nieterminowego zrealizowania zobowiązań

pieniężnych przez Spółkę. Wobec powyższego kwota określona notą nr [informacja prawnie chroniona] jako nie stanowiąca wynagrodzenia za dostawę towaru lub wykonanie usługi, zdefiniowanego w art. 4 pkt 1 Ustawy, podlegała wyłączeniu z niniejszego postępowania. Prezes UOKiK w toku postępowania pierwszoinstancyjnego w sposób nieprawidłowy zakwalifikował ww. świadczenie pieniężne jako niespełnione w terminie zobowiązanie Strony i błędnie obliczył liczbę dni opóźnienia w jego realizacji, co skutkowało naliczeniem JKP (Tabela B10 Lp. 1509). Po ponownym rozpoznaniu sprawy Prezes Urzędu skorygował poprzednie ustalenia i świadczenie pieniężne wynikające z noty księgowej nr [informacja prawnie chroniona] z dnia 6 lipca 2020 r. wyłączył z postępowania, co prezentuje Tabela C6, stanowiąca załącznik nr 19 do niniejszej decyzji.

[illegible]

[informacja prawnie chroniona], [informacja prawnie chroniona], [informacja prawnie chroniona], [informacja prawnie chroniona], [informacja prawnie chroniona] termin zapłaty przypadał w dniu 25 stycznia 2020 r. Strona uiściła kwotę wynikającą z faktury korygującej w dniu 29 października 2020 r. W treści zaskarżonej decyzji Prezes Urzędu wskazał „jako niepodlegające weryfikacji w toku postępowania pod kątem ich terminowego spełnienia świadczenia pieniężne co do których nie stosuje się przepisów Ustawy stosownie do treści art. 3 Ustawy (np. (...)) świadczenia wynikające z faktur korygujących dotyczących świadczeń pieniężnych nieobjętych zakresem postępowania)”. (k. 360 akt DZP.93.65.2020, strona 28 Decyzji, tom IV). Świadczenia pieniężne wynikające z faktur pierwotnych co do których wystawiona została faktura korygująca nr [informacja prawnie chroniona] nie zostały opisane w Tabeli nr 1 jako świadczenia, których termin wymagalności przypadał przed 2 stycznia 2020 r. bądź w przypadku wymagalności po 2 stycznia 2020 r. - realizacja płatności nastąpiła przed 31 maja 2020 r. Prezes Urzędu w toku postępowania pierwszoinstancyjnego prawidłowo wyłączył zatem z zakresu niniejszego postępowania świadczenie pieniężne wynikające z faktury korygującej nr [informacja prawnie chroniona] z dnia 29 kwietnia 2020 r. opisanej w Tabeli nr 1 pod Lp. 5637, 5638, 5639, 5640, 5641, 5647, 5679, 5650, 5663, 5654, 5655, 5657, 5658. (Tabela C, tożsame nr Lp.) Jednocześnie Prezes UOKiK w sposób nieprawidłowy obliczył liczbę dni opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego wynikającego z ww. faktury korygującej opisanej w Tabeli nr 1 pod Lp. 5636 (Tabela B5, tożsamy nr Lp.). Po ponownym rozpoznaniu sprawy Prezes Urzędu skorygował poprzednie ustalenia i świadczenie pieniężne wynikające z faktury korygującej nr [informacja prawnie chroniona] z dnia 29 kwietnia 2020 r., opisane w Tabeli B5 pod Lp. 5636, wyłączył z zakresu niniejszego postępowania, co prezentuje Tabela C6, stanowiąca załącznik nr 19 do niniejszej decyzji.

XI.2.7. Transakcje handlowe zawarte z [informacja prawnie chroniona]

[informacja prawnie chroniona], NIP: [informacja prawnie chroniona], wystawiła na rzecz Strony postępowania m. in. faktury nr [informacja prawnie chroniona] z dnia 31 stycznia 2020 r. na kwotę [informacja prawnie chroniona] oraz nr [informacja prawnie chroniona] z dnia 1 marca 2020 r. na kwotę [informacja prawnie chroniona]. (kopie faktur [informacja prawnie chroniona] i [informacja prawnie chroniona] przy piśmie z dnia 9 grudnia 2022 r. - k. 272 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom III). W toku postępowania pierwszoinstancyjnego Strona przedłożyła także oświadczenie złożone przez [informacja prawnie chroniona] w dniu 15 kwietnia 2020 r. dotyczące przedstawienia do potrącenia (umownego)

wierzytelności wzajemnych Strony i kontrahenta, w tym m. in. wierzytelności wynikających z faktur nr [informacja prawnie chroniona] z dnia 31 stycznia 2020 r. oraz nr [informacja prawnie chroniona] z dnia 1 marca 2020 r. do wysokości pełnej kwoty z nich wynikających. Dodatkowo przy piśmie z dnia 8 października 2022 r. Strona przedłożyła do akt sprawy kopię faktury korygującej nr [informacja prawnie chroniona] z dnia 26 maja 2020 r. zmniejszającą wartość wynikającą z faktur [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] do kwoty [informacja prawnie chroniona] (k. 148 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom II). Prezes Urzędu wskazuje w tym miejscu, że świadczenia pieniężne wynikające z ww. faktur jako spełnione w drodze potrącenia przed dniem 1 czerwca 2020 r., nie zostały objęte ramami czasowymi niniejszego postępowania. Po ponownym rozpoznaniu sprawy świadczenia pieniężne wynikające z faktur nr [informacja prawnie chroniona] z dnia 31 stycznia 2020 r. i nr [informacja prawnie chroniona] z dnia 1 marca 2020 r. nie zostały zatem włączone przez Prezesa Urzędu do sumy świadczeń niespełnionych oraz spełnionych przez Stronę po terminie w okresie postępowania, co przedstawia Tabela C6, stanowiąca załącznik nr 19 do niniejszej decyzji.

XI.2.8. Transakcje handlowe zawarte z [informacja prawnie chroniona]

[informacja prawnie chroniona], NIP: [informacja prawnie chroniona], wystawiła na rzecz Strony postępowania m. in. fakturę nr [informacja prawnie chroniona] z dnia 28 marca 2020 r. na kwotę [informacja prawnie chroniona] płatną w terminie 30 dni od dnia wystawienia faktury (kopia faktury przedłożona przy piśmie Strony z dnia 8 października 2021 r. - zał. nr 1 - [informacja prawnie chroniona], k. 148 akt DZP.93.65.2020 - płyta CD, tom II). Z pliku JPK_WB (k. 27 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom I) wynika, że zobowiązanie wynikające z ww. faktury zapłacone zostało w częściach przelewem: w dniu 25 maja 2020 r. w kwocie [informacja prawnie chroniona]; 27 maja 2020 r. w kwocie [informacja prawnie chroniona]; 2 czerwca 2020 r. w kwocie [informacja prawnie chroniona]; 9 czerwca 2020 r. w kwocie [informacja prawnie chroniona]. Dodatkowo Strona przy piśmie z dnia 8 października 2021 r. (k. 148 akt DZP.93.65.2020 -płyta CD, tom II) przedłożyła kopię faktury korygującej nr [informacja prawnie chroniona] z dnia 15 czerwca 2020 r. wystawioną do faktury pierwotnej nr [informacja prawnie chroniona], pomniejszającą kwotę faktury pierwotnej o [informacja prawnie chroniona]. Wobec powyższego Prezes Urzędu ponownie rozpoznając sprawę nie zaliczył części świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury nr [informacja prawnie chroniona] z dnia 28 marca 2020 r. w kwocie określonej pomniejszającą fakturą korygującą nr [informacja prawnie chroniona] z dnia 15 czerwca 2020 r., tj. [informacja prawnie chroniona], do sumy

świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych przez Stronę po terminie. Ustalenia Prezesa Urzędu w zakresie ww. świadczenia pieniężnego odzwierciedlone zostały w Tabeli B8 stanowiącej załącznik nr 13 do niniejszej decyzji.

XI.2.9. Transakcje Handlowe zawarte z [informacja prawnie chroniona]

[informacja prawnie chroniona], NIP: [informacja prawnie chroniona], wystawiła na rzecz Strony postępowania m. in. fakturę nr [informacja prawnie chroniona] z dnia 20 maja 2020 r. na kwotę [informacja prawnie chroniona], płatną w terminie do dnia 19 czerwca 2020 r. Świadczenie pieniężne wynikające z tej faktury rozliczone zostało częściowo: w drodze potrącenia ustawowego oświadczeniem z dnia 24 czerwca 2020 r. co do kwot: [informacja prawnie chroniona] i [informacja prawnie chroniona] oraz przelewem w dniu 29 czerwca 2020 r. co do kwoty [informacja prawnie chroniona]. Ponownie rozpoznając sprawę Prezes Urzędu zweryfikował sposób obliczenia JKP z tytułu nieterminowego spełnienia tego zobowiązania w części dotyczącej daty złożenia oświadczenia o potrąceniu i skorygował termin zapłaty części zobowiązania w kwocie [informacja prawnie chroniona] na dzień 24 czerwca 2020 r. oraz liczbę dni opóźnienia - 5 dni, co znalazło odzwierciedlenie w Tabeli nr B10 pod Lp. 2755.

XII. Wyłączenia podmiotowe i przedmiotowe oraz świadczenia pieniężne nie wchodzące do sumy świadczeń niespełnionych oraz spełnionych przez Stronę po terminie.

Analiza przekazanych przez Stronę informacji i dokumentów, w tym Tabeli nr 1 dokumentów otrzymanych od kontrahentów Strony oraz Spółki pozwoliła na wyłączenie z niniejszego postępowania świadczeń pieniężnych nieobjętych zakresem podmiotowym bądź przedmiotowym Ustawy. Z uwagi na określony okres postępowania dokonano również wyłączenia wykazanych w Tabeli nr 1 świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę przed okresem objętym postępowaniem, oraz tych które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem. Prezes Urzędu nie uwzględnił również świadczeń pieniężnych, co do których ustalił, że ich zapłata nastąpiła w terminie, nie mogły one bowiem stanowić podstawy do ustalenia czy Strona nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem. Dodatkowo Prezes Urzędu ponownie rozpoznając sprawę, zgodnie z art. 3 pkt 2 Ustawy wyłączył z postępowania transakcje handlowe których przedmiotem były czynności bankowe, zgodnie z przedstawionym poniżej zestawieniem.

Czynności bankowe						
Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Nazwa dostawcy	Numer dowodu zakupu/ faktury	Data zakupu/ wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury	Waluta dowodu zakupu
11297	[informacja prawnie chroniona]					
132						
8236						
8237						
11298						
11299						
11300						
11301						
5942						
5943						
5944						
5945						
5946						
5947						

W konsekwencji z niniejszego postępowania wyłączono świadczenia pieniężne nieobjęte zakresem podmiotowym bądź przedmiotowym ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, tj. świadczenia pieniężne, w których drugą stroną transakcji handlowej nie byli przedsiębiorcy z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz świadczenia pieniężne co do których nie stosuje się przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych stosownie do treści art. 3 Ustawy, - opisane na stronie 28 Decyzji oraz zaprezentowane w Tabeli C1, stanowiącej załącznik nr 21 do Decyzji (k. 485-488 akt DZP.93.65.2020, tom IV).

Prezes Urzędu nie zaliczył do sumy świadczeń niespełnionych oraz spełnionych przez Stronę po terminie świadczeń pieniężnych, co do których przepisy Ustawy mają zastosowanie, ale które nie mieszczą się w ramach czasowych wyznaczonych okresem objętym postępowaniem, tj.:

- a) spełnionych w całości przed okresem objętym postępowaniem, tj. przed 1 czerwca 2020 r., opisanych w Tabeli C2, stanowiącej załącznik nr 22 do Decyzji (k. 489 akt DZP.93.65.2020, tom IV);
- b) wymagalnych przed dniem 2 stycznia 2020 r., wykaz tych świadczeń zawarty został w Tabeli C3, stanowiącej załącznik nr 23 do Decyzji (k. 490 akt DZP.93.65.2020, tom IV);
- c) wymagalnych po okresie objętym postępowaniem, tj. te, których termin zapłaty przypadał 31 sierpnia 2020 r. bądź później, opisanych w Tabeli C4, stanowiącej załącznik nr 24 do Decyzji (k. 491-495 akt DZP.93.65.2020, tom IV);
- d) spełnionych przez Stronę postępowania w terminie, opisanych w Tabeli C5, stanowiącej załącznik nr 24 do Decyzji (k. 496-516 akt DZP.93.65.2020, tom IV);
- e) wymienionych w stanowiącej załącznik nr 19 do niniejszej decyzji Tabeli C6 o nazwie: Świadczenia pieniężne wyłączone z postępowania oraz nie wchodzące do sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych przez Stronę po terminie na podstawie ustaleń poczynionych w związku z ponownym rozpatrzeniem sprawy.

W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że ustawą nowelizującą został dodany do Ustawy art. 13va, zgodnie z którym „Wykaz świadczeń pieniężnych poddanych analizie w toku postępowania wraz z danymi pozwalającymi na identyfikację danego świadczenia jest określony w załączniku do decyzji w sprawach, o których mowa w art. 13u i art. 13v ust. 1, 7 i 11(...)”. Z kolei przepisy intertemporalne Ustawy nowelizującej tj. art. 3 ust. 7 i 8 stanowią, że: „Do postanowień i decyzji w sprawach, o których mowa w art. 13u i art. 13v ust. 1, 6-8 i 11 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, wydawanych w ramach postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 13va ustawy zmienianej w art. 1.” oraz „W przypadku decyzji, o których mowa w art. 13v ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wydawanych w ramach postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy załącznik, o którym mowa w art. 13va ustawy zmienianej w art. 1, zawiera również wykaz jednostkowych kar, o których mowa w art. 13v ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.”

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu załączył do niniejszej decyzji jedynie załączniki obejmujące tabele, które zawierają ustalenia mające wpływ na rozstrzygnięcie inne niż dokonane w postępowaniu pierwszoinstancyjnym oraz zawierające wykaz jednostkowych kar pieniężnych dotyczących poszczególnych świadczeń pieniężnych. Natomiast niecelowym jest załączanie do niniejszej decyzji jako załączników tabel, co do których ustalenia Prezesa Urzędu działającego jako organ drugiej instancji są tożsame z ustaleniami poczynionymi w postępowaniu pierwszoinstancyjnym (Tabele od C1 do C5 oraz od D1 do D4), gdyż tabele te Strona postępowania już otrzymała wraz z Decyzją.

XIII. Świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem, niespełnione przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem lub spełnione przez nią po terminie.

Celem ustalenia, czy Strona nadmiernie opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. Prezes UOKiK ustalił, których świadczeń pieniężnych, objętych zakresem przedmiotowym i podmiotowym Ustawy, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, Strona postępowania nie spełniła w tym okresie lub spełniła je po terminie umownym uzgodnionym przez strony transakcji handlowych (dalej: zakwestionowane świadczenia pieniężne).

Jak wskazuje się w doktrynie prawa⁶ wymagalność roszczenia „oznacza stan, w którym uprawniony może skutecznie domagać się realizacji roszczenia (jego powództwo nie będzie przedwczesne). Roszczenie staje się zatem wymagalne z upływem ostatniego dnia przewidzianego dla zobowiązanego terminu do spełnienia świadczenia (zob. R. Klimek, *Dyskusyjne*, s. 637 i n.; M. Lemkowski, *Odsetki cywilnoprawne*, s. 202 i n.)”⁷. „Z wymagalnością roszczenia mamy do czynienia w chwili, w której zobowiązanie powinno być wykonane, a więc gdy termin spełnienia świadczenia już upłynął.”⁸

⁶ Brak jest definicji wymagalności w Kodeksie cywilnym (por. P. Nazaruk [w:] B. Bajor, D. Bierecki, J. Bocianowska, J. Ciszewski, M. Ciszewski, G. Karaszewski, J. Knabe, J. Mucha-Kujawa, G. Sikorski, B. Sitek, R. Tanajewska, P. Nazaruk, *Kodeks cywilny. Komentarz aktualizowany*, LEX/el. 2024, art. 120).

⁷ E. Gniewek, P. Machnikowski (red.), *Kodeks cywilny. Komentarz*. Wyd. 11, Warszawa 2023.

⁸ Wyrok SN z dnia 28 października 2015 r., II CSK 822/14.

Ponadto Prezes Urzędu ustalił liczbę dni opóźnienia, tj. wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem.

Ustalenia dotyczące liczby dni opóźnienia, poczynione zostały przez Prezesa UOKiK w oparciu o następujące założenia, wynikające z zapisów Ustawy, tj. w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, liczba dni opóźnienia liczona jest od dnia następnego po upływie umownego terminu zapłaty do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 31 sierpnia 2020 r., zaś w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem, liczba dni opóźnienia liczona jest od dnia następnego po upływie umownego terminu zapłaty do dnia zapłaty.

Obowiązek zapłaty zakwestionowanych świadczeń pieniężnych wynika z zawartych przez Stronę umów z kontrahentami, stwierdzonych wystawionymi przez nich dowodami zakupu, które Strona wykazała w Tabeli nr 1. Każde z tych świadczeń pieniężnych było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, tj. od dnia 1 czerwca 2020 r. do dnia 31 sierpnia 2020 r. Dowody zakupu dokumentujące zawarcie powyższych umów zostały ujęte przez Stronę w ewidencji zakupu VAT - w pliku JPK_VAT (k. 27 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom I). W przypadku braku możliwości potwierdzenia wartości świadczeń pieniężnych, wynikających z dowodów zakupu nieujętych w tej ewidencji lub ujętych w niepełnej kwocie, Strona postępowania przedłożyła jako dowody kopie faktur VAT i rachunków oraz faktur korygujących (k. 72 akt DZP.93.65.2020 - płyta CD, tom I; k. 148 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom II; k. 270-272 akt DZP.93.65.2020, tom III). Zawarcie tych umów i wynikający z nich obowiązek spełnienia świadczeń pieniężnych oraz uzgodniony przez strony termin zapłaty zostały potwierdzone w materiale dowodowym i nie budzą wątpliwości, zatem Prezes Urzędu rozpatrując sprawę ponownie nie stwierdził konieczności dalszych wyjaśnień w tym zakresie.

Wszystkie transakcje handlowe, których dotyczą zakwestionowane świadczenia pieniężne zostały zawarte w związku z działalnością prowadzoną przez Spółkę i jej kontrahentów. Świadczenia pieniężne zostały zastrzeżone w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, którego przedmiotem była dostawa towarów lub świadczenie usług. **Tym samym przedmiotowe świadczenia pieniężne stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1**

Ustawy. W związku z powyższym, stanowią one „świadczenie pieniężne” w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy.

W przypadku, w którym umowny termin zapłaty wskazany przez Stronę postępowania przypadał na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach, że terminem zapłaty był następny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą - stosownie do treści art. 115 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1061).

W odniesieniu do świadczeń pieniężnych, które zostały zapłacone przelewami z rachunków bankowych Strony postępowania, Prezes Urzędu ustalił datę spełnienia świadczenia pieniężnego w oparciu o informacje przekazane przez Stronę w Tabeli nr 1 oraz wyciągi bankowe w plikach JPK_WB (k. 27 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom I) w zakresie w jakim te informacje były ze sobą spójne. Natomiast w zakresie w jakim informacje przekazane przez Stronę nie znalazły odzwierciedlenia w plikach JPK_WB, Prezes Urzędu ustalił stan faktyczny w oparciu o dodatkowe dowody przedłożone przez Stronę w postaci potwierdzeń przelewów (k. 148 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom II, k. 236 akt DZP.93.65.2020, tom III, k. 270-272 akt DZP.93.65.2020, tom III) oraz wyciągów bankowych w formie wydruków (k. 148 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom II, k. 236 akt DZP.93.65.2020, tom III, k. 270-272 akt DZP.93.65.2020, tom III).

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu ustalił, że w ramach rozliczeń z kontrahentami z tytułu odpłatnej dostawy towarów lub świadczonych usług obok standardowej metody płatności świadczeń pieniężnych wynikających z otrzymanych od dostawców dowodów zakupu, tj. przelewem bankowym, Strona rozliczała swoje zobowiązania w całości lub w części stosując potrącenia wzajemnych wierzytelności powstałych w relacjach handlowych Strony i jej kontrahentów (określane również mianem kompensat). W tych przypadkach weryfikacja terminów spełnienia świadczeń pieniężnych została dokonana w oparciu o oświadczenie Strony dotyczące dokonywania potrąceń jako formy spełniania świadczeń pieniężnych przedstawione w postępowaniu w pierwszej instancji przy piśmie z dnia 8 października 2021 r. - Tabela nr 3 (k. 148 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom I) oraz dokumenty w przedmiocie dokonywania kompensat (k. 148 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom II, k. 270-272 akt DZP.93.65.2020, tom III).

Z materiału dowodowego wynika, że Strona część świadczeń pieniężnych objętych niniejszym postępowaniem spełniała przy wykorzystaniu instytucji [informacja prawnie chroniona]. W tym zakresie Prezes Urzędu dokonał ustaleń dotyczących terminów

spełnienia świadczeń pieniężnych w oparciu o wyjaśnienia Strony przedstawione przy piśmie z dnia 2 grudnia 2020 r. (k. 41-44 akt DZP.93.65.2020, tom I) i z dnia 18 października 2021 r. (k. 149-150 akt DZP.93.65.2020, tom II) oraz dokumenty dotyczące dokonywania rozliczeń w ramach faktoringu (k. 33-44 A akt DZP.93.65.2020, tom I, k. 151-156 akt DZP.93.65.2020, tom II, k. 163-172 akt DZP.93.65.2020, tom II, k. 179-227 akt DZP.93.65.2020, tom II.)

Zgodnie z art. 13b ust. 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy zmieniającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 5 000 000 złotych.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że Strona postępowania zawierała transakcje handlowe, w których wartość świadczeń pieniężnych wyrażona była w [informacja prawnie chroniona]. Zatem w celu ustalenia czy „suma wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie wynosi co najmniej 5 000 000 zł”, Prezes UOKiK rozpatrując sprawę ponownie ustalił wartość świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych w przeliczeniu na złote na podstawie art. 13v ust. 1 Ustawy w zw. z art. 10 ust. 1a Ustawy - analogicznie jak w postępowaniu prowadzonym w pierwszej instancji - sposób przewalutowania został omówiony na stronach 54-55 Decyzji (k. 373 verte-374 akt DZP.93.65.2020, tom IV).

Jako podstawę przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, Prezes Urzędu przyjął średni kurs danej waluty ogłaszany przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenia pieniężne stały się wymagalne tj. odpowiednio:

- na dzień 31 grudnia 2019 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 stycznia 2020 r. do 31 stycznia 2020 r.,
- na dzień 31 stycznia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 lutego 2020 r. do 29 lutego 2020 r.,
- na dzień 28 lutego 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 marca 2020 r. do 31 marca 2020 r.,
- na dzień 31 marca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 kwietnia 2020 r. do 30 kwietnia 2020 r.,
- na dzień 30 kwietnia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 maja 2020 r. do 31 maja 2020 r.,

- na dzień 29 maja 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 czerwca 2020 r. do 30 czerwca 2020 r.,
- na dzień 30 czerwca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 lipca 2020 r. do 31 lipca 2020 r.,
- na dzień 31 lipca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 sierpnia 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r.

Dokonanie przewalutowań w oparciu o powyższe zasady uzasadnione jest brzmieniem ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w tym w szczególności jej art. 10 ust. 1a, z uwzględnieniem wykładni funkcjonalnej i systemowej przywołanego przepisu. Powołując się na wykładnię funkcjonalną, regulacja zawarta w art. 10 Ustawy dotycząca rekompensaty za koszty odzyskiwania należności ma na celu wzmocnienie pozycji wierzycieli i zniechęcenie dłużników do opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych, ten sam cel przyświeca założeniom Ustawy. Stosownie zaś do wykładni systemowej należy przyjąć, iż ustawodawca działa racjonalnie i tworzy spójny system prawny, w tym kontekście należy ustalić znaczenie interpretowanej normy odnosząc się do całego systemu prawa. Konstrukcja przewidziana w art. 10 ust. 1a Ustawy (wyliczenia kursu ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne) odnosi się do dnia wymagalności - okoliczności mającej kluczowe znaczenie z punktu widzenia przedmiotu niniejszej sprawy. W toku postępowania w sprawach nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, dokonano weryfikacji dnia wymagalności, co z kolei stanowi punkt wyjścia do ustalenia czy Strona dopuściła się nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b Ustawy.

Wskazać nadto należy, że prawidłowość przewalutowania transakcji handlowych w walutach obcych przy zastosowaniu art. 10 ust. 1a Ustawy została zaakceptowana przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 5 września 2023 r., sygn. akt. V SA/Wa 2617/22 oraz z dnia 6 lipca 2023 r., sygn. akt. V SA/Wa 2619/22. Sąd wskazał, że organ dokonał prawidłowej wykładni funkcjonalnej i celowościowej art. 10 ust. 1a ustawy, stosując ten przepis odpowiednio do przewalutowania świadczeń w walutach obcych na potrzeby oceny dopuszczenia się przez strony deliktu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

W odniesieniu do kwestii przewalutowania należności wymaga również dodania, że Prezes Urzędu w toku postępowania nie badał prawidłowości przeliczania przez Stronę wartości pieniężnych wyrażonych w walutach obcych na złote w celach wynikających z przepisów

ustaw podatkowych, ustawy o rachunkowości i innych przepisów prawa polskiego i obcego z uwagi na fakt, iż ocena prawidłowości dokonywanych przewalutowań w powyższym zakresie znajduje się w kompetencjach innych niż Prezes Urzędu podmiotów wykonujących zadania publiczne. Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu nie kwestionuje wyniku dokonywanych przez Stronę przewalutowań w dokumentach przedkładanych przez Stronę w przedmiotowym postępowaniu mając na uwadze, że jak wyżej wskazano, przewalutowania zostały dokonane przez Stronę na innej podstawie prawnej niż ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. Strona postępowania - w toku postępowania prowadzonego przez Prezesa Urzędu zarówno w pierwszej jak i drugiej instancji - nie kwestionowała sposobu dokonanego przez Prezesa Urzędu przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walucie obcej.

Prezes Urzędu - ponownie rozpoznając sprawę - w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy ustalił wysokość wszystkich świadczeń pieniężnych objętych zakresem przedmiotowym i podmiotowym Ustawy, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, których Strona postępowania nie spełniła w tym okresie lub spełniła je po terminie umownym uzgodnionym przez strony transakcji handlowych oraz liczbę dni opóźnienia. Świadczenia te zostały opisane w tabelach stanowiących załączniki do niniejszej decyzji :

1. **Tabela A1** zawiera świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę postępowania w okresie postępowania, dla których termin zapłaty ustalony został w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, w zakresie transakcji handlowych których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN. Ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie są tożsame z ustaleniami poczynionymi w pierwszej instancji z uwzględnieniem następujących zmian:
 - świadczenie pieniężne opisane w Tabeli A1 załącznika do Decyzji pod Lp. 2882, jako spełnione w terminie, nie zostało wliczone do sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych przez Stronę po terminie;
 - świadczenia pieniężne opisane w Tabeli A1 załącznika do Decyzji pod Lp. 17581 i 17580, jako niewymagalne w okresie objętym postępowaniem, nie zostały wliczone do sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych przez Stronę po terminie;

- dla świadczeń pieniężnych opisanych w Tabeli A1 załącznika do Decyzji pod Lp. 4681 i 4682 ustalono inną niż w toku postępowania pierwszoinstancyjnego liczbę dni opóźnienia w ich spełnieniu.

Suma świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie postępowania, dla których termin zapłaty ustalony został w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, w zakresie transakcji handlowych których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN, wynosi [informacja prawnie chroniona].

2. **Tabela A3** zawiera świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę postępowania w okresie postępowania, dla których termin zapłaty ustalony został w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, w zakresie transakcji handlowych dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie EUR. Ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie są tożsame z ustaleniami poczynionymi w pierwszej instancji, a **suma tych świadczeń wynosi**, po przewalutowaniu, [informacja prawnie chroniona].

3. **Tabela A4** zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania za pomocą przelewu bankowego w okresie postępowania po terminie zapłaty ustalonym w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN. Ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie są tożsame z ustaleniami poczynionymi w pierwszej instancji z uwzględnieniem następujących zmian:

- świadczenia pieniężne opisane w Tabeli A4 załącznika do Decyzji pod Lp. 10675 i 10674, jako spełnione w terminie, nie zostały zaliczone do sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych przez Stronę postępowania po terminie;

- dla świadczeń pieniężnych opisanych w Tabeli A4 załącznika do Decyzji pod Lp. 4359, 4358 i 4357, ustalono inną niż w toku postępowania pierwszoinstancyjnego liczbę dni opóźnienia w ich spełnieniu.

Suma świadczeń pieniężnych opisanych w Tabeli A4 wynosi [informacja prawnie chroniona].

4. **Tabela A6** zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania za pomocą przelewu bankowego w okresie postępowania po terminie zapłaty

ustalonym w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie EUR. Ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie są tożsame z ustaleniami poczynionymi w pierwszej instancji, a suma tych świadczeń, po przewalutowaniu, wynosi [informacja prawnie chroniona].

5. **Tabela A7** zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania za pomocą przelewu bankowego w okresie postępowania po terminie zapłaty ustalonym w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, w stosunku do których wystawione zostały faktury korygujące oraz dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie EUR. Ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie są tożsame z ustaleniami poczynionymi w pierwszej instancji, a suma tych świadczeń, po przewalutowaniu, wynosi [informacja prawnie chroniona].

6. **Tabela B1** zawiera świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę postępowania w okresie postępowania, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN. Ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie są tożsame z ustaleniami poczynionymi w pierwszej instancji z uwzględnieniem następujących zmian:

- świadczenia pieniężne opisane w Tabeli B1 załącznika do Decyzji pod Lp. 736, 737, jako powielone zapisy księgowe, zostały wyłączone z niniejszego postępowania;
- świadczenie pieniężne opisane w Tabeli B1 załącznika do Decyzji pod Lp. 4663, jako spełnione w terminie nie zostało zaliczone do sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych przez Stronę po terminie;
- świadczenie pieniężne opisane w Tabeli B1 załącznika do Decyzji pod Lp. 7399, jako nie wynikające z transakcji handlowej, zostało wyłączone z postępowania;
- świadczenie pieniężne opisane w Tabeli B1 załącznika do Decyzji pod Lp. 11297 jako wynikające z umowy na podstawie której wykonywane są czynności bankowe, zostało wyłączone z postępowania.

Suma świadczeń pieniężnych opisanych w Tabeli B1 wynosi [informacja prawnie chroniona].

7. **Tabela B2** zawiera świadczenia pieniężne w części spełnione przez Stronę postępowania w terminie oraz w części niespełnione, w stosunku do których wystawione zostały faktury korygujące oraz dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN. Ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie są tożsame z ustaleniami poczynionymi w pierwszej instancji, a suma tych świadczeń wynosi [informacja prawnie chroniona].
8. **Tabela B3** zawiera świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę, w stosunku do których wystawione zostały faktury korygujące oraz dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN. Ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie są tożsame z ustaleniami poczynionymi w pierwszej instancji, a suma tych świadczeń wynosi [informacja prawnie chroniona].
9. **Tabela B4** zawiera świadczenia pieniężne w części spełnione przez Stronę postępowania w terminie oraz w części niespełnione w okresie objętym postępowaniem w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN. Ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie są tożsame z ustaleniami poczynionymi w pierwszej instancji, a suma tych świadczeń wynosi [informacja prawnie chroniona].
10. **Tabela B5** zawiera świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę postępowania w okresie postępowania, w zakresie transakcji handlowych, których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie obcej. Ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie są tożsame z ustaleniami poczynionymi w pierwszej instancji z uwzględnieniem następujących zmian:
- świadczenie pieniężne opisane w Tabeli B5 załącznika do Decyzji pod Lp. 5636, jako świadczenie wynikające z faktury korygującej wystawionej do faktury spełnionej przed okresem objętym postępowaniem, zostało wyłączone z zakresu niniejszego postępowania;
 - świadczenia pieniężne opisane w Tabeli B5 załącznika do Decyzji pod Lp. 12978 i 12979, jako spełnione przed okresem objętym postępowaniem nie zostały wliczone do sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych przez Stronę po terminie.

Suma świadczeń pieniężnych opisanych w Tabeli B5 po przewalutowaniu, wynosi [informacja prawnie chroniona].

11. **Tabela B6** zawiera świadczenia pieniężne w części spełnione przez Stronę postępowania w terminie oraz w części niespełnione w okresie postępowania, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN i walucie obcej, do których wystawione zostały faktury korygujące oraz w stosunku do których wystąpiły niedopłaty. Ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie są tożsame z ustaleniami poczynionymi w pierwszej instancji, a suma tych świadczeń wynosi [informacja prawnie chroniona].

12. **Tabela B7** zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania po terminie w okresie postępowania, w całości przelewem lub potrąceniem w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie obcej. Ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie są tożsame z ustaleniami poczynionymi w pierwszej instancji z uwzględnieniem następujących zmian:

- świadczenia pieniężne opisane w Tabeli B7 załącznika do Decyzji pod Lp. 929, 930 i 931, jako spełnione w terminie w okresie postępowania, nie zostały wliczone do sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych przez Stronę po terminie,

- świadczenia pieniężne opisane w Tabeli B7 załącznika do Decyzji pod Lp. 5942, 5943, 5944, 5945, 5946, 5947, jako wynikające z umów na podstawie których wykonywane są czynności bankowe, zostały wyłączone z postępowania.

Suma świadczeń pieniężnych opisanych w Tabeli B7 po przewalutowaniu, wynosi [informacja prawnie chroniona].

13. **Tabela B8** zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania po terminie w okresie postępowania, w stosunku do których wystawione zostały faktury korygujące oraz dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie obcej. Ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie są tożsame z ustaleniami poczynionymi w pierwszej instancji, z uwzględnieniem następujących zmian:

- w Tabeli B8 uwzględniono świadczenie pieniężne opisane pierwotnie w Tabeli B9 załącznika do Decyzji pod Lp. 924, 925, 926, 927, jako wynikające z transakcji handlowej, która rozliczona została w części pomniejszającą fakturą korygującą, a w części przelewami.

Suma świadczeń pieniężnych opisanych w Tabeli B8, po przewalutowaniu, wynosi [informacja prawnie chroniona].

14. Tabela B9 zawiera świadczenia pieniężne w części spełnione przez Stronę postępowania w terminie lub przed okresem postępowania, oraz spełnione w pozostałej części po terminie w okresie postępowania, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie obcej. Ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie są tożsame z ustaleniami poczynionymi w pierwszej instancji, z uwzględnieniem następujących zmian:

- świadczenie pieniężne opisane w Tabeli B9 załącznika do Decyzji pod Lp. 924, 925, 926, 927, jako wynikające z transakcji handlowej, która rozliczona została w części pomniejszającą fakturą korygującą, a w części przelewami, zostało opisane w Tabeli B8 załącznika do niniejszej decyzji.

Suma świadczeń pieniężnych opisanych w Tabeli B9, po przewalutowaniu, wynosi [informacja prawnie chroniona].

15. Tabela B10 zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania po terminie w okresie postępowania za pomocą jednej operacji (np. jednym przelewem, w ramach jednego potrącenia), w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN. Ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie są tożsame z ustaleniami poczynionymi w pierwszej instancji z uwzględnieniem następujących zmian:

- świadczenie pieniężne opisane w Tabeli B10 załącznika do Decyzji pod Lp. 1509, jako niewynikające z transakcji handlowej, zostało wyłączone z postępowania,
- świadczenia pieniężne opisane w Tabeli B10 załącznika do Decyzji pod Lp. 132, 8236, 8237, 11298, 11299, 11300, 11301, jako wynikające z umów na podstawie których wykonywane są czynności bankowe, zostały wyłączone z postępowania.

Suma świadczeń pieniężnych opisanych w Tabeli B10 wynosi [informacja prawnie chroniona].

16. **Tabela B11** zawiera świadczenia pieniężne w części spełnione przez Stronę postępowania w terminie lub przed okresem postępowania, oraz w części spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN. Ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie są tożsame z ustaleniami poczynionymi w pierwszej instancji, a suma tych świadczeń wynosi [informacja prawnie chroniona].

17. **Tabela B12** zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania w okresie postępowania po terminie, w stosunku do których wystawione zostały faktury korygujące oraz dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN. Ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie są tożsame z ustaleniami poczynionymi w pierwszej instancji, a suma tych świadczeń wynosi [informacja prawnie chroniona].

18. **Tabela B13** zawiera świadczenia pieniężne w części spełnione przez Stronę postępowania po terminie w okresie postępowania oraz w części niespełnione w okresie postępowania, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN. Ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie są tożsame z ustaleniami poczynionymi w pierwszej instancji, a suma tych świadczeń wynosi [informacja prawnie chroniona].

Suma wszystkich wyżej wymienionych świadczeń pieniężnych, objętych zakresem przedmiotowym i podmiotowym Ustawy, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, w tym z punktów 2, 4, 5, 10, 11, 12, 13 i 14 po przewalutowaniu, wynosiła **109 284 686,58 zł** i stanowi ona sumę wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. Stwierdzić trzeba, że transakcje handlowe, wymienione w punkcie XIII w podpunktach od 1 do 18 niniejszej decyzji, zostały zawarte w związku z działalnością prowadzoną przez Spółkę i jej kontrahentów. Świadczenia pieniężne zostały zastrzeżone w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, którego przedmiotem była dostawa towarów lub świadczenie usług. **Tym samym przedmiotowe świadczenia pieniężne stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach**

handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy. W związku z powyższym, stanowią one „świadczenie pieniężne” w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy.

W niniejszej sprawie zachodziły kumulatywnie wszystkie pozytywne przesłanki dla stwierdzenia, że doszło do naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania (art. 2 pkt 1, art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych oraz art. 13v ust. 1 Ustawy). Jednocześnie nie zachodziła przesłanka negatywna, bowiem Strona postępowania nie posiada statusu podmiotu publicznego (art. 13b ust. 1 Ustawy).

XIV. Wysokość kary za nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Stosownie do treści art. 13v ust. 1 i 2 Ustawy w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania, Prezes Urzędu nakłada na nią, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną. Wysokość kary, o której mowa w ust. 1, obliczana jest jako suma jednostkowych kar za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, z pominięciem świadczeń pieniężnych, w przypadku których termin ich spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania. Wysokość jednostkowej kary jest obliczana według określonego w tym przepisie wzoru:

$$JKP = WŚ \times n / 365 \times OU$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

JKP - jednostkową karę za niespełnione lub spełnione po terminie świadczenie pieniężne,

WŚ - wartość niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego,

n - wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, albo do dnia jego spełnienia jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem,

OU - odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, ustalone na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

Rozpoznając sprawę ponownie Prezes Urzędu celem ustalenia prawidłowej wysokości kary zastosował przedmiotowy wzór, o którym mowa w art. 13v ust. 2 Ustawy.

Jako podstawę wymierzenia kary Prezes Urzędu przyjął ustaloną w toku (całego) postępowania liczbę dni opóźnienia dla każdego świadczenia pieniężnego niespełnionego lub spełnionego po terminie przez Stronę postępowania oraz jego wartość ustaloną na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów i przy zastosowaniu wskazanego we wcześniejszej części uzasadnienia przelicznika kursu walut, określonego w przepisie art. 10 ust. 1a Ustawy, w odniesieniu do świadczeń wyrażonych w walutach obcych.

Zgodnie z wyraźnym brzmieniem art. 13v ust. 2 Ustawy **odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, ustalone zostają na dzień wydania decyzji** o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

W dniu 25 sierpnia 2023 r., tj. w dniu wydania przez Prezesa UOKiK decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej nr DZP-46/2023, OU wynosiły 16,75% w stosunku rocznym⁹. Według takiej wysokości OU Prezes Urzędu prawidłowo obliczył JKP wymierzone zaskarżoną decyzją.

Prezes Urzędu rozpoznając sprawę w II instancji zgodnie z art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. Ustawy nowelizującej do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie nowelizacji stosuje przepisy dotychczasowe.

Prawidłowe zastosowanie art. 13v ust. 2 Ustawy wymaga ponownego ustalenia wysokości odsetek na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

Na dzień wydania niniejszej decyzji doszło do zmiany wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych, które ustalone zostały na 15,75% w stosunku rocznym¹⁰.

⁹ obwieszczenie Ministra Rozwoju i Technologii w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych z dnia 29 czerwca 2023 r. (M.P. z 2023 r. poz. 626).

¹⁰ obwieszczenie Ministra Rozwoju i Technologii w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych z dnia 27 czerwca 2024 r. (M.P. z 2024 r. poz. 546).

Prezes Urzędu rozpatrując sprawę ponownie obliczając jednostkowe kary pieniężne zastosował więc wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych w wysokości ustalonej na dzień wydania niniejszej decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej (OU) wynoszących 15,75 %

W oparciu o powyższe założenia wynikające z przepisów Ustawy oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu obliczył jednostkowe kary za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne wyszczególnione w niniejszej decyzji w Tabelach A1, A3, A4, A6, A7, B1, B2, B3, B4, B5, B6, B7, B8, B9, B10, B11, B12, B13, następnie obliczył sumę jednostkowych kar pieniężnych „JKP”:

- 1) w Tabeli A1 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [informacja prawnie chroniona];
- 2) w Tabeli A3 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [informacja prawnie chroniona];
- 3) w Tabeli A4 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [informacja prawnie chroniona];
- 4) w Tabeli A6 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [informacja prawnie chroniona];
- 5) w Tabeli A7 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [informacja prawnie chroniona];
- 6) w Tabeli B1 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [informacja prawnie chroniona];
- 7) w Tabeli B2 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [informacja prawnie chroniona];
- 8) w Tabeli B3 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [informacja prawnie chroniona];
- 9) w Tabeli B4 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [informacja prawnie chroniona];
- 10) w Tabeli B5 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [informacja prawnie chroniona];
- 11) w Tabeli B6 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [informacja prawnie chroniona];
- 12) w Tabeli B7 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [informacja prawnie chroniona];

- 13) w Tabeli B8 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [informacja prawnie chroniona];
- 14) w Tabeli B9 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [informacja prawnie chroniona];
- 15) w Tabeli B10 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [informacja prawnie chroniona];
- 16) w Tabeli B11 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [informacja prawnie chroniona];
- 17) w Tabeli B12 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [informacja prawnie chroniona];
- 18) w Tabeli B13 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [informacja prawnie chroniona].

Na tej podstawie Prezes UOKIK obliczył sumę jednostkowych kar pieniężnych za każde niespełnione przez Spółkę oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, która wyniosła **2 637 385, 53 zł** (dwa miliony sześćset trzydzieści siedem tysięcy trzysta osiemdziesiąt pięć złotych pięćdziesiąt dwa grosze) i w takiej wysokości nałożył na Stronę administracyjną karę pieniężną.

XV. Przesłanki do odstąpienia od wymierzenia kary lub obniżenia jej wysokości.

Prezes UOKIK działając jako organ II instancji ponownie rozpatrując sprawę poddał analizie przesłanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 13v ust. 6, 7 i 8 Ustawy.

XV.1. Obligatoryjna przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.

Zgodnie z art. 13v ust. 6 Ustawy Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez tę stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem.

Już na wstępie, Prezes Urzędu informuje, że podtrzymuje swoje stanowisko odnośnie przesłanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy wyrażone w Decyzji na stronach 58-65 (k. 375 verte-379 akt DZP.93.65.2020, tom IV).

Strona postępowania w odpowiedzi na zawiadomienie wraz uzasadnieniem przedstawionego zarzutu, przy piśmie z 3 sierpnia 2023 r. wypowiedziała się w przedmiotowym zakresie wskazując, że „wartość świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem wynosi [informacja prawnie chroniona]”. Spółka wskazała dalej, że ww. kwotę należy powiększyć o wartość zamówionych, a nieodebranych towarów w kwocie [informacja prawnie chroniona], którą, w jej ocenie, należy traktować jako „świadczenia pieniężne nieotrzymane w terminie”. (k. 334-342 akt DZP.93.65.2020, tom IV). Przy kolejnym piśmie z dnia 7 sierpnia 2023 r. Spółka przedstawiła „zestawienie wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem” w postaci plików Excel w rozbiciu na poszczególne oddziały Spółki oraz zestawienie zbiorcze, stanowiące zsumowanie wartości przedstawionych w plikach dotyczących poszczególnych oddziałów Spółki (k. 343-344 akt DZP.93.65.2020, tom IV).

Prezes UOKiK wskazuje, że prowadząc postępowanie w przedmiocie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych tak jak inne organy administracji publicznej działa na podstawie przepisów prawa (art. 6 kpa). Zgodnie z art. 13v ust. 6 Ustawy Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez tę stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem. Prezes UOKiK zobowiązany jest do obligatoryjnego zbadania wystąpienia przesłanek określonych w przepisie art. 13v ust. 6 i w przypadku ich zaistnienia zobowiązany jest do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu w każdym prowadzonym postępowaniu w przedmiocie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.¹¹

¹¹ w stanie prawnym właściwym w niniejszej sprawie.

W piśmiennictwie prawniczym podnosi się, iż „Analizowana podstawa do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej nie pozostawia Prezesowi UOKiK zakresu swobody przy ocenie szczególnych okoliczności indywidualnych przypadków. Ocenie podlega wartość świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez stronę, które muszą osiągnąć określony próg, by odstąpienie stało się dopuszczalne i konieczne.”¹²

Konstrukcja art. 13v ust. 6 Ustawy obligatoryjnej przesłanki do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej nie przewiduje więc możliwości badania innych okoliczności, sytuacji niż zostały wskazane w tym przepisie. Mając na uwadze powyższe Prezes UOKiK w całości podtrzymuje swoje stanowisko przedstawione w Decyzji w odniesieniu do argumentacji Strony dotyczącej wartości należności nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem i ponownie wskazuje, że kwota [informacja prawnie chroniona] wskazywana przez Stronę w piśmie z dnia 3 sierpnia 2023 r. (k. 334-342 akt DZP.93.65.2020, tom IV) nie może być włączona do ogólnej wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych przez Stronę po terminie w okresie objętym postępowaniem, gdyż w tym przypadku nie doszło do odpłatnej dostawy towarów.

Z uwagi zatem na to, że Strona w istocie nie dokonała odpłatnej dostawy towarów nie można również przyjąć jako okoliczności pewnej, że w przypadku dostawy towaru wynagrodzenie nie zostałoby uiszczzone w terminie co również uniemożliwia zsumowanie kwot, które podaje Strona do ogólnej wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych przez Stronę po terminie.

Na marginesie Prezes Urzędu zauważa, iż w postępowaniu Strona nie kwestionowała podjętej przez kontrahentów decyzji, czy nie podnosiła kwestii odpowiedzialności kontrahentów w przedmiotowym zakresie.

Dodatkowo Prezes Urzędu ponownie wskazuje, że analiza przedstawionych przez Stronę jako nieotrzymanych w terminie należności prowadziła do wyłączenia części z nich z postępowania. W przesłanych zestawieniach Strona postępowania przedstawiła bowiem świadczenia pieniężne zarówno takie, które z przyczyn podmiotowych, przedmiotowych oraz czasowych mogły wchodzić w zakres postępowania, ale również i takie, które nie

¹² K. Menszig-Wiese (red.), Ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, Warszawa 2022.

mogły zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu występowania przestanki, o której mowa w art. 13v ust. 6 z przyczyn tak prawnych jak i z przyczyny faktycznej (str. 58-65 Decyzji).

Dokonując badania przedstawionych przez Stronę świadczeń Prezes Urzędu dokonał ich częściowej analizy i przypisał konkretne świadczenia do stanowiących załączniki do Decyzji Tabel:

1. należności [informacja prawnie chroniona] (dot. zakładki „Należności przeterminowane”), których suma po przewalutowaniu wyniosła [informacja prawnie chroniona]; wykaz tych należności przedstawia Tabela D1, stanowiąca załącznik nr 26 do Decyzji (k. 517-519 akt DZP.93.65.2020, tom IV);
2. należności wymagalne przed 2020 r. ([informacja prawnie chroniona], zakładka „należności przeterminowane”), których suma po przewalutowaniu wyniosła [informacja prawnie chroniona]; wykaz tych należności przedstawia Tabela D2 stanowiąca załącznik nr 27 do Decyzji (k. 520-540 akt DZP.93.65.2020, tom IV);
3. należności [informacja prawnie chroniona] z zakładki „Należności przeterminowane”- należności wymagalne przed 2020 r., których suma wyniosła [informacja prawnie chroniona]; wykaz tych należności przedstawia Tabela D3, stanowiąca załącznik nr 28 do Decyzji (k. 541-542 akt DZP.93.65.2020, tom IV);
4. należności dot. [informacja prawnie chroniona] z zakładki „Zapł 6, 7, 8”, które zostały spełnione w terminie, suma tych należności w PLN wskazana przez Stronę wyniosła [informacja prawnie chroniona]; wykaz tych należności przedstawia Tabela D4 stanowiąca załącznik nr 29 do Decyzji (k. 543 akt DZP.93.65.2020, tom IV).

Prezes Urzędu wyjaśnia w tym miejscu, że opisane wyżej Tabele nie obejmują wszystkich świadczeń podlegających wyłączeniu spośród wskazanych przez Stronę postępowania jako należności nieotrzymane lub otrzymane po terminie w okresie objętym postępowaniem, a jedynie część z nich. Jak jednak słusznie podniósł Prezes Urzędu działając w I instancji prowadzona analiza wykazywała tendencję zmierzającą do dalszego zmniejszania się wskazanej przez Stronę postępowania wartości wobec czego Prezes Urzędu poprzestał na wykazaniu powyższych okoliczności, albowiem ocenił to jako wystarczające dla wykazania braku występowania przestanki, o której mowa w art. 13v ust. 6 Ustawy.

Zarówno w toku postępowania pierwszoinstancyjnego, jak i w postępowaniu prowadzonym z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Strona postępowania nie zmieniła oświadczenia

w przedmiocie wartości nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie należności i nie przedstawiła w tym zakresie nowych dowodów.

Prezes UOKIK rozpoznając sprawę ponownie ustalił, iż suma wszystkich świadczeń pieniężnych nieotrzymanych przez Stronę postępowania bądź otrzymanych po terminie w okresie objętym postępowaniem, wynosząca nie więcej niż [informacja prawnie chroniona] jest niższa od sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w wysokości [informacja prawnie chroniona]. Co więcej również kwota pierwotnie wskazywana w oświadczeniu Strony tj. [informacja prawnie chroniona] jest niższa od sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę postępowania.

W sytuacji, gdy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem (zatorów płatniczych generowanych przez Stronę postępowania) jest wyższa od sumy wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę postępowania w tym samym okresie (zatorów, którym Strona postępowania ulega), nie może to stanowić przesłanki dla obligatoryjnego odstąpienia od wymierzenia kary administracyjnej przewidzianej w treści art. 13v ust. 6 Ustawy. Zatem w sprawie nie zachodzi przesłanka odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.

XV.2. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy.

Dokonując ponownego rozpoznania sprawy Prezes Urzędu nie podzielił prezentowanego przez Spółkę w postępowaniu pierwszoinstancyjnym i powielonym we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy twierdzenia, jakoby do nadmiernego opóźniania się przez Spółkę ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w transakcjach handlowych miało dojść na skutek działania siły wyższej w postaci pandemii COVID-19 i towarzyszących jej okoliczności wskazywanych przez Spółkę.

Zgodnie z art. 13v ust. 7 Ustawy w przypadku gdy do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

Pojęcie siły wyższej nie zostało w prawie polskim unormowane, a ustawodawca pozostawił jego określenie doktrynie i orzecznictwu. Za siłę wyższą uważa się zdarzenie zewnętrzne, co oznacza, że pozostaje ono poza kontrolą podmiotu, który nie ma żadnego wpływu na jego wystąpienie i skutki. Jest to zdarzenie nadzwyczajne, wyjątkowe, któremu nie można zapobiec i którego nie da się przewidzieć w świetle aktualnego stanu wiedzy i doświadczenia życiowego (por. A. Wróbel [w:] Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, Warszawa 2020, s. 1023).

Najczęściej podawanymi przykładami siły wyższej są zdarzenia związane z działaniem sił przyrody, np. powodzie, pożary o dużych rozmiarach, trzęsienia ziemi, wybuchy wulkanów czy epidemie. Drugą grupą są przypadki związane z niecodziennymi zachowaniami zbiorowości, tj. zamieszki, strajki generalne, czy działania zbrojne. Trzecia kategoria to działania władzy państwowej - np. zakazy importu i eksportu, blokady granic i portów. (por. Wyrok SN z 21 maja 2019 r., IV CSK 129/18)

Prezes Urzędu wskazuje jednak, iż do uznania przypadku pandemii COVID-19 za siłę wyższą w rozumieniu art. 13v ust. 7 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, skutkującą odstąpieniem od wymierzenia kary, nie wystarczy jednak samo stwierdzenie, że pandemia miała miejsce i miała cechy siły wyższej. **Konieczne jest jeszcze stwierdzenie, że nadmierne opóźnienie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych było jej skutkiem.** Siła wyższa jako podstawa odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie ww. przepisu znajdzie bowiem zastosowanie jedynie wówczas, gdy nadmierne opóźnienie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych było wynikiem zdarzenia kwalifikowanego jako działanie siły wyższej, co oznacza, że do opóźnień takich nie doszłoby, gdyby nie nastąpienie zdarzenia. Nie musi ono być jedyną jego przyczyną, ale niezbędne jest, by miało ono charakter przyczyny rozstrzygającej (por. S. Gajewski, Kodeks postępowania administracyjnego. Nowe instytucje. Komentarz do rozdziałów 5a, 8a, 14 oraz działów IV i VIIIa KPA, Warszawa 2017, s. 108).

W tym zakresie uznaje się, że na siłę wyższą (podobnie jak na inne okoliczności ekskulpacyjne) może się strona postępowania powoływać tylko wtedy, gdy ma ona wpływ na niemożność wykonania przez nią zobowiązania oraz gdy zachodzi bezpośredni związek przyczynowy między siłą wyższą, a niewykonaniem zobowiązania.¹³ Analizowany przepis

¹³ wyrok SN z dnia 28 września 1971 r., sygn. akt II CR 388/71. Rozważania SN dotyczą wprowadzie odpowiedzialności deliktowej za szkodę, ale pozostają aktualne w analizowanej sytuacji.

art. 13 ust. 7 Ustawy wyraźnie wskazuje, że siła wyższa jako przesłanka odstąpienia przez Prezesa Urzędu od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, znajduje zastosowanie jedynie wówczas, gdy do naruszenia prawa doszło wskutek zdarzenia o takim charakterze. Konieczne jest zatem, żeby nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, które stanowi powód wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej w niniejszym postępowaniu, pozostawało w bezpośrednim związku z wystąpieniem siły wyższej. Będzie się on wyrażał w tym, że do naruszenia prawa ponad wszelką wątpliwość nie doszłoby, gdyby nie nastąpienie takiego zdarzenia. Nie będzie zatem podstaw do zastosowania art. 13v ust. 7 Ustawy i odstąpienia od wymierzania administracyjnej kary pieniężnej, jeżeli do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło wprowadzić w okresie działania siły wyższej, ale na skutek innych przyczyn, w szczególności zachowania Strony postępowania.

Zarzut naruszenia art. 77 i art. 80 kpa w zw. z art. 13q Ustawy (zarzut nr 1 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Stawiając zarzut naruszenia przepisów postępowania Strona podnosi, iż organ błędnie, jej zdaniem, ustalił, że do opóźniania się Strony ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło z jej zawinienia, a nie jak twierdzi Strona na skutek pandemii Covid-19, będącej siłą wyższą. Uzasadniając podniesiony we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzut Strona w istocie powtarza argumentację przedstawioną już w piśmie stanowiącym wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów z dnia 3 sierpnia 2023 r. (k. 334-342 akt DZP.93.65.2020, Tom IV).

Prezes Urzędu rozpatrując sprawę ponownie zauważa, iż do podnoszonych przez Stronę argumentów Prezes Urzędu odniósł się szczegółowo w zaskarżonej decyzji w szczególności w jej punktach 166-191 (k. 379-388 akt DZP.93.65.2020, strony 65-84 Decyzji Tom IV). Wobec powyższego **Prezes Urzędu wskazuje, że w całości podtrzymuje i nadal aktualne są wszystkie rozważania odnośnie siły wyższej i braku podstaw do odstąpienia od wymierzenia Stronie administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy znajdujące w Decyzji.**

Odnosząc się zaś do treści ww. zarzutu Prezes Urzędu wskazuje, że zgodnie z treścią art. 77 § 1 kpa, w toku postępowania organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Z kolei przepis art. 80 kpa stanowi, że organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Należy podkreślić, że co do

zasady ciężar dowodu w postępowaniu administracyjnym zgodnie z art. 7 i art. 77 § 1 kpa spoczywa na organie, jednakże nie jest to obowiązek nieograniczony. W szczególności, jeżeli strona usiłuje wywieść korzystne dla siebie skutki, kwestionując zarazem ustalenia organów, na nią przechodzi obowiązek wykazania, że przyjęte przez organy ustalenia są nieprawidłowe lub niekompletne. W orzecznictwie zwraca się uwagę na obowiązek strony współdziałania z organem w ramach prowadzonego postępowania. Wskazuje się również, że ustalenie niektórych faktów, zwłaszcza tych, o których wiedzę posiada wyłącznie strona, pozostaje poza zakresem możliwości organu. Obowiązki strony w tym zakresie nabierają znaczenia, jeżeli organ musi skorzystać z danych znajdujących się wyłącznie w dyspozycji strony¹⁴.

W postępowaniu prowadzonym na podstawie art. 13c ust. 1 Ustawy strona powołująca się na siłę wyższą powinna wskazać i udowodnić zaistnienie i czas działania konkretnego zdarzenia, spełniającego cechy siły wyższej, które uniemożliwiło jej uregulowanie w terminie świadczenia pieniężnego. Powinna również przedstawić pozostałe przesłanki wyłączające jej odpowiedzialność za niewykonanie w terminie zobowiązania z powodu siły wyższej, w szczególności związek przyczynowy między tym zdarzeniem a brakiem zapłaty.

Aktualność powyższych tez na gruncie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych została potwierdzona w orzecznictwie¹⁵, bowiem w wyroku z dnia 2 lutego 2023 r. WSA w Warszawie w sprawie V SA/Wa 391/22 wskazał, iż to na przedsiębiorcy spoczywa ciężar wykazania, że opóźnianie się zdefiniowane w art. 13b ust. 2 ustawy o zatorach płatniczych zostało spowodowane przez epidemię (siłę wyższą) tj. jej negatywne konsekwencje uniemożliwiły wywiązywanie się w terminie ze zobowiązań pieniężnych, co doprowadziło do opóźnień w rozmiarze kwalifikowanym jako nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Jak wynika z akt sprawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pismem z dnia 27 października 2020 r. (k.5-14 akt DZP.93.65.2020, Tom I) wezwał Stronę do zajęcia stanowiska w związku z ustawowymi przesłankami odstąpienia od wymierzenia kary, w tym m.in. wystąpienia siły wyższej, o której mowa w art. 13v ust. 7 Ustawy poprzez wykazanie wystąpienia tej okoliczności wraz z uzasadnieniem oraz przedstawienia

¹⁴ wyrok NSA z 27 kwietnia 2020 r., sygn. akt I OSK 3748/18.

¹⁵ tożsame stanowisko w przedmiocie ciężaru dowodu w przedmiocie wykazania, iż do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej zostało przedstawione również w wyroku WSA w Warszawie z dnia 6 lipca 2023 r. w sprawie o sygn. V SA/Wa 2619/22.

dokumentacji potwierdzającej jej zaistnienie. Kolejnym pismem z dnia 26 sierpnia 2021 r. (k. 84-90 akt DZP.93.65.2020, Tom I) Prezes Urzędu wezwał Stronę do przedstawienia dowodów dokumentujących zaistnienie zdarzenia o charakterze siły wyższej jako przyczyny nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, na które Strona powoływała się w piśmie z dnia 2 grudnia 2020 r. (k. 25-27 akt DZP.93.65.2020, Tom I) oraz innych dowodów na potwierdzenie zaistnienia tej przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary, a przede wszystkim do wykazania związku przyczynowo - skutkowego pomiędzy wystąpieniem takiego zdarzenia a niespełnieniem lub spełnieniem po terminie świadczeń pieniężnych objętych postępowaniem. Dodatkowo Prezes Urzędu pismem z dnia 17 lipca 2023 r., stanowiącym „Zawiadomienie wraz z uzasadnieniem stawianego zarzutu”, poinformował Spółkę o możliwości zapoznania się ze zgromadzoną dokumentacją oraz wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów, a także zgłoszonych przez Stronę żądań, w tym także żądania odstąpienia od wymierzenia kary z uwagi na wystąpienie siły wyższej. Organ trzykrotnie zatem występował do Strony w celu jednoznacznego ustalenia, czy w sprawie zachodzi przesłanka w postaci siły wyższej, umożliwiająca odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

Wbrew twierdzeniom Strony, nie sposób więc uznać, aby Prezes Urzędu nie podjął czynności zmierzających do zebrania niezbędnego materiału dowodowego w tym zakresie. To przede wszystkim wyjaśnienia Strony postępowania i ewentualne przesłane przez nią materiały, mogły stanowić dowód na wystąpienie siły wyższej pozostającej w bezpośrednim związku z brakiem spełnienia w terminie świadczeń pieniężnych w zawartych transakcjach handlowych. Jak wynika ponadto z uzasadnienia Decyzji, Prezes Urzędu rozpoznając sprawę w pierwszej instancji, w sposób szczegółowy przeanalizował przedstawione przez Stronę w trakcie postępowania okoliczności i odniósł się, do podniesionych przez nią w składanych pismach argumentów (pisma z dnia: 2 grudnia 2020 r. - k. 25-27 akt DZP.93.65.2020, Tom I; 8 grudnia 2021 r.- k. 232-236 akt DZP.93.65.2020, Tom III; 3 sierpnia 2023 r. uzupełnione pismem z dnia 7 sierpnia 2023 r., k. 334-344 akt DZP.93.65.2020, Tom IV) w tym pod kątem zaistnienia siły wyższej oraz wpływu wybuchu pandemii COVID-19 na spełnienie świadczeń pieniężnych w terminie. Wbrew oczekiwaniom Spółki, Prezes Urzędu rozpoznając sprawę, nie stwierdził że do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej.

XV.2.1. Stałe opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Spółkę.

Prezes Urzędu wskazuje, iż na gruncie postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych zarówno w doktrynie jak i w orzecznictwie jednolicie stwierdza się, iż „siła wyższa jako podstawa odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie ww. przepisu znajdzie bowiem zastosowanie jedynie wówczas, gdy nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych było wynikiem zdarzenia kwalifikowanego jako działanie siły wyższej, **co oznacza, że do opóźnień takich nie doszłoby, gdyby nie nastąpienie zdarzenia** (podkreślenie Prezesa Urzędu). Nie musi ono być jedyną jego przyczyną, ale niezbędne jest, by miało ono charakter przyczyny rozstrzygającej (por. S. Gajewski, Kodeks postępowania administracyjnego. Nowe instytucje. Komentarz do rozdziałów 5a, 8a, 14 oraz działów IV i VIIIa KPA, Warszawa 2017, s. 108).”¹⁶. Na powyższe powołuje się również Strona w piśmie z dnia 3 sierpnia 2023 r.

Innymi słowy w sytuacji, gdy do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszłoby również bez działania siły wyższej to nie jest, co oczywiste, możliwe stwierdzenie, że do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej. Powyższe sytuacje są ze sobą sprzeczne, a tylko druga z nich wypełnia przesłanki do zastosowania art. 13v ust. 7 Ustawy.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu dokonał analizy sprawozdań finansowych składanych przez Spółkę w latach 2017-2023. Poniższe zestawienie przedstawia dane pochodzące z w/w dokumentów finansowych dotyczące zobowiązań handlowych przeterminowanych.

Zobowiązania handlowe przeterminowane (w tys. zł.)							
	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
do 3 msc	[informacja prawnie chroniona]						
do 6 msc							
do 1 roku							
powyżej 1 roku							
Razem							

¹⁶ tak również wyroki WSA w Warszawie z dnia 31 lipca 2024 V SA/Wa 2087/23 i wyrok WSA w Warszawie z dnia 6 marca 2024 r. V SA/Wa 1780/23.

Na podstawie powyższych danych można obliczyć również „średnią” wartość zobowiązań handlowych przeterminowanych w jednym miesiącu danego roku.

	Miesięcznie tys. zł. [informacja prawnie chroniona]
2017	
2018	
2019	
2020	
2021	
2022	
2023	

Po dokonaniu pewnych uproszczeń można analogicznie do 3 kolejnych miesięcy¹⁷ okresu postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych pomnożyć 3 razy średnią miesięczną wartość zobowiązań handlowych przeterminowanych.

Wynikiem takiego działania jest **zawsze** wartość przekraczająca próg 5 000 000 zł (odpowiednio 2 000 000 zł) z którym ustawodawca powiązał zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Co więcej dla większości lat wartość taka byłaby przekraczana już po 1 miesiącu.

Innymi słowy przez okres **7 lat**, gdzie rok 2020 jest rokiem w którym wyznaczono okres postępowania oraz **3 lata wcześniej i 3 lata później**, Spółka przekraczała progi, które w przypadku wszczęcia postępowania pozwalałyby Prezesowi UOKiK stwierdzić nadmierne opóźnianie się przez Spółkę w spełnianiu świadczeń pieniężnych.

Dysponując takimi danymi nie jest możliwym do przyjęcia, iż do opóźnień by nie doszło gdyby nie nastąpienie zdarzenia epidemii COVID-19 w roku 2020 - gdyż do opóźnień dochodziło przez 7 kolejnych lat¹⁸.

Prezes Urzędu zauważa, iż WSA w Warszawie w wyroku z dnia 31 lipca 2024 r.¹⁹ w podobny sposób ocenił analogiczną sytuację, i wskazał, iż:

¹⁷ art. 13b ust. 2 Ustawy.

¹⁸ w okresie nie krótszym niż 7 lat, gdyż tylko taki okres został poddany analizie.

„Mimo zatem poprawy i procentowego udziału zobowiązań spełnionych po terminie do zobowiązań w 2020 r., spółka w dalszym ciągu dokonywała zapłaty za zobowiązania z opóźnieniem. Zatem niezależnie od stanu epidemii skarżąca opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, a poziom zobowiązań przeterminowanych lub niespełnionych w terminie określonym w umowie kształtował się na podobnym poziomie. Nie sposób więc uznać, że skutki epidemii stanowiły po stronie skarżącej rozstrzygającą przyczynę dla wystąpienia zatoru płatniczego w miesiącach czerwiec, lipiec i sierpień 2020 r.” (podkreślenie Prezesa Urzędu)

Prezes Urzędu stwierdza jednocześnie, iż składane od 2020 roku przez Stronę na podstawie art. 13a Ustawy sprawozdania o stosowanych terminach zapłaty w transakcjach handlowych również potwierdzają powyższe ustalenia. Prezes UOKIK wyraźnie zaznacza, iż w poszczególnych latach tj. w roku 2020, 2021, 2022 i 2023 Strona w każdym roku nie spełnia w terminie wielomilionowych zobowiązań o wartościach znacznie przekraczających progi nadmiernego opóźniania się przy spełnianiu świadczeń pieniężnych zawarte w Ustawie²⁰.

W niniejszej sprawie brak jest zatem związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy nadmiernym opóźnianiem się a epidemią COVID-19. Jak słusznie wskazuje się w doktrynie nie jest wystarczające zajście zwykłej koincydencji czasowej tych dwóch zdarzeń.²¹ To działanie siły wyższej ma doprowadzić do opóźnień **w rozmiarze kwalifikowanym** jako nadmierne opóźnianie się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych²². Podobnie jak w innej sprawie rozpatrywanej przez WSA w Warszawie można stwierdzić, że „Stąd też dla uwolnienia się od odpowiedzialności, bądź jej zmodyfikowania konieczne było wykazanie rozstrzygającego wpływu epidemii na brak zapłaty w terminie, a takiego związku przyczynowo-skutkowego skarżąca nie wykazała.”²³

¹⁹ wyrok WSA w Warszawie z dnia 31 lipca 2024 r V SA/Wa 2087/23.

²⁰ dane te zostaną omówione w dalszej części niniejszej Decyzji.

²¹ K. Menszig-Wiese (red.), Ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, Warszawa 2022.

²² P. Dolniak, Transakcje handlowe w czasach pandemii, PPH nr 8 /2021, s. 42.

²³ wyrok WSA w Warszawie z dnia 4 kwietnia 2024 r. V SA/Wa 1299/23.

XV.2.2. Dalsze argumenty Strony składane w pismach w II instancji.

Dodatkowo, w związku z przedstawioną w toku postępowania prowadzonego z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy argumentacją Spółki, Prezes Urzędu pismem z dnia 23 lutego 2024 r. zwrócił się do Strony o udzielenie dodatkowych wyjaśnień i wskazanie czy w okresie objętym postępowaniem lub bezpośrednio przed nim kierowała do swoich dostawców pisma lub podejmowała inne działania, poprzez które powoływała się na wystąpienie siły wyższej jako przyczynę braku możliwości spełniania świadczeń pieniężnych objętych niniejszym postępowaniem w ustalonym terminie zapłaty, dokonywała z tego powodu zmiany umownych terminów zapłaty czy też ograniczała lub wstrzymywała wcześniej złożone zamówienia oraz o przedstawienie dokumentów potwierdzających zaistnienie tych okoliczności (k. 108-109 akt DWZ.93.21.2023, tom I). W odpowiedzi z dnia 12 marca 2024 r. Strona wyjaśniła, że we wskazanym okresie nie podejmowała tego typu działań (k. 111 akt DWZ.93.21.2020, tom I).

Zarządzenie płynnością

Przy piśmie z dnia 15 lutego 2024 r., przedłożonym przez Stronę postępowania „dla wzmocnienia argumentacji” wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Spółka odniosła się do przywołanych przez Prezesa Urzędu w treści Decyzji fragmentów sprawozdania finansowego Strony za 2020 r.:

- a) „Boryszew nie odnotował problemów z dostępem do finansowania zewnętrznego”,
- b) „Zarządzanie płynnością przez Spółkę polega na zapewnianiu, w możliwie największym stopniu, aby Spółka zawsze posiadała płynność wystarczającą do regulowania wymaganych zobowiązań, zarówno w normalnej jak i kryzysowej sytuacji, bez narażania się na niedopuszczalne straty lub podważenie reputacji Spółki. Spółka ma zapewnione środki pieniężne płatne na żądanie w kwocie wystarczającej do pokrycia oczekiwanych wydatków operacyjnych, w tym na obsługę zobowiązań kredytowych”

i wywiedzionego zeń przez Prezesa Urzędu wniosku co do sprzeczności twierdzeń przedstawionych w sprawozdaniu finansowym za rok 2020 i argumentacji Strony prezentowanej w piśmie z dnia 8 grudnia 2021 r., iż „[informacja prawnie chroniona]”. Zdaniem Strony postępowania „cytowane w zaskarżonej decyzji fragmenty Sprawozdania finansowego wyjęte są z kontekstu, przez co zniekształcają obiektywne okoliczności istniejące w okresie objętym kontrolą.” Strona wskazała również, że: „(...) oświadczenie

Spółki cytowane w literze b) powyżej, iż „Spółka ma zapewnione środki pieniężnie płatne na żądanie w kwocie wystarczającej do pokrycia oczekiwanych wydatków operacyjnych, w tym na obsługę zobowiązań kredytowych” należy odnosić do dnia, w którym publikowane było sprawozdanie finansowe Spółki za 2020 r., tj. 30 kwietnia 2021 r. To na ten dzień Spółka składała oświadczenie, że ma zapewnione środki na obsługę swoich zobowiązań”.

Odnosząc się do powyższego Prezes Urzędu w pierwszej kolejności wskazuje, że cytowane w lit. b) powyżej zdanie, wbrew twierdzeniom Strony postępowania, nie zostało wyjęte z kontekstu na potrzeby - co zdaje się sugerować Spółka - sporządzenia zaskarżonej decyzji, lecz stanowi przywołaną w całości w nocie 34: „Ryzyka działalności”, punkt: „Ryzyko płynności” Informacji dodatkowej do sprawozdania finansowego za 2020 r. ujawnioną publicznie informację Spółki. Oprócz spornej, na płaszczyźnie jej interpretacji, części, sprawozdanie finansowe za 2020 r. w tym samym punkcie wskazuje dodatkowo: definicję ryzyka płynności określając je jako „ryzyko wystąpienia trudności w spełnieniu przez Spółkę obowiązków związanych z zobowiązaniami finansowymi, które rozliczane są w drodze wydania środków pieniężnych lub innych aktywów finansowych” oraz wskaźniki płynności na dzień 31 grudnia 2020 r. oraz 31 grudnia 2019 r. Przedstawiona w sprawozdaniu finansowym za 2020 r. informacja dotycząca ryzyka płynności jest jasna i konkretna co więcej w zaskarżonej decyzji została zacytowana w całości trudno więc o „wyjęcie jej z kontekstu”.

Na marginesie Prezes Urzędu wskazuje na poprawę prezentowanych w sprawozdaniu finansowym za 2020 r. wskaźników płynności finansowej Spółki w porównaniu do wykazanych za rok 2019. Ma to znaczenie dla sprawy, gdyż „Analiza płynności finansowej, czyli wypłacalności krótkoterminowej, służy ocenie zdolności przedsiębiorstwa do regulowania zobowiązań bieżących, czyli zobowiązań, których termin płatności jest krótszy niż 12 miesięcy. W najprostszy sposób można ją rozumieć jako odpowiedź na pytanie, czy przedsiębiorstwo posiada gotówkę na opłacenie bieżących rachunków.”²⁴ O ile wskaźniki płynności wg. stanu na dzień 31 grudnia 2019 r. wynosiły 0,80 (wskaźnik płynności I), 0,60 (wskaźnik płynności II) i 0,04 (wskaźnik płynności 3), o tyle wg. stanu na dzień 31 grudnia 2020 r. wynosiły odpowiednio 1,57, 1,25 i 0,05 (nota 34, str. 69 Sprawozdania finansowego BORYSZEW S.A. za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2020 r. (k. 148 akt DZP.93.65.2020, płyta CD, tom II).

²⁴ D. Wędzki, Wskaźniki finansowe dla sprawozdania według Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej, Warszawa 2021.

Po wtóre, odnośnie do argumentacji Strony postępowania, iż informację dotyczącą zapewnionych środków pieniężnych płatnych na żądanie „należy odnosić do dnia, w którym publikowane było sprawozdanie finansowe Spółki za 2020 r., tj. 30 kwietnia 2021 r.” zauważyć należy, iż tożsama informacja w zakresie ryzyka płynności jak w sprawozdaniu finansowym za rok 2020 znalazła się w sporządzonym 28 maja 2020 r. sprawozdaniu finansowym za rok 2019 łącznie z fragmentem gdzie Spółka podaje, iż „Spółka ma zapewnione środki pieniężne płatne na żądanie w kwocie wystarczającej dla pokrycia oczekiwanych wydatków operacyjnych, w tym na obsługę zobowiązań kredytowych.”

Finansowanie zewnętrzne i finanse Spółki

Prezes Urzędu wskazuje jednocześnie na treść noty 27.1 Informacji dodatkowej do sprawozdania finansowego za 2020 r. z której wynika, że wartość nominalna kredytów bankowych na dzień 31 grudnia 2019 r. wykazanych przez Spółkę wyniosła [informacja prawnie chroniona], a na dzień 31 grudnia 2020 r. kwota kredytów razem osiągnęła wartość [informacja prawnie chroniona] Należy także podkreślić kolejną, istotną w analizowanym zakresie, daną wynikającą z noty 27.1., a mianowicie na dzień 31 grudnia 2020 r. **niewykorzystane limity kredytowe wynosiły [informacja prawnie chroniona]** Z powyższego wynika, że w ciągu 2020 r. Spółka zmniejszyła swoje zadłużenie wynikające z kredytów bankowych o kwotę [informacja prawnie chroniona] oraz miała stałą możliwość i korzystała z finansowania zewnętrznego w postaci kredytów.

Następnie Prezes Urzędu wskazuje, iż treść pisma Strony postępowania z dnia 15 lutego 2024 r. w omawianym zakresie w istocie sprowadza się do przedstawienia trudności dotyczących dotrzymania zobowiązań prawno-finansowych wynikających z umów zawartych z bankami, które to trudności Grupa Kapitałowa Boryszew napotkała w ciągu roku 2020 r.

Należy mieć jednak na uwadze, iż z powyższego pisma wynika jednoznacznie, że choć od czerwca 2020 r. dla Spółki [informacja prawnie chroniona], to jednak ryzyko to w żadnej mierze nie zmaterializowało się i [informacja prawnie chroniona].

Zatem cytowane w zaskarżonej decyzji, a zaczerpnięte, co organ ponownie wskazuje, ze sprawozdania finansowego spółki Boryszew S.A. za 2020 r., zdanie: „Spółka ma zapewnione środki pieniężne płatne na żądanie w kwocie wystarczającej do pokrycia oczekiwanych wydatków operacyjnych, w tym na obsługę zobowiązań kredytowych” jest prawdziwe, a z analizy noty 27 Informacji dodatkowej do sprawozdania finansowego wynika jednoznacznie, że Spółka dostęp taki miała na przestrzeni całego 2020 r.

W orzeczeniu WSA w Warszawie z dnia 31 lipca 2024 r. Sąd zwrócił uwagę na możliwość finansowania się spółek i podniesiono, iż „Skoro spółka miała możliwość korzystania z zewnętrznych źródeł finansowania i nie podjęła takiej decyzji, co do zobowiązań objętych okresem postępowania, to słuszny jest wniosek organu, że celowo korzystała z bardziej opłacanych dla niej źródeł finansowania jakimi były zobowiązania wobec kontrahentów (tzw. kredyt kupiecki) niż nakładające na nią stałe koszty źródeł finansowania, jak leasing czy faktoring.”²⁵

Prezes UOKIK zauważa równocześnie, iż jak wynika z noty 25 sprawozdania finansowego Spółki za 2020 r. Spółka na 31 grudnia 2020 r. posiadała środki pieniężne w kasie i na rachunkach bankowych w kwocie [informacja prawnie chroniona]²⁶ oraz [informacja prawnie chroniona] niewykorzystanego kredytu w rachunku bieżącym.

Dodatkowo jak wynika z zestawienia należności z tytułu udzielonych pożyczek (z należnymi odsetkami) wg pożyczkobiorców zawartego w notce 20 sprawozdania finansowego Spółki za rok 2020 Spółka na dzień 31.12.2020 r. posiadała o [informacja prawnie chroniona] więcej należności z tytułu udzielonych pożyczek niż rok wcześniej²⁷.

Prezes Urzędu wskazuje również na informację zawartą w Sprawozdaniu finansowym Boryszew S.A. za 2020 r., iż zysk netto za okres sprawozdawczy wynosił [informacja prawnie chroniona], podczas gdy poprzedni rok bilansowy zakończył się stratą w kwocie [informacja prawnie chroniona] Zysk netto zgodnie z uchwałą nr 23 Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Boryszew S.A. z dnia 24 czerwca 2021 r. został przeznaczony na pokrycie straty z 2019 r., a w pozostałej części [informacja prawnie chroniona] - na zasilenie kapitału zapasowego i pozostawienie w Spółce jako zyski zatrzymane.

Na podobne czynniki zwracał uwagę w swoim orzeczeniu WSA W Warszawie, który w orzeczeniu z dnia 5 września 2023 r.²⁸ wskazał, że „Organ ustalił, że podsumowując przepływy pieniężne za okres styczeń - kwiecień 2020 r., a więc w czasie trwania pandemii Covid-19, strona wypracowała zysk netto, zmniejszyła zadłużenie z tytułu zobowiązań długoterminowych z tytułu zaciągniętych kredytów i pożyczek, zwiększyła wartość inwestycji w aktywa finansowe i rzeczowe, a jednocześnie zwiększyła stan środków pieniężnych z kwoty 8 618 337,30 zł na początek stycznia do kwoty 10 306 475,35 zł

²⁵ wyrok WSA w Warszawie z dnia 31 lipca 2024 r. V SA/Wa 2087/23.

²⁶ w tym [informacja prawnie chroniona].

²⁷ głównie dzięki udzielonym pożyczkom na rzecz spółek z Grupy Boryszew.

²⁸ wyrok WSA w Warszawie z dnia 5 września 2023 r., V SA/Wa 2617/22.

na koniec kwietnia 2020 r. tj. o 9,5% . W tych okolicznościach sąd podziela stanowisko organu, że ze sprawozdania finansowego Spółki za okres 1.04.2019 r. - 31.03.2020 r. jednoznacznie wynika, że w analizowanym okresie strona była w dobrej kondycji finansowej i nie powinna mieć problemów z terminowym regulowaniem bieżących zobowiązań (podkreślenie Prezesa UOKIK). Strona w żaden sposób nie podważyła ustaleń organu poczynionych w oparciu o jej sprawozdanie finansowe. Organ ustalił też, że w związku z pandemią Covid-19 strona uzyskała świadczenia na rzecz ochrony miejsc pracy z FGŚP w łącznej kwocie 2 018 829,53 zł. W tych okolicznościach prawidłowa jest ocena organu, że pandemia Covid-19 w przypadku Spółki nie stanowiła siły wyższej, która byłaby przyczyną nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.” (podkreślenie Prezesa UOKIK)

Prezes UOKIK z całą mocą podkreśla, iż zestawiając powyższe dane o sytuacji finansowej Spółki opublikowane przez samą Spółkę tj. kwoty środków pieniężnych w kasie i na rachunkach bankowych w kwocie [informacja prawnie chroniona] i [informacja prawnie chroniona] niewykorzystanego kredytu w rachunku bieżącym, kwotę udzielonych pożyczek przez Boryszew S.A. w roku 2020 - [informacja prawnie chroniona]²⁹, kwoty niewykorzystanych limitów linii kredytowych [informacja prawnie chroniona] czy zysku netto za okres sprawozdawczy [informacja prawnie chroniona] z kwotą zatoru wygenerowanego przez Stronę postępowania (tj. poniżej 110 000 tys. zł) nie sposób jest przyjąć, iż Spółka w wyniku pandemii utraciła możliwość terminowego spełniania zobowiązań w stopniu prowadzącym do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w rozumieniu Ustawy.

XV.2.3. Spełnianie świadczeń pieniężnych przez Stronę - [informacja prawnie chroniona]

Przy piśmie z dnia 15 lutego 2024 r. Strona postępowania podniosła, że „przedłożony do akt sprawy [informacja prawnie chroniona] na rok 2020 r. w zakresie przychodów oparty został o zawarte i obowiązujące umowy z klientami Spółki, które to umowy zobowiązywały tych klientów do zakupu i odbioru określonych ilości części po określonych cenach. To właśnie z niewykonania przez tych klientów zawartych umów, z powołaniem się na siłę wyższą jaką była pandemia Covid-19, wynikało nieosiągnięcie przez [informacja prawnie chroniona] przychodów budżetowych, a w konsekwencji brak środków po stronie

²⁹ Kwotę zwiększenia należności z tytułu udzielonych pożyczek.

[informacja prawnie chroniona] do terminowego regulowania swoich zobowiązań.” Powyższe jest kontynuacją prezentowanej w toku postępowania pierwszoinstancyjnego oraz przedstawionej we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, argumentacji, iż skutkami działania siły wyższej w postaci pandemii Covid-19 dotknięty został jeden z segmentów działalności Spółki, [informacja prawnie chroniona]. W piśmie z dnia 8 grudnia 2021 r. Strona wyjaśniła, że opóźnienia w realizowaniu płatności, będące przedmiotem niniejszego postępowania, wystąpiły właśnie [informacja prawnie chroniona]. [informacja prawnie chroniona] był już przedmiotem szczegółowej analizy Prezesa Urzędu, której wyniki przedstawił w zaskarżonej decyzji i po ponownym rozpatrzeniu sprawy w całości podtrzymuje przedstawione tam stanowisko.

Mając jednak na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, wskazać należy, że Strona postępowania w okresie objętym postępowaniem **część świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych poddanych analizie spełniła zgodnie z terminami umówionymi z poszczególnymi kontrahentami, podczas gdy innych nie spełniła w ogóle bądź z opóźnieniem.** Prezes Urzędu dokonał analizy należnych od [informacja prawnie chroniona] świadczeń pieniężnych spełnionych terminowo w dniu 30 czerwca 2020 r. i niespełnionych w umownym terminie zapłaty przypadającym na dzień 30 czerwca 2020 r. Prezentowany poniżej wyciąg z Tabeli C5 przedstawia świadczenia pieniężne, których termin zapłaty przypadał na dzień 30 czerwca 2020 r. i które Strona postępowania - [informacja prawnie chroniona] spełniła w dniu 30 czerwca 2020 r.

Wyciąg z Tabeli C5.

Tabela C5 - świadczenia pieniężne spełnione w terminie w okresie objętym postępowaniem							
Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ faktury	Data zakupu/ wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury	Waluta dowodu zakupu	Termin zapłaty wg umowy uwzględniający art. 115 k.c.	Data spełnienia świadczenia pieniężnego
61	[informacja prawnie chroniona]						
211							
504							
507							
846							
3155							
4522							
5926							
5927							
5928							

5929							
5930							
5931							
5932							
5933							
5934							
5935							
5936							
5937							
5938							
8206							
8207							
8208							
8209							
8210							
8211							
8212							
8213							
8214							
8216							

Jednocześnie Strona postępowania - [informacja prawnie chroniona] nie uściła w terminie zobowiązań wynikających z transakcji handlowych dla których termin zapłaty przypadał na dzień 30 czerwca 2020 r. wskazanych w załączniku do Decyzji - Tabeli B1, obejmującej świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN),

Wyciąg z Tabeli B1

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ faktury	Data zakupu/ wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury	Termin zapłaty wg umowy uwzględniający art. 115 k.c.	Data spełnienia świadczenia pieniężnego po okresie objętym postępowaniem	Wartość świadczenia pieniężnego niespełnionego w okresie postępowania	Liczba dni opóźnienia z uwzgl. art. 115 k.c.	JKP - jednostkowa kara pieniężna
7663	[informacja prawnie chroniona]								
7664									
7665									
7667									
7668									
7669									
7670									
7671									
7672									

7673									
7674									
7675									
7676									
7677									
7678									
7679									
7680									
7681									
7682									
7683									
7684									
7685									
7686									
7687									
7688									
7689									
7690									
7691									
7692									
7704									
7705									
7706									
7707									
7709									
9078									
9086									

oraz zobowiązań wynikających z dwóch transakcji, których termin zapłaty przypadał na dzień 30 czerwca 2020 r., wskazanych w załączniku do Decyzji - Tabeli B5, obejmującej świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w euro (EUR).

Wyciąg z Tabeli B5

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ faktury	Data zakupu/ wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury	Waluta dowodu zakupu	Termin zapłaty wg umowy uwzględniający art. 115 k.c.	Wartość świadczenia pieniężnego niespełnionego w okresie postępowania	Data spełnienia świadczenia pieniężnego po okresie objętym postępowaniem	Wartość świadczenia pieniężnego niespełnionego w okresie postępowania [w PLN]	Liczba dni opóźnienia z uwzgl. art. 115 k.c.
12576	[informacja prawnie									

	chroniona]									
12577										

BORYSZEW S.A. [informacja prawnie chroniona] nie spełnił także świadczeń pieniężnych, których termin płatności przypadał na dzień 30 czerwca 2020 r., a które wynikały z transakcji opisanych w Tabeli B7, obejmującej świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania po terminie w okresie postępowania w całości przelewem lub potrąceniem, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie obcej

Wyciąg z Tabeli B7

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ faktury	Data zakupu/ wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury	Waluta dowodu zakupu	Termin zapłaty wg umowy uwzględniający art. 115 k.c.	Data spełnienia świadczenia pieniężnego	Wartość świadczenia pieniężnego spełniona po terminie w okresie postępowania	Wartość świadczenia pieniężnego spełniona po terminie w okresie postępowania [w PLN]	Liczba dni opóźnienia z uwzgl. art. 115 k.c.	JKP - jednostkowa kara pieniężna
4834	[informacja prawnie chroniona]										
4835											
4836											
4837											
4838											
4839											
4841											
4842											
4843											
4844											
4861											
4862											
5197											
5713											
6090											
6091											
6092											
6579											
6580											
6774											
6775											
6776											
6777											
6785											
6903											

6904											
6905											
6906											
6908											
6909											
8144											
8170											
10063											
10064											
10069											
12701											
12755											
12756											
12757											
12758											

Trudno zatem przyjąć, aby w odniesieniu do części świadczeń pieniężnych działanie siły wyższej, tj. COVID-19 miało wpływ na opóźnienie Strony w spełnianiu świadczeń pieniężnych, a w odniesieniu do części z nich nie. Szczególne znaczenie ma więc zdaniem Prezesa Urzędu fakt, że w trakcie okresu objętego postępowaniem Strona spełniała świadczenia pieniężne wynikające z zawartych transakcji handlowych w sposób wybiórczy, tzn. Strona dokonywała zapłaty niektórych tylko wymagalnych w tym samym dniu świadczeń pieniężnych.

Prezes Urzędu wskazuje dalej, że rozpatrując sprawę ponownie nie stwierdził, żeby w którymkolwiek momencie okresu objętego postępowaniem nastąpiło „nadzwyczajne” wstrzymanie się przez Stronę z płatnościami, co mogłoby sugerować problemy w Spółce. Przeciwnie, analiza danych przekazanych przez Stronę postępowania prowadzi do ogólnego wniosku, iż Strona w okresie objętym postępowaniem, tj. w czerwcu, lipcu i sierpniu 2020 r. regulowała swoje zobowiązania pieniężne każdego dnia. Natomiast odnosząc powyższą analizę do [informacja prawnie chroniona] Prezes Urzędu wskazuje, że w ramach [informacja prawnie chroniona] niemal każdego dnia w okresie od 1 czerwca 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r. (z pominięciem sobót i niedziel, święta 11 czerwca 2020 r. (czwartek) - Święto Bożego Ciała oraz dni 6, 14 i 15 lipca 2020 r. i 14 sierpnia 2020 r.), Strona [informacja prawnie chroniona] dokonywała płatności z wykorzystaniem rachunków bankowych. Powyższe znajduje odzwierciedlenie w Tabelach załączonych do Decyzji, w kolumnie „Data zapłaty”: w Tabeli C5. dotyczącej świadczeń pieniężnych spełnionych w terminie oraz w kolumnie „Data spełnienia świadczenia pieniężnego” w Tabelach załączonych do niniejszej decyzji. Skoro więc Strona postępowania w sposób ciągły

regulowała swoje zobowiązania (nie zawsze terminowo), to uznać należy, że w okresie objętym postępowaniem Strona miała możliwość dokonywania płatności za swoje zobowiązania w sposób niezakłócony tj. jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego miała obiektywną możliwość dokonywania płatności za swoje zobowiązania. Zatem skutki pandemii COVID-19 nie uniemożliwiały Stronie postępowania spełniania świadczeń pieniężnych w terminie.

Prezes Urzędu zauważa, iż niezależnie od powyższej analizy nie może być wątpliwości, iż Stroną niniejszego postępowania jest spółka Boryszew S.A. z siedzibą w Warszawie [informacja prawnie chroniona]. Zarówno w toku niniejszego postępowania jak i w sporządzonych przez Spółkę sprawozdaniach finansowych³⁰, widoczne jest, iż poszczególne branże - segmenty w których działa Spółka w różny sposób odczuły wpływ COVID-19 na swoją działalność. W przywołanym sprawozdaniu finansowym po opisanu negatywnego wpływu COVID-19 na segment motoryzacja Spółka względem segmentu metale stwierdza „*SEGMENT METALE Boryszew S.A. Oddział NPA Skawina nie odczuł istotnego, negatywnego wpływu koronawirusa na wielkość sprzedaży w 2020 roku. W okresie sprawozdawczym obroty Oddziału były wyższe o 10 % niż w okresie 12 miesięcy 2019 roku.*” Prezes UOKIK podkreśla jednak ponownie, iż w niniejszym postępowaniu istotnym pozostaje możliwość terminowego spełniania świadczeń pieniężnych i nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Spółkę. Sytuacja finansowa Spółki została poddana analizie w szczególności w rozdziale poprzednim w części „Finansowanie zewnętrzne i finanse Spółki”, wnioski jakie płyną z analizy nie pozwalają na przyjęcie stanowiska Strony, iż do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej.

XV.2.4. Wpływ pandemii COVID-19 na funkcjonowanie Spółki

Prezes Urzędu wskazuje w tym miejscu, że jakkolwiek pandemia COVID-19 mogła niewątpliwie spowodować pewne trudności w funkcjonowaniu Spółki, to jednak nie można uznać, że doszło do absolutnej, czy zupełnej niemożności wykonywania zaciągniętych zobowiązań pieniężnych. Siła wyższa w kontekście stanu zagrożenia epidemicznego COVID-19, związanego z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, mogłaby być rozważana

³⁰ w szczególności w nocie 35 sprawozdania finansowego za rok 2020 w części „Wpływ pandemii Covid-19 na sytuację Spółki”.

np. w przypadku takich zdarzeń, jak decyzja inspektora sanitarnego o kwarantannie pracowników biura, powodująca brak dostępu przez uprawnionych pracowników do systemu płatniczego pozwalającego na dokonanie przelewów, w celu spełniania świadczeń pieniężnych w terminie, czy też decyzja o zamknięciu zakładu pracy - które to okoliczności mogłyby stanowić trudną lub wręcz niemożliwą do przezwyciężenia przeszkodę w spełnianiu świadczeń pieniężnych (np. dlatego, że wymagałoby to złamania zakazów administracyjnych). Tymczasem na Stronę postępowania nie nałożono zakazu prowadzenia działalności. Co prawda, Strona w toku postępowania wskazała, że „Z uwagi na problemy z płynnością finansową, przedsiębiorca wspólnie z przedstawicielami pracowników w pierwszym kroku podjął decyzję o czasowym zawieszeniu produkcji, a następnie o [informacja prawnie chroniona] [informacja prawnie chroniona]. Konsekwencją tych decyzji było krótkoterminowe zamknięcie zakładów produkcyjnych [informacja prawnie chroniona] oraz istotne ograniczenia produkcji w pozostałych Oddziałach, co dodatkowo przekładało się na konieczność ponoszenia kosztów bez możliwości uzyskiwania przychodów.” (pismo Strony z dnia 2 grudnia 2020 r. - k. 25-27 akt DZP.93.65.2020, tom I) oraz „W związku z pandemią koronawirusa SARS-Cov-2 klienci Boryszew S.A powołali się na wystąpienie przypadku siły wyższej (...). Ogłoszenie występowania siły wyższej jest jednoznaczne z całkowitym, nagłym i niemożliwym do przewidzenia wstrzymaniem zamówień. Brak zamówień lub ich istotna redukcja powoduje zaburzenia płynności.” (pismo Strony z dnia 8 grudnia 2021 r. - k. 232-236 akt DZP.93.65.2020, tom III). Jednakże, co wynika z oświadczenia Strony złożonego przy piśmie z dnia 12 marca 2024 r. Spółka w okresie objętym postępowaniem lub bezpośrednio po nim nie kierowała do swoich dostawców pism, w których powoływałaby się na wystąpienie siły wyższej jako przyczynę braku możliwości spełnienia świadczeń pieniężnych w ustalonych terminach zapłaty ani nie dokonywała z tego powodu zmiany terminów zapłaty, nie ograniczała też ani nie wstrzymywała z tego powodu wcześniej złożonych zamówień. Jednocześnie z prezentowanego przy piśmie z dnia 8 grudnia 2021 r. zestawienia, które, według oświadczenia Strony, dotyczyć ma działalności jednego z oddziałów spółki, tj. BORYSZEW S.A. [informacja prawnie chroniona], a które przedstawiać ma zestawienie przychodów

ze sprzedaży w okresie marzec-sierpień 2020 r. wynika, że we wskazanym okresie każdego miesiąca Oddział Spółki odnotowywał przychód ze sprzedaży: w marcu 2020 r. - [informacja prawnie chroniona]. zł; kwietniu 2020 r. - [informacja prawnie chroniona]; maju 2020 r. - [informacja prawnie chroniona]; czerwcu 2020 r. - [informacja prawnie chroniona]; lipcu 2020 r. - [informacja prawnie chroniona]; sierpniu 2020 r. - [informacja prawnie chroniona]. Co więcej przedsiębiorstwo Spółki w okresie stanu epidemii jak

i później, w okresie objętym niniejszym postępowaniem, praktycznie każdego dnia realizowało płatności.

Co niemniej istotne, działalność Strony nie była objęta zakazami w funkcjonowaniu wprowadzanymi Rozporządzeniami Rady Ministrów w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (z dnia 31 marca 2020 r.³¹ i kolejne).

W ocenie Prezesa Urzędu w okolicznościach niniejszej sprawy - brak jest podstaw do przyjęcia, że pandemia COVID-19 spowodowała skutki tego rodzaju, iż Strona postępowania nie miała jakiejkolwiek możliwości spełniania świadczeń pieniężnych w terminie i skutki te miały charakter przemożny, a zatem nie dało się im zapobiec. Aby móc mówić o zwolnieniu z odpowiedzialności na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy, skutki siły wyższej musiałby być nieuniknione w takim stopniu, że wykonanie w terminie zobowiązań przez ten podmiot stało się obiektywnie niemożliwe (np. na skutek braku możliwości realizacji przelewów) i nie pozostawia żadnego alternatywnego sposobu działania. Siła wyższa musi być rozumiana jako odnosząca się do absolutnej niemożności spowodowanej anormalnymi okolicznościami nie dotyczącymi danego podmiotu i ma dotyczyć samego procesu spełniania świadczeń pieniężnych, a nie ogólnych problemów „branży”, w tym spadku zamówień i opóźnień z ich odbiorem. Spółka nie wykazała bezpośredniego związku pomiędzy wystąpieniem pandemii, a brakiem możliwości spełniania świadczeń pieniężnych w okresie objętym przedmiotowym postępowaniem. Z akt sprawy nie wynika bowiem, aby Strona nie miała faktycznej możliwości terminowej realizacji zobowiązań pieniężnych.

Zdaniem Prezesa Urzędu działającego jako organ drugiej instancji, w realiach rozpoznawanej sprawy brak jest bezpośredniego związku przyczynowo-skutkowego między skutkami stanu wywołanego pandemią, a nadmiernym opóźnianiem się Strony postępowania w spełnianiu świadczeń pieniężnych, skoro Spółka część z tych świadczeń realizowała w terminie. Przy czym, Strona postępowania nie wykazała konkretnego zdarzenia, wynikającego z pandemii COVID-19, które w jej konkretnym przypadku stanowiłoby niemożliwą do przewyciężenia przeszkodę w spełnianiu świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, stanowiącą przyczynę nadmiernego opóźniania się w spełnianiu tych świadczeń.

³¹ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 marca 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. poz. 566 z późn. zm.).

Spółka nie wskazała również, których konkretnie świadczeń nie była w stanie spełnić na skutek działania siły wyższej i w konsekwencji czy suma pozostałych niespełnionych i spełnionych świadczeń nie stanowi już będzie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Wskazać należy, że sama pandemia jako taka nie może w każdym przypadku stanowić siły wyższej usprawiedliwiającej niewykonanie świadczenia pieniężnego, stan ten bowiem dotyczy wszystkich przedsiębiorców. Strona powinna mieć świadomość dotkliwości i skutków opóźnień w realizacji należności oraz związanego z tym ryzyka i tym bardziej powinna dążyć wszelkiej staranności, by terminowo spełniać swoje zobowiązania i nie doprowadzać do powstania zatorów płatniczych, mających bezpośredni, istotny i negatywny wpływ na inne podmioty gospodarcze. Dotyczy to przede wszystkim okresu pandemii COVID-19, który może wpływać negatywnie na kondycję finansową wielu przedsiębiorstw. Szczególnie dotknięty został nią sektor MŚP niekorzystający z dostępnych dla dużych przedsiębiorców narzędzi regulowania płynności, ani zasobów majątkowych. Strona postępowania nie może zatem, powołując się na siłę wyższą, obciążać własnych kontrahentów negatywnymi skutkami pandemii COVID-19. Przyjęcie odmiennego stanowiska zaprzeczałoby celowi Ustawy, którym jest przeciwdziałanie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce. Ponadto podkreślić należy, że zagrożeniem dla wszystkich przedsiębiorców - w tym w szczególności z sektora MŚP - były niezależnie od wystąpienia pandemii, również tzw. zatory płatnicze generowane przez ich kontrahentów. Nieterminowe płatności, jak i zbyt długie terminy zapłaty, mają bowiem negatywny wpływ na płynność finansową przedsiębiorstw i ich rozwój, zwiększają koszty prowadzenia działalności, a w najtrudniejszych sytuacjach mogą prowadzić do upadłości lub likwidacji dotkniętych nimi przedsiębiorców. Dotyczyć to może w szczególności trudnego okresu pandemii, gdzie przedsiębiorcy musieli się mierzyć z problemami w postaci ograniczenia ilości klientów, zerwaniem łańcucha dostaw, ograniczeniem lub zakazem działalności itd. Jak wskazano już powyżej, pandemia jako taka nie może w każdym przypadku stanowić o zaistnieniu siły wyższej i automatycznie stanowić usprawiedliwienia nieterminowego spełniania zobowiązań wobec swoich kontrahentów, którzy również doświadczyli negatywnych skutków jej wystąpienia. Należy mieć na względzie, że zakwestionowane świadczenia pieniężne, wykazane w Tabelach stanowiących załączniki do niniejszej decyzji zostały zastrzeżone jako ekwiwalent w zamian za spełnienie świadczeń niepieniężnych, które Strona postępowania już otrzymała od swoich kontrahentów, tzn. te, które już wpłynęły do jej majątku.

Rozpatrując sprawę ponownie Prezes Urzędu wskazuje, iż w uzasadnieniu Decyzji słusznie stwierdzone zostało, że większość opisanych przez Stronę okoliczności, które w jej ocenie mają wskazywać na wpływ siły wyższej w postaci pandemii COVID-19 na nieterminowe spełnianie przez Stronę świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem wiąże się bezpośrednio lub pośrednio ze spadkiem przychodów, wzrostem kosztów i w konsekwencji pogorszeniem płynności finansowej Strony. Należy zauważyć, że zdarzeń nieprzewidywalnych, nadzwyczajnych, których skutkom nie można zapobiec w toku prowadzonej działalności nie stanowi: okresowy spadek przychodów lub wzrost kosztów produkcji, pogorszenie sytuacji finansowej, utrata dostawców lub odbiorców, spadek popytu (bez względu na przyczynę). Zdarzenia te mieszczą się w pojęciu ryzyka przedsiębiorcy, które w ramach należytej staranności Spółka powinna uwzględniać oraz przed którymi mogła i powinna się zabezpieczyć, poprzez odpowiednie zarządzanie tym ryzykiem, np. dywersyfikację prowadzonej działalności, audyt umów z kontrahentami pod kątem istotnych klauzul, negocjacje z kontrahentami, analizę płynności finansowej, a także adaptację do zmieniających się warunków rynkowych. Ponadto Strona postępowania jako podmiot profesjonalny, dokonując oceny ryzyka, powinna wziąć pod uwagę możliwość wprowadzenia przez rząd ograniczeń działalności w niektórych branżach, skoro analogiczne działania były wcześniej podjęte w innych krajach, natomiast w Polsce trwały już kilka miesięcy względem początku okresu objętego niniejszym postępowaniem. **Nie bez znaczenia jest fakt, że okres objęty niniejszym postępowaniem obejmuje miesiące: czerwiec, lipiec i sierpień 2020 r., a zatem miesiące, kiedy większość obostrzeń i ograniczeń obejmujących branżę w jakiej działała i działa Strona postępowania, została już zniesiona.**

Niezależnie od powyższego Prezes Urzędu wskazuje, iż w istotnym dla niniejszego postępowania okresie pierwszy przypadek zachorowania na COVID-19 w Polsce wystąpił w dniu 4 marca 2020 r., natomiast większość ograniczeń wprowadzono między 10 a 31 marca 2020 r. i obejmowały one m.in.: zawieszenie ruchu granicznego, zamknięcie placówek oświatowych, restauracji, hoteli i centrów handlowych. Od dnia 20 kwietnia 2020 r. nastąpił pierwszy etap znoszenia ograniczeń, drugi - od dnia 4 maja 2020 r., kolejne od dnia 18 maja 2020 r. i od dnia 30 maja 2020 r. Zatem pandemia COVID-19, jak i wprowadzane w związku z jej wystąpieniem ograniczenia w życiu społecznym i gospodarczym w okresie objętym postępowaniem, tj. czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r.

tracą przymioty nagłości i nieprzewidywalności.³² Strona postępowania dysponowała również czasem na dostosowanie swojej działalności do nowych realiów rynkowych.

Strona powinna dołożyć należytej staranności wymaganej w stosunkach gospodarczych i tak kształtować warunki umowne w transakcjach handlowych, a także organizować pracę i swoje wewnętrzne procedury rozliczeń z kontrahentami, żeby terminowo wywiązywać się ze swoich zobowiązań i nie doprowadzać do powstania zatorów płatniczych, mających bezpośredni, istotny i negatywny wpływ na inne podmioty gospodarcze.

Strona postępowania nie wykazała, żeby w przypadku transakcji handlowych, w których to ona była dłużnikiem zobowiązanym do spełnienia świadczenia pieniężnego w terminie, informowała swoich wierzycieli o możliwości niedochowania terminu zapłaty wynikającego z zawartej umowy z powodu pandemii. Strona nie wskazywała, żeby podejmowała się uzgodnień w zakresie odraczania terminów płatności. Przy piśmie z dnia 12 marca 2024 r., stanowiącym odpowiedź na wezwanie Prezesa Urzędu wystosowane w toku postępowania z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Spółka wskazała wprost, iż w okresie objętym postępowaniem lub bezpośrednio po nim nie kierowała do swoich dostawców pism, w których powoływałaby się na wystąpienie siły wyższej jako przyczynę braku możliwości spełnienia świadczeń pieniężnych objętych postępowaniem w ustalonym terminie zapłaty ani nie dokonywała z tego powodu zmiany terminów zapłaty ani nie ograniczała i nie wstrzymywała z tego powodu wcześniej złożonych zamówień.

Skoro zatem Strona postępowania nie powoływała się na wystąpienie siły wyższej w konkretnych stosunkach zobowiązaniowych, to nie wydaje się ani zasadne ani możliwe uznanie przez Prezesa Urzędu w niniejszym postępowaniu, iż przyczyną opóźnienia Strony w płatnościach w przypadku tych konkretnych transakcji handlowych była pandemia COVID-19.

Prezes Urzędu wskazuje, iż w niniejszej sprawie Spółka nie wykazywała, aby w reakcji na pandemię w kontekście zaciągniętych zobowiązań objętych okresem postępowania

³² w szczególności w wyroku WSA Warszawa z dnia 6 marca 2024 r. V SA/Wa 1780/23 wypowiedział się co do okresu postępowania czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. „Jednak pandemia w badanym okresie nie miała już charakteru zdarzenia nagłego i niemożliwego do przewidzenia. Pogorszenie sytuacji finansowej czy też płynności finansowej Strony nie było spowodowane jedynie działaniem siły wyższej. Pandemia nie była jedyną przyczyną pogorszenia sytuacji finansowej”.

próbowała doprowadzić do zmian terminów zapłaty czy renegotjacji umów z kontrahentami. Mimo iż Strona postępowania miała wiedzę o trwającym stanie pandemii i ryzykach gospodarczych, które mogłyby się wiązać z zapłatą zobowiązań w sytuacji spadku obrotów z tytułu sprzedaży nie podejmowała aktywności w celu redukcji zamówień czy renegotjacji zawartych umów handlowych. Jak zostało potwierdzone w literaturze przedmiotu - ocena transakcji handlowych zawieranych w trakcie epidemii powinna być dokonana z uwzględnieniem wiedzy stron o konsekwencjach epidemii i nieprzewidywalności jej rozwoju³³.

Na temporalne aspekty wpływu pandemii COVID-19 i jej wpływ na możliwość regulowania świadczeń pieniężnych zwrócono również uwagę w najnowszym orzecznictwie sądów administracyjnych dotyczącym postępowań w przedmiocie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych prowadzonych przez Prezesa UOKIK:

„Zdaniem Sądu prawidłowe jest twierdzenie organu, że do nadmiernego opóźnienia ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło nie tylko na skutek działania siły wyższej spowodowanej epidemią COVID-19. Część z świadczeń strona realizowała zgodnie z terminami uzgodnionymi z poszczególnymi dostawcami towarów lub usług. Nadmierne opóźnienie ze spełnianiem świadczeń pieniężnych było konsekwencją wielu różnych przyczyn, występujących również przed wystąpieniem COVID-19. Zatem nie zaistniał bezpośredni związek przyczynowo - skutkowy między skutkami pandemii COVID-19, a nadmiernym opóźnianiem. W badanym okresie czerwcu, lipcu i sierpniu 2020 r. spółka mogła przeciwdziałać i zapobiegać skutkom pandemii. Spółka nie wykazała żadnego konkretnego zdarzenia mającego swoje źródło w pandemii, które stanowiło trudną do przezwyciężenia przeszkodę w terminowym spełnianiu świadczeń.

Prawidłowo uznał organ, że taką okolicznością nie jest spadek przychodów Spółki, czy też utrudnienia zapłaty zobowiązań. Zgodnie z przepisem art. 13v ust. 7, to siła wyższa ma być przyczyną nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych. Ma zatem dotyczyć samego procesu spełniania świadczeń pieniężnych, a nie sytuacji finansowej podmiotu.

Spółka jest przedsiębiorstwem o znacznych rozmiarach, działa na rynku od wielu lat. Dlatego już po pierwszych miesiącach pandemii (marzec, kwiecień, maj) powinna prawidłowo oszacować ryzyko podejmowanych działań. Taki przedsiębiorca powinien

³³ Dolniak Patrycja, Transakcje handlowe w czasach pandemii, PPH 2021/8/42-49.

przewidzieć i zabezpieczyć się przed negatywnymi konsekwencjami opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych. Nawet takie okoliczności jak spadek przychodów, zysku, wzrost kosztów operacyjnych, utrata dostawców, zleceń występujący w badanym okresie nie mogły stanowić zdarzeń nieprzewidywalnych.

Także problemów związanych z zaopatrzeniem w surowce, cen surowców, ograniczenia mocy produkcyjnych w Europie, mimo, że były one związane z pandemią to w badanym okresie nie można uznać za okoliczności siły wyższej.(...)

Jednak pandemia w badanym okresie nie miała już charakteru zdarzenia nagłego i niemożliwego do przewidzenia. Pogorszenie sytuacji finansowej czy też płynności finansowej Strony nie było spowodowane jedynie działaniem siły wyższej. Pandemia nie była jedyną przyczyną pogorszenia sytuacji finansowej. Na sytuację finansową wpływ miały także jak wskazała strona inwestycje, przeprowadzane od 2018 r. (...)

W ocenie Sądu Spółka nie przedstawił dowodów na to, że w trudnym okresie pandemii (czerwiec, lipiec sierpień 2020 r.) dochowała należytej staranności. Nie wykazała, że mając wieloletnie doświadczenie w prowadzeniu działalności gospodarczej, a także kilkumiesięczną wiedzę na temat zdarzeń mogących być konsekwencją ograniczeń wprowadzonych w toku pandemii, podjęła wszelkie adekwatne działania mające na celu zapobieżenie opóźnieniom w spełnieniu świadczeń pieniężnych, a mimo tego tych konsekwencji nie dało się uniknąć.”³⁴

W dwóch sprawach, gdzie złożone zostały skargi na rozstrzygnięcie Prezesa UOKiK w zakresie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, rozpoznawanych przez WSA w Warszawie dotyczących tożsamego okresu postępowania tj. czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. poszczególne składy tego sądu zgodnie skonstatowały, iż „W badanym okresie czerwcu, lipcu i sierpniu 2020 r. spółka mogła przeciwdziałać i zapobiegać skutkom pandemii.”³⁵

Natomiast Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 4 stycznia 2023 r. wskazał w uzasadnieniu, że *„o ile trudności organizacyjne w funkcjonowaniu urzędu gminy w początkowym okresie pandemii mogą być zrozumiałe i można byłoby*

³⁴ wyrok WSA Warszawa z dnia 6 marca 2024 r. V SA/Wa 1780/23.

³⁵ wyrok WSA w Warszawie z dnia 6 marca 2024 r., sygn. akt V SA/Wa 1780/23 i wyrok WSA w Warszawie z dnia 2 lipca 2024 r., sygn. akt V SA/Wa 2747/24.

je usprawiedliwić, to w listopadzie 2020 r. urząd gminy powinien mieć już tak zorganizowaną pracę, żeby prawidłowo funkcjonować.”³⁶

Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu zauważa również, iż w miesiącu lipcu 2020 r. tj. w okresie kiedy Strona – jak wskazuje się w przywołanych wyżej orzeczeniach – posiadała już stosowną wiedzę o pandemii i kiedy to większość obostrzeń i ograniczeń obejmujących branżę w jakiej działała i działa Strona postępowania, została już zniesiona Strona zawarła nowe transakcje handlowe i w zakresie wynikających z nich świadczeń pieniężnych następnie nie spełniła lub spełniła po terminie w okresie objętym postępowaniem na kwotę ponad [informacja prawnie chroniona] (transakcje handlowe zawarte w lipcu 2020 znajdujące się w tabelach B1, B2, B4, B7, B10, B11 i B12).

Podnosząc zarzut naruszenia art. 77 i 80 kpa w zw. z art. 13q Ustawy, Strona wskazała, że naruszenie to polegało na „błędym ustaleniu, że do opóźnienia się Strony ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło z jej zawinienia, a nie jak twierdzi Strona, na skutek pandemii Covid-19, będącej siłą wyższą”. Prezes Urzędu wskazuje w tym miejscu, że zgodnie z przepisami Ustawy (art. 13v ust. 1 Ustawy) „w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania, Prezes Urzędu nakłada na nią, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną.” **Odpowiedzialność za popełniony delikt administracyjny ma więc charakter odpowiedzialności obiektywnej. Dla przyjęcia tej odpowiedzialności wystarczający jest zatem sam akt obiektywnego naruszenia obowiązków administracyjnoprawnych, bez względu na przyczynę, która do tego doprowadziła. Podstawę zastosowania sankcji administracyjnej stanowi sam fakt naruszenia normy sankcjonowanej, bez względu na winę podmiotu, który dopuścił się określonego zachowania.**

Powtórnie analizując całość zebranego materiału dowodowego, w tym również wyjaśnienia zawarte we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy i dalszych pismach Strony stwierdzić należy, że wystąpienie pandemii COVID-19, jakkolwiek będące zdarzeniem zewnętrznym, którego nie dało się przewidzieć, nie może stanowić w przedmiotowej sprawie podstawy do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. W związku z powyższym, Prezes Urzędu ponownie rozpoznając niniejszą sprawę podtrzymuje swoje dotychczasowe stanowisko w przedmiocie braku podstaw do zastosowania art. 13v ust. 7 Ustawy w niniejszej sprawie.

³⁶ wyrok WSA w Warszawie z dnia 4 stycznia 2023 r., sygn. akt VIII SA/Wa 16/22.

XVI. Przestanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy.

Zgodnie z art. 13v ust. 8 Ustawy w uzasadnionych przypadkach Prezes Urzędu może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Powołany przepis stanowi podstawę do fakultatywnego odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej za nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, a o tym czy w konkretnej sprawie zasadne jest odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej decyduje, w ramach uznania administracyjnego Prezes Urzędu. Zaznaczyć przy tym należy, że przepis ten nie zawiera żadnych przykładowych przypadków (okoliczności) wskazujących na jego zastosowanie.

„Uznanie administracyjne” oznacza przyznanie organowi administracji publicznej przepisem prawa materialnego pewnego luzu decyzyjnego polegającego na możliwości wyboru sposobu rozstrzygnięcia danej sprawy administracyjnej.³⁷ Charakteryzuje się tym, że ustawodawca określając w hipotezie normy prawnej przestanki (okoliczności) podjęcia przez organ administracji publicznej działania, jednocześnie formułuje dyspozycję tego przepisu w sposób, który pozwala organowi na swobodę wyboru w zakresie tego, czy organ podejmie w ogóle określone działanie, lub w zakresie tego, który spośród dopuszczonych przez ustawodawcę sposobów zachowania (rozstrzygnięcia sprawy) wybierze.³⁸

Art. 13v ust. 8 Ustawy zawiera odesłanie do pojęcia niedookreślonego - „uzasadnionych przypadków”, jako materialnoprawnej przestanki, będącej podstawą do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Omawiana norma prawna nie określa jakichkolwiek wskazówek - odnośnie tego - co w istocie należy rozumieć pod pojęciem „uzasadnionych przypadków”. Z brzmienia tego przepisu wynika więc, że katalog przypadków, które stanowią uzasadnienie odstąpienia od wymierzenia kary jest otwarty, a wystąpienie takiego przypadku uzależnione jest od szczególnych okoliczności konkretnej sprawy. Jednocześnie podkreślić trzeba, że odstępstwo od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest instytucją o charakterze wyjątkowym, gdyż zasadą jest karanie za stwierdzony delikt administracyjny, a nie odstępowanie od ukarania. Możliwość zwolnienia z kary - pomimo naruszenia przepisów Ustawy - może znaleźć uzasadnienia jedynie w sytuacjach bardzo szczególnych i wyjątkowych.³⁹ W ocenie Prezesa Urzędu za taki

³⁷ wyroki NSA: z dnia 15 października 2019 r., sygn. akt II OSK 2837/17; z dnia 27 listopada 2018 r., sygn. akt I OSK 1338/18; z dnia 11 sierpnia 2017 r., sygn. akt I OSK 2884/15 i z dnia 13 listopada 2015 r., sygn. akt I OSK 721/14.

³⁸ wyrok NSA z dnia 11 marca 2020 r., sygn. akt I GSK 185/18.

³⁹ wyrok NSA z dnia 8 grudnia 2020 r., sygn. akt II GSK 855/20.

uzasadniony przypadek można uznać sytuację, gdy nałożenie kary pieniężnej byłoby sprzeczne z funkcją tej kary (prewencyjną i represyjną). Przykładowo wbrew represyjnej funkcji kary, która powinna stanowić dolegliwość dla podmiotu naruszającego zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy, byłoby wymierzenie takiemu podmiotowi kary, której wysokość niosłaby ze sobą jednocześnie ryzyko wyeliminowania go z obrotu gospodarczego lub w sposób istotny wpłynęłaby na jego sytuację finansową.

Jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie - odpowiedzialność administracyjnoprawna (odpowiedzialność za delikt administracyjny) w odróżnieniu od odpowiedzialności karnej - ma charakter odpowiedzialności obiektywnej, chyba że ustawodawca zdecyduje się na wprowadzenie do deliktu administracyjnego znamienia winy.⁴⁰ Dla przyjęcia tej odpowiedzialności wystarczający jest zatem sam fakt obiektywnego naruszenia obowiązków administracyjnoprawnych, bez względu na przyczynę, która do tego doprowadziła. Podstawę zastosowania sankcji administracyjnej stanowi sam fakt naruszenia normy sankcjonowanej, bez względu na winę podmiotu, który dopuścił się określonego zachowania.

Zarzut naruszenia art. 13v ust. 8 Ustawy (zarzut nr 3 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy)

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy podniosła zarzut **naruszenia art. 13v ust. 8 Ustawy**, poprzez nieodstąpienie od wymierzenia kary w sytuacji, gdy za jej nałożeniem w zakresie transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami były podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej, **nie przemawiał interes publiczny**. W uzasadnieniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona wskazała na treść dodanej ustawą nowelizującą z dnia 4 listopada 2022 r. przepisu art. 13b ust 4, wyłączającego z zakresu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej. Strona z uzasadnienia do ustawy nowelizującej o treści: „opóźnienia w spełnianiu świadczeń pieniężnych generowane między podmiotami działającymi w ramach jednej grupy

⁴⁰ M. Jabłoński, [w:] M. Wierzbowski (red.) i A. Wiktorowska (red.), *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Legalis 2021; I. Sepiolo-Jankowska, *Odpowiedzialność administracyjna jako odpowiedzialność alternatywna dla deliktów finansowych*, Prokuratura i prawo 2020; wyroki Trybunału Konstytucyjnego: z dnia 4 lipca 2002 r., sygn. akt P 12/01, OTK-A 2002/4/50 i z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010/3/26.

kapitałowej nie mają wpływu na zewnętrzny rynek ani działające na nim podmioty. W konsekwencji nie przyczyniają się do powstawania zatorów płatniczych.” wywiodła, że „nie istnieje interes publiczny, aby w niniejszej sprawie Prezes Urzędu karę administracyjną na Stronę za takie transakcje nałożył.” Strona nie zgodziła się także z argumentacją zaskarżonej decyzji, iż „nienałożenie administracyjnych kar pieniężnych za opóźnienia w spełnieniu świadczeń pieniężnych w transakcjach pomiędzy podmiotami należącymi do tej samej grupy kapitałowej gwałciło zasadę równości wobec praw, gdyż istnieją podmioty, w sprawie których postępowania zakończone zostały przed wejściem w życie ustawy nowelizującej i na które administracyjne kary pieniężne zostały nałożone również co do transakcji wewnątrzgrupowych.”

Odnosząc się do powyższego Prezes Urzędu wskazuje, że kwestia naruszenia przez Stronę interesu publicznego została wyjaśniona w Decyzji - w szczególności w pkt I.1. Jak wskazano w Decyzji, **Strona popełniła delikt administracyjny nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, a zachowanie to stwarza stan zagrożenia powstawania zatorów płatniczych w gospodarce i przez to narusza interes publicznoprawny, co uzasadnia interwencję Prezesa Urzędu.** Prezes Urzędu w całości podtrzymuje także swoje stanowisko wyrażone na kartach 89-97 Decyzji (k. 391-395 akt DZP.93.65.2020, tom IV) odnośnie do argumentacji Strony postępowania co do braku interesu publicznego w nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej za opóźnienia w transakcjach handlowych, w których wyłącznymi stronami były podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej.

Dodatkowo Prezes Urzędu wskazuje, że zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 20 stycznia 2022 r., sygn. akt III OSK 4872/21, „uznanie administracyjne oznacza przyznanie organowi administracji publicznej przepisem prawa materialnego pewnego luzu decyzyjnego polegającego na możliwości wyboru sposobu rozstrzygnięcia danej sprawy administracyjnej. Działanie organu korzystającego z możliwości podjęcia decyzji w ramach uznania administracyjnego musi mieścić się w granicach określonych przez art. 7 kpa, tj. dążyć do wyjaśnienia prawdy obiektywnej i załatwić sprawę z uwzględnieniem interesu społecznego i słusznego interesu strony. (...) **Wskazać należy, iż pojęcie interesu społecznego nie zostało ustawowo zdefiniowane, co powoduje, że treść nadaje mu organ orzekający.**”

W tym miejscu Prezes Urzędu zwraca uwagę na szczególny cel Ustawy (która stanowi implementację Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego

2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz.U. I 48 z 23.2.2011, s. 1) jakim jest „zwalczanie opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych, aby zapewnić właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, wspierając tym samym konkurencyjność przedsiębiorstw, a w szczególności MŚP.” (art. 1 Dyrektywy). W uzasadnieniu rządowego projektu ustawy (Druk nr 3475) wskazano natomiast, że „celem niniejszej ustawy jest poprawa otoczenia prawnego, w jakim funkcjonują strony transakcji handlowych, w celu ograniczenia zatorów płatniczych. Jak wynika z Europejskiego Raportu Płatności 2017, 78% przedsiębiorców otrzymuje zapłatę 30 dni po terminie, a 13% czeka na nią nawet do 60 dni. Doliczając do tego średni termin zapłaty wskazany na fakturze, daje to 2 lub 3 miesiące bez wpływów na konto firmy. Zdaniem 45% przedsiębiorców jest to celowe działanie ich kontrahentów. Z kolei z raportu Forum Obywatelskiego Rozwoju Zatory Płatnicze: Duży problem małych firm wynika, że ponad połowa firm deklaruje opóźnienia w płatnościach jako barierę dla prowadzonej przez nie działalności. Jednocześnie aż 29,8% przedsiębiorstw wskazuje na utrudnienia w regulowaniu własnych zobowiązań na skutek problemów z otrzymywaniem należności, a 28,9% ogranicza z tego powodu inwestycje.” W uzasadnieniu podkreślono także, że „nierzetelne regulowanie własnych płatności oraz narzucanie w warunkach przewagi rynkowej nadmiernie wydłużonych terminów płatności powoduje: brak możliwości regulowania przez wierzycieli własnych należności, co prowadzić może do narastania zjawiska zatorów płatniczych. (...) Wskazać należy, że zatory płatnicze wywołują w gospodarce efekt domina czy kuli śnieżnej: przedsiębiorcy, którzy nie otrzymują w terminie zapłaty za dostarczone przez siebie towary lub wykonane usługi, w konsekwencji nie mają środków na spłatę własnych zobowiązań wobec kontrahentów, wywołując te same problemy u kolejnych podmiotów.”

Brak zapłaty przez Stronę któremukolwiek z dostawców zagraża więc interesowi kolejnych przedsiębiorców działających na rynku. Przedsiębiorcy, którzy nie otrzymali należnego im wynagrodzenia w terminie mogą bowiem generować zator dalej (tzw. efekt kuli śnieżnej). Skutkuje to często pogorszeniem płynności finansowej pozostałych przedsiębiorców, a co za tym idzie także spadkiem ich konkurencyjności - zwłaszcza przedsiębiorców należących do sektora MŚP.

Uzupełniając można w tym miejscu wskazać, że zgodnie z art. 17g ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tj. z dnia 13 maja 2022 r. (Dz.U. z 2022 r. poz. 1233) „czynem nieuczciwej konkurencji jest nieuzasadnione wydłużanie terminów zapłaty za dostarczone towary lub wykonane usługi, polegające w szczególności

na: 1) naruszeniu przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2022 r. poz. 893) (...).” **Nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych** - jako naruszające przepisy ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2022 r. poz. 893) - **stanowi więc jednocześnie czyn nieuczciwej konkurencji**. Zgodnie natomiast z brzmieniem przepisu art. 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji „Ustawa reguluje zapobieganie i zwalczanie nieuczciwej konkurencji w działalności gospodarczej, w szczególności produkcji przemysłowej i rolniej, budownictwie, handlu i usługach - w interesie publicznym, przedsiębiorców oraz klientów.”

Czynności realizowane przez Prezesa Urzędu w ramach postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych podejmowane są więc w celu ochrony interesu publicznego. Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji „ma na celu ochronę uczciwej konkurencji w obrocie w interesie publicznym i w interesie uczestników tego obrotu. Interes publiczny polega na zachowaniu konkurencji jako jednego z "kół zamachowych" gospodarki oraz na jej prawidłowym i efektywnym, a także zgodnym z prawem, uczciwym i niezafałszowanym funkcjonowaniu.”⁴¹

W orzecznictwie Sądu Najwyższego zwraca się uwagę, że interes publiczny nie powinien być pojmowany przez pryzmat realnego naruszenia interesów konkretnych podmiotów i nie wymaga dowodzenia, że interes ten faktycznie został naruszony. Już samo stworzenie zagrożenia zakłócenia konkurencji oznacza, że interes publiczny został naruszony. Biorąc pod uwagę dobro chronione w niniejszym postępowaniu należy odpowiednio przyjąć, że już samo zagrożenie powstaniem zatorów płatniczych, narusza interes publiczny. Jednocześnie, jeżeli Strona dopuściła się nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych - to niewątpliwie ten stan zagrożenia powstał.

Przedmiotem postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych nie jest ocena stosowanych przez Stronę praktyk naruszających konkurencję lub zbiorowe interesy konsumentów, nie jest zatem konieczne każdorazowe wykazywanie, że przez stosowanie określonej praktyki doszło do naruszenia interesu publicznego. Przedmiotem postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze

⁴¹ szerzej A. Tischner, Cele i zakres zastosowania ZNKU, w: System PrPryw, t. 15, 2014, s. 99 i n.; A. Jurkowska-Gomułka, Interes publiczny a prywatne egzekwowanie reguł konkurencji, w: Prawo konkurencji. 25 lat, s. 148 i n.

spełnianiem świadczeń pieniężnych jest natomiast ustalenie, czy doszło do naruszenia zakazu ustawowego, o którym mowa w art. 13b Ustawy. Naruszenie tego zakazu i popełnienie deliktu administracyjnego co do zasady narusza interes publiczny. Konkretyzacja interesu publicznego została bowiem dokonana przez samego ustawodawcę poprzez opis znamion czynu zabronionego. W analizowanej sprawie Strona nie dokonała w terminie płatności na rzecz blisko [informacja prawnie chroniona] kontrahentów, a suma świadczeń niespełnionych lub spełnionych z opóźnieniem w okresie objętym postępowaniem wynosiła 109 284 686,58 zł, zatem jest większa od progu kwotowego, którego przekroczenie stanowi, zgodnie z art. 13b Ustawy, „nadmierne opóźnianie się”.

Prezes Urzędu wskazuje dalej, że przepis art. 13b Ustawy jest przepisem podstawowym dla postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w transakcjach handlowych, który **wprowadza (ust. 1) i definiuje (ust. 2) zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych**. Nowelizacją z dnia 4 listopada 2022 r. ustawodawca dodał do tego przepisu ustęp 4 pkt 2, zgodnie z którym „przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem Urzędu”, pomija: (...) 2) transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej (...)”.

Przepisy intertemporalne znajdujące się w ustawie z dnia 4 listopada 2022 roku o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych nie zezwalają na wyłączenie stosowania przepisów ustawy w brzmieniu sprzed nowelizacji wobec podmiotów należących do tej samej grupy kapitałowej.

Prezes Urzędu wskazuje, iż nowelizacja ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, która weszła w życie z dniem 8 grudnia 2022 r. istotnie wprowadza daleko idące zmiany zarówno w zakresie „modelu karania” jak i samego prowadzenia postępowań w przedmiocie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Jak zostało to określone w uzasadnieniu ustawy nowelizującej „proponowana nowelizacja przewiduje (...) zwiększenie efektywności w prowadzonych przez Prezesa UOKiK postępowaniach w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.” Ustawa nowelizująca dokonuje przebudowania postępowań w przedmiocie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Prezes UOKIK zauważa jednak, iż ustawodawca reformując postępowanie zdecydował się również na szczegółowe uregulowanie kwestii intertemporalnych. W przepisach przejściowych znalazły się zarówno ogólny termin wejścia w życie ustawy jak również przepisy dotyczące postępowań wszczętych a niezakończonych. W szczególności w art. 3 ust. 6 ustawy nowelizującej zostało uregulowane, iż „do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.”

Art. 3 ust. 8 ustawy nowelizującej stanowi, iż w przypadku decyzji, o których mowa w art. 13v ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wydawanych w ramach postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy załącznik, o którym mowa w art. 13va ustawy zmienianej w art. 1, zawiera również wykaz jednostkowych kar, o których mowa w art. 13v ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym. Porównanie przepisów Ustawy w jej dotychczasowym brzmieniu i brzmienia nadanego jej Ustawą nowelizującą prowadzi do wniosków, iż w każdym przypadku został zastosowany inny model karania i tylko w przepisach Ustawy w jej dotychczasowym brzmieniu występują jednostkowe kary pieniężne. Każdy ze szczegółowo opisanych w przedmiotowych ustawach modeli karania ma uregulowane odrębnie w szczególności przesłanki wymiaru administracyjnej kary pieniężnej czy odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia.

Wobec tak szczegółowego uregulowania kwestii intertemporalnych w ustawie nowelizującej oczywistym jest, iż intencją ustawodawcy było dokończenie postępowań wszczętych a niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej w oparciu o przepisy dotychczasowe (w szczególności przepisy dotyczące grup kapitałowych). Przepisy ustawy nowelizującej zmieniające również zasady traktowania świadczeń w ramach grup kapitałowych przez Prezesa UOKIK będą miały zastosowanie do postępowań wszczętych po dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej i powiązane są również ze znaczącymi modyfikacjami w samym postępowaniu w przedmiocie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i nowym modelem karania.

W niniejszym postępowaniu nie może być zatem zastosowany art. 13b ust. 4 pkt 2) Ustawy w brzmieniu nadanym mu Ustawą nowelizującą.

Zdaniem Prezesa Urzędu okoliczność, iż część świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie zapłaty stanowiło zobowiązanie wobec podmiotu z grupy kapitałowej nie stanowi „uzasadnionego przypadku” w rozumieniu art. 13v ust. 8 Ustawy, a odstąpienie od wymierzenia kary w zakresie tych świadczeń pieniężnych stanowiłoby nieuprawnioną modyfikację zakresu przedmiotowego postępowania określonego w art. 2 i art. 3 Ustawy. Analogicznie wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 6 lipca 2023 r. w odniesieniu do treści przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy: „**zdaniem Sądu należy jednak założyć, że przypadki te muszą być bezpośrednio związane z postępowaniem o nałożenie kary i nie mogą prowadzić do obejścia tych regulacji**”.⁴²

Natomiast w wyroku z dnia 6 marca 2024 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wprost wskazał, że „**art. 13v ust. 8 Ustawy nie może służyć zmienianiu ustawowych założeń tego jakie transakcje są wliczane do badania nadmiernego opóźnienia ze spełnieniem świadczenia**. W art. 2 wskazano dokładnie zakres podmiotowy ustawy. Ustawę stosuje się do transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty w nim wymienione. Natomiast art. 3 ustawy określa jej zakres przedmiotowy, czyli zamknięty katalog transakcji handlowych do której nie stosuje się ustawy. (...) nowelizacja oznacza, że ustawodawca uznał za niezbędne wprowadzenie nowej kategorii transakcji handlowych, które z mocy prawa pomijane są przy obliczaniu maksymalnej wysokości kary pieniężnej. Zmiany tej nie można uznać za doprecyzowanie istniejących unormowań, ponieważ wcześniej (w ustawie w brzmieniu obowiązującym w badanym postępowaniu) nie było w ogóle przepisów dotyczących pomijania przy obliczaniu wysokości kary, niektórych rodzajów transakcji. Ustawodawca uznał tę kategorię transakcji za dotychczas nie objętą hipotezą normy prawnej zawartej w omawianym przepisie.”⁴³

Na marginesie należy zwrócić uwagę, że strony transakcji handlowej mają prawo ustalać terminy zapłaty z uwzględnieniem zasady swobody umów wyrażonej w art. 353¹ k.c. Skoro zaś Strona postępowania tworzy m. in. z [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] grupę kapitałową, to w odniesieniu do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych z ww. podmiotami (będącymi dużymi przedsiębiorcami) nie znajduje zastosowania art. 7 ust. 2a Ustawy. Strony mogą więc bardziej swobodnie, aniżeli w relacjach asymetrycznych, kształtować terminy zapłaty, początek ich biegu, długość, sposób liczenia czy prolongatę. Interwencja Prezesa Urzędu

⁴² wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 lipca 2023 r., sygn. akt V SA/Wa 2619/22,

⁴³ wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 marca 2024 r., sygn. akt V SA/Wa 1780/23, niepubl.

w niniejszym postępowaniu dotyczy więc sytuacji, w których Strona sama nie przestrzega ustalonego wraz z drugą stroną transakcji terminu zapłaty. Na marginesie należy zauważyć, że zasada dotrzymywania umów jest podstawą stosunków cywilnoprawnych w gospodarce rynkowej.

Analogiczne stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wskazując w wyroku z dnia 6 marca 2024 r., że „skoro omawiane podmioty ściśle współpracują ze sobą, to mogły zastosować w zawieranych transakcjach zastrzeżenia dotyczące terminów spełniania świadczeń pieniężnych między nimi, tak aby choć w pewnym stopniu zabezpieczyć się przed konsekwencją naruszenia art. 13b ust. 1 i 2 ustawy.”⁴⁴

Podobnie - wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 marca 2024 r. w sprawie o sygn. akt V SA/Wa 1780/23: „Ustawa z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r., poz. 2414), wprowadziła zmianę zgodnie z którą w art. 13v po ust. 2 dodaje się ust. 2a pkt 2) w brzmieniu: Przy obliczaniu maksymalnej wysokości administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pomija się świadczenia pieniężne: wynikające z transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej. Jednak zgodnie z art. 3 ust. 6 tej ustawy do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym. W badanej sprawie organ w dniu 29 października 2020 r. doręczył stronie postanowienie o wszczęciu postępowania w przedmiocie nadmiernego opóźnienia w spełnianiu świadczeń pieniężnych. Zatem ta zmiana odnosząca się do podmiotów należących do grupy kapitałowej nie miała w sprawie zastosowania. (...) Podkreślić należy, że celem ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych jest przyjęcie skutecznych instrumentów ochrony wierzycieli. Oprócz instrumentów prywatnoprawnych ustawodawca zdecydował na wprowadzenie kar finansowych dla podmiotów, które nadmiernie opóźniają się w spełnieniu swoich świadczeń pieniężnych wobec kontrahentów. Ustawa wymusza zatem na podmiocie zobowiązanym dokonywanie płatności w terminie. Celem ustawy jest też poprawa sytuacji wierzycieli, poprzez wymuszenie za pomocą systemu represyjnego przestrzegania przez dłużników umownych terminów zapłaty i nieprzekraczania terminów ustawowych, co ma sprzyjać budowaniu kultury terminowych płatności. Wobec powyższego interes społeczny przemawiający za nałożeniem

⁴⁴ wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 marca 2024 r., sygn. akt V SA/Wa 1780/23, niepubl.

administracyjnej kary pieniężnej przeważa nad ewentualnym interesem strony. Zatory płatnicze są zjawiskiem niebezpiecznym dla całej gospodarki.”

Zdaniem Prezesa Urzędu Strona postępowania powinna zorganizować swoją działalność w taki sposób, aby była w stanie terminowo regulować wszystkie swoje zobowiązania. Powołane okoliczności nie stanowią uzasadnionych przypadków pozwalających na odstąpienie od wymierzenia kary. Stosowane przez Stronę postępowania terminy płatności co do zasady zależą od indywidualnych ustaleń wynikających ze swobody kontraktowej.

Rozważając, czy w niniejszej sprawie zachodzi uzasadniony przypadek odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, Prezes Urzędu dokonał analizy całokształtu materiału dowodowego z punktu widzenia funkcji i celu kary - jako kryterium decydującego o zastosowaniu przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy. W ocenie Prezesa Urzędu na gruncie przedmiotowej sprawy interes społeczny przemawiający za nałożeniem administracyjnej kary pieniężnej przeważa nad ewentualnym interesem strony w odstąpieniu od jej wymierzenia.

Takie stanowisko wynika z funkcji ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, której celem jest zapobieganie powstawaniu zatorów płatniczych, jako zjawiska niebezpiecznego dla całej gospodarki. Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej na Stronę postępowania jest na tle rozpoznawanej sprawy działaniem bezstronnym i nienaruszającym zasady równego traktowania. Administracyjne kary pieniężne stanowią istotny instrument w zapewnieniu przestrzegania przepisów rangi ustawowej. Mają one przede wszystkim charakter represyjny oraz prewencyjny, zaś zagrożenie nimi, nadaje im charakter dyscyplinujący. Funkcja represyjna kary ma na celu nałożenie na dopuszczającego się naruszeń represji w postaci adekwatnej dolegliwości finansowej. Funkcja prewencyjna ma za zadanie zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości, zniechęcać do naruszania prawa, a przede wszystkim zmierzać do zredukowania zatorów płatniczych.

Dobrem chronionym przez ustawodawcę w postępowaniu w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych jest terminowe wywiązywanie się przez dłużników z zobowiązań zapłaty świadczeń pieniężnych w transakcjach handlowych, co ma w konsekwencji zapobiegać powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce. Popętnienie deliktu administracyjnego nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych oznacza naruszenie tego dobra chronionego i przyczynienie się

do powstawania negatywnych zjawisk w gospodarce. Ustawodawca uznał, że opóźnienia w spełnianiu świadczeń pieniężnych powodują negatywne skutki dla ogółu, dla całej gospodarki, a nie tylko dla bezpośrednio nim dotkniętych podmiotów. Dlatego zdecydował się na wprowadzenie deliktu administracyjnego, o którym mowa w art. 13b Ustawy.

W toku niniejszego postępowania Prezes Urzędu ustalił, że Strona popełniła delikt administracyjny polegający na nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. W jego wyniku w okresie objętym postępowaniem około [informacja prawnie chroniona] wierzycieli Strony nie otrzymało na czas zapłaty za dostarczenie towaru lub wykonanie usługi. Łączna wartość świadczeń pieniężnych nie spełnionych w terminie przez Stronę postępowania wyniosła 109 284 686,58 zł. Nie ulega wątpliwości, że bezprawnym zachowaniem Strony dotknięty został szerszy krąg uczestników rynku, a nieotrzymanie przez nich na czas zapłaty jest zjawiskiem niekorzystnym dla gospodarki, grozi powstawaniem zatorów płatniczych, a zatem narusza wymagający ochrony interes publicznoprawny. Powyższe uzasadnia podjęcie interwencji przez Prezesa Urzędu w niniejszej sprawie. Należy przy tym mieć na uwadze, jak wskazano na wstępie niniejszej decyzji, że niepłacenie na czas wierzycielom wywołuje daleko idące skutki na rynku, bowiem pośrednio może oddziaływać również na kolejne podmioty uczestniczące w łańcuchach dostaw. A zatem krąg podmiotów dotkniętych bezprawnym zachowaniem Strony może być znacznie szerszy.

Prezes UOKIK zauważa również, że z analizy przekazywanych zgodnie z art. 13a Ustawy właściwemu ministrowi przez Spółkę sprawozdań o stosowanych terminach zapłaty w transakcjach handlowych wynika, iż Spółka w **każdym roku spośród lat objętych sprawozdaniami** tj. 2020, 2021, 2022 i 2023 nie spełniała w terminie określonym w umowie świadczeń pieniężnych rzędu kilkuset milionów zł a dla lat 2021-2023 są to kwoty powyżej [informacja prawnie chroniona] rocznie. I tak wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych w poszczególnych latach w terminie określonym w umowie wynosi:

- 2020 - [informacja prawnie chroniona].
- 2021 - [informacja prawnie chroniona].
- 2022 - [informacja prawnie chroniona].
- 2023 - [informacja prawnie chroniona].

Po ponownym przeanalizowaniu całego materiału dowodowego oraz rozważeniu podniesionych przez Stronę postępowania argumentów wskazanych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do uznania, że w niniejszej sprawie zachodzi uzasadniony przypadek stanowiący podstawę odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej poprzez zastosowanie art. 13v ust. 8 Ustawy.

XVII. Zarzut naruszenia art. 189c kpa poprzez jego nieuwzględnienie i wymierzenie Stronie administracyjnej kary pieniężnej wedle przepisów mniej dla niej względnych, to jest także za transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami były podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej (zarzut nr 2 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Podnosząc zarzut naruszenia przepisu art. 189c kpa Strona nie zgodziła się z argumentacją Prezesa Urzędu przedstawioną w Decyzji, iż przepis ten nie może znaleźć zastosowania w przedmiotowej sprawie, gdyż jest on przepisem ogólnym w stosunku do art. 3 ust. 6 ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, zgodnie z którym do postępowań wszczętych przed nowelizacją stosuje się przepisy dotychczasowe. Strona wskazała dalej, że norma intertemporalna zawarta w art. 189c kpa odnosi się do norm prawa materialnego nakładających kary administracyjne. Z kolei przepis art. 3 ust 1 ustawy nowelizującej stanowi normę intertemporalną dotyczącą prawa materialnego, a przepis art. 3 ust. 6 ustawy nowelizującej to norma intertemporalna dotycząca postępowań. Strona przywołała następnie treść art. 13q Ustawy, zgodnie z którym „W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, z wyłączeniem przepisu art. 31.”, tj. przepisy o charakterze procesowym. W konsekwencji, uznając, że przepisem zawartym w ustawie nowelizującej, który normuje zagadnienia intertemporalne dotyczące stosowania prawa materialnego jest przepis art. 3 ust. 6 tego aktu, organ administracji dopuszcza się naruszenia prawa polegającego na jego błędnej wykładni, a w konsekwencji na jego wadliwym zastosowaniu.” Strona przedstawiła także argumentację dotyczącą rozstrzygnięcia kolizji dwóch norm prawa intertemporalnego, tj. przepisu art. 189c kpa i art. 3 ust 1 ustawy nowelizującej. W ocenie Strony „Rozstrzygnięcia tej kolizji można dokonać posługując się dwiema regułami interpretacyjnymi: „lex posteriori derogat priori” oraz „lex posteriori generalis non derogat legi priori specialis”. (...) Hipoteza normy wynikającej z art. 189c Kodeksu postępowania administracyjnego odnosi się do zmian ustaw, a jednocześnie do

takich zmian przepisów zawartych w tych ustawach, które regulują kary administracyjne. Natomiast hipoteza normy wynikająca z art. 3 ust 1 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych dotyczy wszelkich przepisów zawartych w tej ustawie, a nie tylko przepisów karnych. Zatem przepis art. 3 ust 1 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych ma charakter *lex generalis* w stosunku do normy wynikającej z art. 189c Kodeksu postępowania administracyjnego. Tym samym zgodnie z zasadą *lex posteriori generalis non derogat legi priori specialis* przepis art. 3 ustawy nowelizującej nie spowodował wyłączenia stosowania przepisu art. 189c Kodeksu postępowania administracyjnego. (...) Organ przyjmuje, że norma zawarta w art. 3 ust 6 ustawy nowelizującej ma charakter *lex specialis*, zaś norma zawarta w art. 189c Kodeksu postępowania administracyjnego jest normą *lex generalis*. Otóż to założenie jest błędne. Ustawa nowelizująca zmieniła szereg przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. Zatem art. 3 ust 6 tej ustawy, który zawiera normę intertemporalną odnosiłby się do wszystkich przepisów, które zostały znowelizowane. W konsekwencji, podobnie jak przepis art. 3 ust 1 należałoby go uznać za *lex generalis* w stosunku do art. 189c Kodeksu postępowania administracyjnego. Tym samym również w tym przypadku należy dojść do konkluzji zawartych powyżej. W konsekwencji należałoby uznać, że skoro skutek nowelizacji (...) doszło do depenalizacji karami administracyjnymi opóźnień w płatnościach pomiędzy członkami tej samej grupy kapitałowej, to jeśli doszło do tego zdarzenia przed dniem nowelizacji, po tym dniu nie będzie można nałożyć na nie kary administracyjnej unormowanej w art. 13v ustawy.”

Prezes UOKIK ponownie rozpoznając sprawę w całości podtrzymuje argumentację wyrażoną w pkt 210-235 zaskarżonej decyzji oraz w niniejszej decyzji w części dotyczącej odniesienia się do zarzutu braku interesu publicznego do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej za opóźnienia w transakcjach handlowych, których wyłączonymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej.

Odnosząc się dodatkowo do powyższego Prezes Urzędu wskazuje, iż problem relacji reguły intertemporalnej wyrażonej w przepisie art. 189c kpa do przepisów szczególnych był już przedmiotem rozważań doktryny. „Istotnym problemem mogącym ujawnić się w praktyce stosowania komentowanego artykułu, może być jego relacja do przepisów szczególnych. Oczywiście problem ten jest błahy w sytuacji, gdy ustawa zmieniająca przepisy dotyczące

administracyjnej kary pieniężnej zawiera własną normę międzyczasową odnoszącą się właśnie do tej konkretnie zmiany - wówczas na zasadzie reguły kolizyjnej *lex speciali derogat legi generali* ta właśnie szczególna norma międzyczasowa znajdzie zastosowanie w miejsce komentowanego artykułu.” (M. Wierzbowski, A. Wiktorowska (red.) Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Wyd. 31, Warszawa 2023) „Z uwagi na okoliczność, że art. 189a § 2 nie odnosi się bezpośrednio do reguły intertemporalnej z art. 189c, w doktrynie zarysował się dylemat interpretacyjny związany z oceną dopuszczalności wyłączenia komentowanego przepisu na mocy postanowień ustaw szczególnych. W literaturze przedmiotu wyrażono wątpliwość co do zakresu zastosowania komentowanej regulacji intertemporalnej w przypadku, gdy ustawa wprowadzająca zmianę normatywną w sposób autonomiczny reguluje kwestię międzyczasową związaną z jej zastosowaniem. W świetle poglądu dominującego należy każdorazowo przyznać art. 189c pierwszeństwo, chyba że ustawa szczególna wprost regulację tę wyłącza. (...) Odnosząc się natomiast do techniki legislacyjnej, przyznać należy, że wyłączenie zastosowania lub modyfikacja zasady dekodowanej z art. 189c *explicite* w przepisie intertemporalnym ustawy szczególnej byłoby niewątpliwie rozwiązaniem rekomendowanym. Niemniej jednak decydujące znaczenie ma każdorazowa treść przepisu intertemporalnego, stąd jeżeli zawiera on regulację wyrażnie odmienne niż przewidziane w art. 189c, to uznać należy, że w tym zakresie stanowi względem niego regulację szczególną (tzw. wyłączenie kolizyjne).” (podkreślenie Prezesa UOKIK) (A. Cebera, J. G. Firlus [w:] *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, wyd. III, red. H. Knysiak-Sudyka, Warszawa 2023, art. 189(c).)

Prezes UOKIK podkreśla, iż tak jak zostało to już powiedziane, Ustawa o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych zawiera stosowne przepisy intertemporalne wyznaczające czasowy zakres jej stosowania. W art. 3 ust 1 ustawy nowelizującej znalazła się norma nakazująca stosować przepisy dotychczasowe w odniesieniu do „transakcji handlowych”, a w przepisie art. 3 ust 6 tejże ustawy - „do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy”. Zatem wolą ustawodawcy było stosowanie przepisów w dotychczasowym brzmieniu zarówno w aspekcie materialnym jak i procesowym.

Dodatkowo Prezes Urzędu w tym miejscu ponownie wskazuje na treść wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 marca 2024 r. w sprawie o sygn. akt V SA/Wa 1780/23: „Ustawa z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy

o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r., poz. 2414), wprowadziła zmianę zgodnie z którą w art. 13v po ust. 2 dodaje się ust. 2a pkt 2) w brzmieniu: Przy obliczaniu maksymalnej wysokości administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pomija się świadczenia pieniężne: wynikające z transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej. Jednak zgodnie z art. 3 ust. 6 tej ustawy do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym. W badanej sprawie organ w dniu 29 października 2020 r. doręczył stronie postanowienie o wszczęciu postępowania w przedmiocie nadmiernego opóźnienia w spełnianiu świadczeń pieniężnych. Zatem ta zmiana odnosząca się do podmiotów należących do grupy kapitałowej nie miała w sprawie zastosowania.”

Wobec powyższego zarzut opisany w pkt 2 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, dotyczący niewłaściwego stosowania norm intertemporalnych, należy uznać za niezasadny.

XVIII. Wniosek dowodowy Strony postępowania.

Uzupełniając argumentację przedstawioną we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona postępowania przy piśmie z dnia 15 lutego 2024 r., na podstawie art. 78 kpa zgłosiła wniosek o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania: [informacja prawnie chroniona], [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona]

[informacja prawnie chroniona] i [informacja prawnie chroniona] na okoliczność:

- że przyczyną nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez [informacja prawnie chroniona] w okresie czerwiec-sierpień 2020 r., była pandemia Covid-19, w tym na okoliczność nadzwyczajnego spadku przychodów [informacja prawnie chroniona] w okresie marzec-maj 2020 r. spowodowanego pandemią Covid-19 i wpływu tego spadku na zdolność terminowego regulowania swoich zobowiązań w okresie czerwiec-sierpień 2020 r.,
- braku zdolności finansowych [informacja prawnie chroniona] do terminowego regulowania swoich zobowiązań handlowych w okresie czerwiec-sierpień 2020 r. oraz trudności w pozyskaniu w tym okresie dodatkowego kredytowania bankowego, które pozwoliłoby na terminowe spełnianie zobowiązań pieniężnych,

- że przyjęte [informacja prawnie chroniona] za 2020 rok wartości przychodów oparte były o zawarte umowy nominacyjne, a także na okoliczność, że nieosiągnięcie przychodów budżetowych w okresie marzec-sierpień 2020 r. spowodowane było niewykonaniem zobowiązań przez kontrahentów Spółki, którzy na okres pandemii Covid-19 wstrzymali lub częściowo wstrzymali odbiory zamówionych w [informacja prawnie chroniona] części

a dodatkowo [informacja prawnie chroniona] na okoliczność:

- braku zdolności finansowych [informacja prawnie chroniona] do terminowego regulowania swoich zobowiązań handlowych w okresie czerwiec-sierpień 2020 r. oraz na okoliczność trudności w pozyskaniu w tym okresie dodatkowego kredytowania bankowego, które pozwoliłoby na terminowe spełnianie swoich zobowiązań pieniężnych, a także na okoliczność przyczyn nadmiernego opóźniania się Spółki w okresie czerwiec-sierpień 2020 r. w spełnianiu swoich zobowiązań.

Prezes Urzędu dnia 12 grudnia 2024 r. po rozpoznaniu wniosku dowodowego Strony o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków [informacja prawnie chroniona], [informacja prawnie chroniona]i [informacja prawnie chroniona] wydał postanowienie, na mocy którego odmówił uwzględnienia tegoż wniosku dowodowego z uwagi na fakt, że okoliczności które miałyby zostać wykazane tymi dowodami wynikały już z przedłożonych lub włączonych z urzędu do akt postępowania dokumentów (tj. w szczególności sprawozdań finansowych za poszczególne lata, raportów, sprawozdań o stosowanych terminach zapłaty w transakcjach handlowych - k. 143-146 akt DWZ.93.21.2023, tom II). Prezes Urzędu uznał, że materiał dowodowy zebrany w sprawie jest wystarczający do ustalenia stanu faktycznego a potwierdzenie okoliczności stwierdzonych już innymi dowodami nie jest zasadne. Ewentualne przesłuchanie wskazanych świadków nie będzie miało znaczenia dla sprawy - dostarczyłoby informacji, które już znajdują się w aktach postępowania.

Prezes Urzędu wskazuje, iż w innej sprawie z zakresu postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych gdzie strona również zgłaszała zbliżone wnioski dowodowe WSA w Warszawie w wyroku z dnia 4 kwietnia 2024 r. stwierdził, iż: *„Weryfikacja danych wskazanych w oświadczeniu strony, co do spełnienia świadczenia opierała się przede wszystkim na informacjach pochodzących od strony wskazujących wysokość transakcji bankowej oraz datę zapłaty. Zgromadzone dowody*

pozwalaty więc na ustalenie wszystkich istotnych okoliczności tj. wysokości świadczenia, terminu zapłaty, faktu i daty spełnienia świadczenia - z punktu widzenia prowadzonego postępowania. W tym też kontekście sąd stwierdza, że wniosek o przesłuchanie świadków - członka zarządu skarżącej, dyrektora finansowego, czy dyrektora handlowego nie zmierzał do ustalenia konkretnych okoliczności faktycznych (te bowiem zostały ustalone w oparciu o ww. dokumenty), ale jego celem było przedstawienie przez skarżącą własnej oceny co do np. warunków kontraktowania, czy też przesłanki wystąpienia siły wyższej.”⁴⁵

XIX. Wniosek ewentualny o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Zgodnie z przepisem art. 127 § 3 kpa od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji.

Przy odpowiednim stosowaniu do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przepisów dotyczących odwołań należy mieć na uwadze niedewolutywny charakter tego środka prawnego.⁴⁶ W związku z powyższym do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie mają zastosowania przepisy:

- 1) art. 129 § 1, ustanawiający pośredni tryb wnoszenia odwołań;
- 2) art. 132 i 133, regulujące kompetencje organu I instancji w toku postępowania odwoławczego;
- 3) art. 136 *in fine*, przewidujący możliwość uzupełniania materiału dowodowego za pośrednictwem organu I instancji;
- 4) art. 138 § 2 umożliwiający uchylenie przez organ odwoławczy zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.⁴⁷

Kwestia odpowiedniego stosowania przepisów dotyczących odwołań do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy była przedmiotem rozważań doktryny, w szczególności w zakresie dopuszczalności zastosowania przez organ załatwiający wniosek o ponowne rozpatrzenie

⁴⁵ wyrok WSA w Warszawie z dnia 4 kwietnia 2024 r. V SA/Wa 1299/23.

⁴⁶ por. R. Hauser, M. Wierzbowski (red), komentarz do art. 127 kpa, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Wyd. 8, Warszawa 2023.

⁴⁷ B. Adamiak, w: B. Adamiak, J. Borkowski, KPA. Komentarz, 2004, s. 562.

sprawy orzeczenia kasacyjnego, o którym mowa w art. 138 § 2. W literaturze przedmiotu podkreśla się, że „Istota decyzji kasacyjnej wyraża się w "przekazaniu" sprawy do ponownego rozpatrzenia, a to może mieć miejsce jedynie w instancyjnym układzie dwóch różnych organów. Organ rozpatrujący wniosek, o którym mowa w art. 127 § 3, nie może być (...) traktowany jako organ zarazem I i II instancji, ponieważ pojęcie toku instancji jest nieaktualne w postępowaniu prowadzonym przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze. Zatem należy nawet odrzucić możliwość przyjęcia swoistej "fikcji przekazania sprawy" w ramach tego samego organu. Wydaje się, że zasada dwuinstancyjności nie ucierpi w sytuacji, gdy organ rozpatrujący wniosek w trybie art. 127 § 3 uzupełni materiał dowodowy o dowody pominięte podczas rozpatrywania sprawy po raz pierwszy, ponieważ i tak zasada ta podlega ograniczeniom wynikającym z samej istoty instytucji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Warto też w kontekście zasady ogólnej szybkości i prostoty postępowania administracyjnego zwrócić uwagę na fakt, że stosowanie uprawnień kasacyjnych w sytuacji własnych istotnych zaniedbań organu w zakresie postępowania wyjaśniającego, może być traktowane jako bezpodstawne przewlekanie postępowania. (R. Kędziora, Kodeks postępowania administracyjnego." Komentarz. Wyd. 3, Warszawa 2010)

Podobnie wypowiedział się Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 24 maja 1983 r., I SA 1714/82 (ONSA 1983, Nr 1, poz. 35), zgodnie z którym wniosek strony o ponowne rozpatrzenie sprawy powinien być rozpatrzony przez właściwy organ przy odpowiednim zastosowaniu art. 138 § 1 KPA. W wyroku z dnia 5 lipca 2006 r., II OSK 940/05, Naczelny Sąd Administracyjny zaakcentował ponadto, iż "przekazanie sprawy sobie (art. 138 § 2 w zw. z art. 127 § 3 KPA) stanowi rażące naruszenie art. 138 § 2, gdyż przepis ten takiej sytuacji w ogóle nie przewiduje".

Prezes Urzędu wskazuje, iż wobec powyższego zgłoszony wniosek ewentualny o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, jako bezzasadny, nie może zostać uwzględniony.

XX. Przesłanka obniżenia kary na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy.

Stosownie do treści art. 13v ust. 3 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 Ustawy, obliczonej zgodnie z ust. 2 Ustawy o 20% - w przypadku gdy strona postępowania przed jego wszczęciem spełniła wszystkie świadczenia pieniężne, za które zgodnie z ust. 2 Ustawy obliczono jednostkowe kary, wraz

z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych lub spełniła je, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.

Prezes Urzędu ustalił, że część z zakwestionowanych świadczeń pieniężnych tj. te za które zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy, Prezes Urzędu obliczył jednostkowe kary nie zostało przez Stronę postępowania spełnionych przed wszczęciem postępowania co miało miejsce postanowieniem z dnia 22 października 2020 r. (k. 1-3 akt DZP.93.65.2020 - 6-9, Tom 1). Strona postępowania nie spełniła ich również wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, do dnia 12 listopada 2020 r. tj. w terminie 14 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania (k. 4 akt DZP.93.57.2020, tom I).

Prezes Urzędu na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, ustalił, iż Strona postępowania udzielając odpowiedzi na pierwsze wezwanie w sprawie w zakresie przedstawienia zestawienia dokonywanych transakcji, przy piśmie z dnia 2 grudnia 2020 r. wskazała jako niespełnione, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, świadczenia pieniężne opisane w Tabeli nr 1 pod Lp. 3633, 3705, 3878, 4088, 4163, 4172, 4206, 4243, 4251, 4252, 4257, 4258, 4276, 4290, 4293, 4662, 7985, ostatecznie wymienione w Tabeli B1 pod tymi samymi numerami Lp.

Wobec powyższego Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do obniżenia kary na podstawie art. 13v ust. 3 pkt. 1 Ustawy.

XXI. Rozstrzygnięcie Prezes Urzędu jako organu drugiej instancji.

Mając na uwadze wszystkie wyżej poczynione ustalenia faktyczne i rozważania prawne, po ponownym rozpatrzeniu sprawy, nastąpiła konieczność uchylecia zaskarżonej decyzji z dnia 25 sierpnia 2023 r. nr DZP-46/2023 w części oznaczonej punktem I.2 (pkt 1 sentencji niniejszej decyzji). Administracyjna kara pieniężna, stanowiąca sumę jednostkowych kar pieniężnych za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem wyniosła bowiem **2 637 385,53 zł**, a nie jak wskazano w punkcie I.2. rozstrzygnięcia zaskarżonej decyzji 2 832 593,77 zł.

Z uwagi na stwierdzenie przez Prezesa Urzędu nadmiernego opóźniania się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. przez BORYSZEW S.A. z siedzibą w Warszawie, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i ust. 2 Ustawy, Prezes Urzędu niniejszą decyzją nałożył na Stronę postępowania

administracyjną karę pieniężną w wysokości **2 637 385,53 zł** o czym mowa w pkt 2 sentencji niniejszej decyzji.

Ze względu na okoliczność, iż Strona nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. (suma świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w tym okresie wynosiła **109 284 686,58 zł**) zaskarżoną decyzję w części oznaczonej punktem I.1. należało utrzymać w mocy.

XXII. Koszty postępowania, powstałe w toku postępowania pierwszoinstancyjnego.

W punkcie II.1 oraz II.2 kontrolowanej Decyzji, Prezes Urzędu obciążył Stronę **kosztami postępowania w wysokości 259,40 złotych** oraz zobowiązał ją do ich zwrotu w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

Przepis art. 13h Ustawy w przedmiocie kosztów postępowania nakazuje odpowiednie stosowanie wybranych przepisów Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Natomiast art. 77 ust. 1 tej ustawy przewiduje, że w sytuacji, gdy w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania. Stosownie zaś do art. 263 § 1 i 2 kpa, do kosztów postępowania zalicza się m.in.: koszty podróży i inne należności świadków i biegłych, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty mediacji, koszty doręczenia stronom pism urzędowych, a także inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy. Zgodnie z art. 264 § 1 kpa, jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia. Natomiast na podstawie przepisu art. 80 Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

Niniejsze postępowanie zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych - tak więc zaistniała materialnoprawna podstawa obciążenia Strony kosztami postępowania. Prezes Urzędu rozpoznając sprawę w pierwszej instancji na podstawie art. 263 § 2 kpa zaliczył do kosztów postępowania koszty wysyłanej korespondencji, które wyliczył na kwotę 259,40 złotych, kierowanej m. in. do Strony oraz

jej kontrahentów, które były niezbędne do ustalenia stanu faktycznego sprawy - jako inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy.

Zasadnie więc Prezes Urzędu postanowił obciążyć Stronę kosztami postępowania w wyżej wskazanej wysokości. Jednocześnie Strona postępowania we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie zgłosiła zarzutów odnośnie rozstrzygnięcia dotyczącego kosztów postępowania. Wyczenie poszczególnych kosztów, składających się na kwotę wskazaną w sentencji postanowienia, zamieszczone zostało w aktach postępowania (k. 138 akt DWZ.93.21.2023, tom I - Wyczenie kosztów postępowania).

XXIII. Postanowienie w sprawie kosztów postępowania odwoławczego.

W postępowaniu odwoławczym, prowadzonym z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy złożonym do Prezesa Urzędu przez Stronę postępowania, Prezes Urzędu ustalił wysokość kosztów postępowania odwoławczego na kwotę 161,40 złotych. Wśród nich koszty postępowania stanowiły: 76,00 złotych - koszty doręczeń pism urzędowych Stronie. Prezes Urzędu zaliczył również na podstawie art. 263 § 2 kpa do kosztów postępowania administracyjnego inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy w łącznej kwocie: 85,40 złotych, na które to złożyły się: koszt doręczeń korespondencji do kontrahentów.

Na podstawie art. 77 ust. 1 Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h Ustawy, Strona zobowiązana jest do poniesienia kosztów postępowania i ich zwrócenia Prezesowi Urzędu, w przypadku gdy stwierdzi on w wydanej przez siebie decyzji naruszenie zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy. Obowiązuje zatem zasada obciążania Strony, która naruszyła zakaz ustawowy kosztami postępowania w sprawie prowadzonej w tym przedmiocie (również zainicjowanej wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy), a odstąpienie od nałożenia kosztów postępowania na Stronę dopuszczalne jest wyłącznie w szczególnie uzasadnionych przypadkach (art. 77 ust. 2 Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów).

Zważywszy, że niniejszą decyzją Prezes Urzędu utrzymuje w mocy zaskarżoną Decyzję z dnia 25 sierpnia 2023 r., nr DZP-46/2023 w części oznaczonej I.1 - stwierdzającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez BORYSZEW S.A. z siedzibą w Warszawie (tj. naruszenie zakazu ustawowego o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy), Prezes Urzędu zobligowany jest do obciążenia Strony kosztami postępowania, powstałymi w postępowaniu odwoławczym.

Podkreślenia wymaga, że Strona postępowania skorzystała z uprawnienia do wywiedzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, w wyniku którego Prezes Urzędu prowadząc postępowanie odwoławcze rozpoznaje na nowo sprawę, lecz ze szczególnym uwzględnieniem reguły reformationis in peius z art. 139 kpa - tak więc, koszty postępowania powstałe w przeważającej mierze w związku z uzupełniającym postępowaniem dowodowym (art. 136 § 1 kpa) co do zasady poniesione są także na żądanie i w interesie Strony postępowania, skoro powstały zgodnie z intencją Strony w ramach ponownego rozpoznania sprawy.

W przypadku, gdy w toku postępowania odwoławczego Prezes Urzędu stwierdza, że w ramach postępowania pierwszoinstancyjnego nie zostały ustalone okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia, jest obowiązany je ustalić w ramach postępowania dowodowego - co także wywołuje powstanie kosztów postępowania, którymi jednak Strona zostałaby i tak obciążona w toku postępowania administracyjnego.

Podkreślić należy, że wszystkie powstałe koszty zaliczone na poczet kosztów postępowania objętych niniejszym postanowieniem zostały poniesione celowo, zasadnie i w sposób bezpośrednio nakierowany na ustalenie prawidłowego stanu faktycznego w rozpatrywanej sprawie, a Strona postępowania na mocy obowiązujących przepisów zobligowana jest do ich poniesienia. Wysokość kosztów postępowania w kwocie 161,40 złotych została ustalona na podstawie akt postępowania, a ich poniesienie związane było bezpośrednio z rozstrzygnięciem sprawy. Tak więc, koszty te zostały zasadnie zaliczone w poczet kosztów postępowania administracyjnego na mocy art. 263 § 1 i 2 kpa, a Strona postępowania została zobowiązana do ich zwrotu Prezesowi Urzędu w postanowieniu zamieszczonym w decyzji na podstawie art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 264 § 1 kpa

Wyliczenie poszczególnych kosztów, składających się na kwotę wskazaną w sentencji postanowienia, zamieszczone zostało w aktach postępowania (k. 139 akt DWZ.93.21.2023, tom I - Wyliczenie kosztów postępowania).

XXIV. Uiszczenie administracyjnej kary pieniężnej oraz kosztów postępowania.

Stosownie do treści art. 13x ust. 1 Ustawy środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Na podstawie art. 13x ust. 2 Ustawy administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się

ostateczna. Zgodnie z przepisem art. 16 § 1 kpa decyzją ostateczną jest decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji lub wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Mając na uwadze powyższe, administracyjną karę pieniężną w wysokości **2 637 385,53 złotych** nałożoną przez Prezesa UOKiK, BORYSZEW S.A. z siedzibą w Warszawie zobowiązana jest uiścić w **terminie 30 dni** od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna (tj. od doręczenia niniejszej decyzji), na podany niżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

BORYSZEW S.A. z siedzibą w Warszawie zobowiązana jest do uiszczenia kosztów postępowania pierwszoinstancyjnego w wysokości **259,40 złotych** w terminie **14 dni** od dnia, w którym rozstrzygnięcie w sprawie w/w kosztów stało się ostateczne (tj. od dnia doręczenia niniejszej decyzji, zawierającej postanowienie ostateczne w tym przedmiocie), na wskazany niżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

Ponadto, BORYSZEW S.A. z siedzibą w Warszawie zobowiązana jest do uiszczenia kosztów postępowania odwoławczego w kwocie **161,40 złotych** w terminie **30 dni** od dnia, w którym rozstrzygnięcie w sprawie tych kosztów stało się ostateczne (tj. od dnia doręczenia niniejszej decyzji - tylko w przypadku niewniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od jej doręczenia, zgodnie z pkt. C.9 Pouczenia), na wskazany niżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

XXV. Pouczenie.

A. Uprawnienia przysługujące Stronie względem wydanej decyzji:

1. Decyzja jest ostateczna i w administracyjnym toku instancji nie przysługuje od niej odwołanie lub wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.⁴⁸
2. Strona może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.⁴⁹
3. Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.⁵⁰

⁴⁸ zgodnie z art. 16 § 1 kpa,

⁴⁹ na podstawie art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1634 ze zm. - dalej „p.p.s.a”),

4. Wpis stosunkowy od skargi na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
- 1) do 10 000 złotych - 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 złotych;
 - 2) ponad 10 000 złotych do 50 000 złotych - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 złotych;
 - 3) ponad 50 000 złotych do 100 000 złotych - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 złotych;
 - 4) ponad 100 000 złotych - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 złotych i nie więcej niż 100 000 złotych.⁵¹
5. Wpis, o którym mowa w pkt 4 powyżej, uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty, rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.⁵²

B. Uprawnienia przysługujące Stronie wobec utrzymanego w mocy postanowienia o kosztach, powstałych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym:

6. Postanowienie o kosztach postępowania powstałych w toku postępowania pierwszoinstancyjnego jest ostateczne i w administracyjnym toku instancji nie przysługuje od niego zażalenie lub wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.⁵³
7. Strona może wnieść skargę na postanowienie, zamieszczone w pkt. II niniejszej decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia tej decyzji.
8. Skargę na postanowienie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu, a wpis stały od skargi wynosi 100 złotych⁵⁴.

C. Uprawnienia przysługujące Stronie wobec postanowienia o kosztach, powstałych w postępowaniu odwoławczym z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy:

⁵⁰ Stosownie do art. 54 § 1 p.p.s.a.,

⁵¹ zgodnie z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535),

⁵² na podstawie § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535);

⁵³ zgodnie z art. 16 § 1 kpa,

⁵⁴ zgodnie z §2 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535),

9. Od rozstrzygnięcia o kosztach postępowania powstałych w postępowaniu odwoławczym nie służy zażalenie, jednakże, strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może zwrócić się do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od dnia doręczenia tegoż postanowienia.
 10. Strona, bez konieczności skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, może wnieść skargę na w/w postanowienie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie decyzji, w której zostało zamieszczone.
 11. Skargę na postanowienie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu, a wpis stały od skargi wynosi 100 złotych.
- D. Uprawnienia przysługujące Stronie w związku z zaskarżeniem aktów do sądu administracyjnego:
12. Strona może wnieść łączną skargę na decyzję administracyjną oraz oba rozstrzygnięcia o kosztach postępowania, jak również na każdy z tych aktów administracyjnych odrębnie, wnosząc osobne skargi. Strona może także wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na decyzję oraz postanowienie ws. kosztów, powstałych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym - natomiast wobec postanowienia o kosztach powstałych w postępowaniu odwoławczym skorzystać z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, rozpatrywanego wg przepisów dot. zażalenia (pkt. C).
 13. Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych w całości lub w części oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika (radcy prawnego, adwokata, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego). Wniosek w tym przedmiocie może zostać złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku. Wniosek ten jest wolny od opłat.⁵⁵ Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1, 1a i 2 p.p.s.a.
 14. W razie wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego Stronie przysługuje wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji w całości lub w części do Organu, który wydał decyzję oraz do sądu. Odmowa wstrzymania wykonania decyzji przez Organ nie pozbawia skarżącego złożenia wniosku do sądu.⁵⁶

E. Uiszczenie administracyjnej kary pieniężnej oraz zwrot kosztów postępowania:

15. Stosownie do treści art. 13x Ustawy:

⁵⁵ na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.,

⁵⁶ zgodnie z art. 61 p.p.s.a.

- 1) środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
 - 2) administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna;
 - 3) w przypadku upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
 - 4) w przypadku nieterminowego uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, odsetek nie nalicza się.
16. Zgodnie z art. 264 § 1 kpa Strona zobowiązana jest do uiszczenia kosztów postępowania w terminie oraz w sposób, określony w wydanym postanowieniu. Nieuiszczone w terminie koszty postępowania podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (art.265 kpa).

XXVI. Wykaz załączników do decyzji:

1. Tabela A1 Świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę postępowania w okresie postępowania, dla których termin zapłaty ustalony został w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN - załącznik nr 1 do decyzji.
2. Tabela A3 Świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę postępowania w okresie postępowania, dla których termin zapłaty ustalony został w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, w zakresie transakcji handlowych dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie EUR- załącznik nr 2 do decyzji.
3. Tabela A4 Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania za pomocą przelewu bankowego w okresie postępowania po terminie zapłaty ustalonym w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN - załącznik nr 3 do decyzji.

4. Tabela A6 Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania za pomocą przelewu bankowego w okresie postępowania po terminie zapłaty ustalonym w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie EUR - załącznik nr 4 do decyzji.
5. Tabela A7 Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania za pomocą przelewu bankowego w okresie postępowania po terminie zapłaty ustalonym w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy w związku z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, w stosunku do których wystawione zostały faktury korygujące oraz dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie EUR - załącznik nr 5 do decyzji.
5. Tabela B1 Świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę postępowania w okresie postępowania, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN - załącznik nr 6 do decyzji.
6. Tabela B2 Świadczenia pieniężne w części spełnione przez Stronę postępowania w terminie oraz w części niespełnione, w stosunku do których wystawione zostały faktury korygujące oraz dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN - załącznik nr 7 do decyzji.
7. Tabela B3 Świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę, w stosunku do których wystawione zostały faktury korygujące oraz dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN - załącznik nr 8 do decyzji.
8. Tabela B4 Świadczenia pieniężne w części spełnione przez Stronę postępowania w terminie oraz w części niespełnione w okresie objętym postępowaniem w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN - załącznik nr 9 do decyzji.

9. Tabela B5 Świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę postępowania w okresie postępowania, w zakresie transakcji handlowych, których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie obcej - załącznik nr 10 do decyzji.
10. Tabela B6 Świadczenia pieniężne w części spełnione przez Stronę postępowania w terminie oraz w części niespełnione w okresie postępowania, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN i obcej, do których wystawione zostały faktury korygujące oraz w stosunku do których wystąpiły niedopłaty - załącznik nr 11 do decyzji.
11. Tabela B7 Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania po terminie w okresie postępowania w całości przelewem lub potrąceniem, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie obcej - załącznik nr 12 do decyzji.
12. Tabela B8 Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania po terminie w okresie postępowania, w stosunku do których wystawione zostały faktury korygujące oraz dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie obcej - załącznik nr 13 do decyzji.
13. Tabela B9 Świadczenia pieniężne w części spełnione przez Stronę postępowania w terminie lub przed okresem postępowania, oraz spełnione w pozostałej części po terminie w okresie postępowania, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie obcej - załącznik nr 14 do decyzji.
15. Tabela B10 Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania po terminie w okresie postępowania za pomocą jednej operacji (np. jednym przelewem, w ramach jednego potrącenia), w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN - załącznik nr 15 do decyzji.
16. Tabela B11 Świadczenia pieniężne w części spełnione przez Stronę postępowania w terminie lub przed okresem postępowania, oraz w części spełnione po terminie

w okresie objętym postępowaniem, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN - załącznik nr 16 do decyzji.

17. Tabela B12 Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania w okresie postępowania po terminie, w stosunku do których wystawione zostały faktury korygujące oraz dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN - załącznik nr 17 do decyzji.

18. Tabela B13 Świadczenia pieniężne w części spełnione przez Stronę postępowania po terminie w okresie postępowania oraz w części niespełnione w okresie postępowania, w zakresie transakcji handlowych, dla których wartość ustalona została przez strony transakcji w walucie PLN - załącznik nr 18 do decyzji.

19. Tabela C6 Świadczenia pieniężne wyłączone z postępowania oraz nie wchodzące do sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych przez Stronę po terminie na podstawie ustaleń poczynionych w związku z ponownym rozpatrzeniem sprawy- załącznik nr 19 do decyzji.

Z upoważnienia

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Zastępca Dyrektora

Departament Wsparcia Postępowania

w Sprawach Zatorów Płatniczych

Radostaw Ciołek

Otrzymuje:

- 1) [informacja prawnie chroniona];
- 2) aa.

